

BK
K3794

Αριθ. εν. 132 142

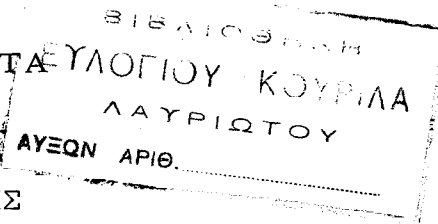
ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΑ ΑΓΡΟΤΙΚΑ

ΜΕΓΑΛΑ

ΚΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗΙ

ΣΑΛΕΣΙ ΚΑΙ ΩΡΩΠΩΙ

ΣΥΜΒΑΝΤΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

ΥΠΟ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ

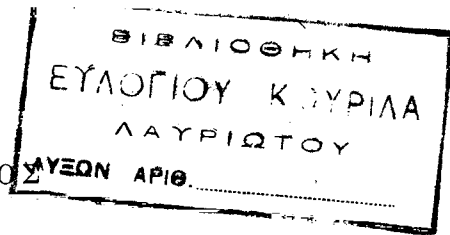

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΙ

1898

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀνταπόκρισις ἐξ Ἀθηνῶν, καταχωρισθεῖσα ἐσχάτως ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 1245 φύλλῳ τῆς ἐν Τεργέστη ἐκδιδομένης ἐγκρίτου ἑλληνικῆς ἐφημερίδος « Ἡ Νέα Ἡμέρα », ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων πικρῶν ἀληθειῶν καὶ τὰ ἐξῆς·

«
» Ἀλλ' ἡ συναλλαγὴ δὲν περιορίζεται εἰς τοὺς
» διορισμούς, εἰς τὰς μεταθέσεις, εἰς τὰς παύσεις. Εἰσχω-
» ρεῖ πανταχοῦ, εἰσχωρεῖ ἰδίως εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς δι-
» καιοσύνης, ἥτις κυρίως ἀρχεται οὕσα ἄλλο τι, ἢ θρασεῖα
» τῆς δικαιοσύνης ἀρνήσις, εἰς μόνους τοὺς ἀνωτέρους
» βαθμούς. Τὰ συμβαίνοντα ἐν εἰρηνοδικείοις καὶ πρωτο-
» δικείοις εἶναι ἀνήκουστα, ἠκούσθη δὲ πρωτοδίκης λέγων·
» « Ἀφοῦ οὕτως ἢ ἄλλως θὰ γίνῃ ἔφεσις ἐπὶ τῆς ἀποφά-
» σεώς μου, τί πειράζει ἂν ἐγὼ δικάσω κακῶς; Ἄς μὲ
» διορθώσῃ τὸ Ἐφετεῖον! » Τὰ δικαστήρια, καίπερ πολλα-
» πλάσιασθέντα κατ' ἀναλογίαν ἄγνωστον ἐν οἰαδίποτε
» ἄλλῃ χώρᾳ, δὲν ἔπαρκοῦσιν εἰς τὴν πληθὺν τῶν δικῶν,
» ἃς ἐκτρέφουσι καὶ διαιωνίζουν αἱ ἐνέδραι τῆς δικονο-
» μίας. Ἀναρίθμητοι ὑποθέσεις εἰσῆχθησαν πρὸ τριετίας
» καὶ πενταετίας, χωρὶς νὰ κατορθωθῇ, τοῦλάχιστον, νὰ
» ἐκδοθῇ μία ὀριστικὴ ἀπόφασις τοῦ πρωτοδικείου καὶ νὰ
» διανύσῃ ἡ δίκη μίαν βαθμίδα τῆς κλίμακος, τοῦτο δὲ
» διότι εἰς ἓνα τῶν διαδίκων συμῆρει ἡ διαιώνισις καὶ εὐ-
» ρέθη δικηγόρος ἰσχυρὸς ἢ ἐπιτήδειος. Ἐπαίσχυντος κατὰ-
» στασις ἐπικρατεῖ ἰδίως εἰς τὰς περὶ κτημάτων δίκας. Μετὰ
» ἐβδομηκονταετῇ ἔννομον καὶ κανονικὸν βίον, ἢ ἀκίνητος
» ἰδιοκτησία σαλεύεται καὶ ἀμφισβητεῖται, ὥς καθ' οὓς χρό-
» νους τὰ « χοδζέτια » ἦσαν νωπὰ καὶ τὸ πολὺ τῆς γῆς,
» μολὶς ἀποσπασθὲν ἐκ τῶν ὀνύχων τῶν κατακτητῶν, ἦτον
» κυριολεκτικῶς ἀδέσποτον, τὰ δὲ μεταξὺ ἰδιωτικῆς καὶ δη-
» μοσίας περιουσίας ὅρια εἰς ἄκρον συγκεχυμένα. Οὐδεμία
» ἐκ τῶν τιμωριῶν, τῶν ἀπαριθμουμένων ἐν τῇ Κολάσει τοῦ

» Δάντη, ἐξισοῦται πρὸς ὅ,τι πάσχει ἐν Ἑλλάδι ὁ περιερ-
» χόμενος εἰς θέσιν ἐνάγοντος ἐν δίκη περὶ νομῆς, ὅσω
» ἀναμφισβήτητον καὶ ἂν ἦναι τὸ δικαίωμα του. Οὐαὶ εἰς
» σέ, ἐὰν βίαιός τις, ἀπολαύων ἰσχυρᾶς προστασίας (καὶ
» ὑπὸ τὸ ἐνεστὸς πολίτευμα οἱ βίαιοι εἶναι περιζήτητοι πε-
» λᾶται κομμάτων καὶ κομματαρχῶν), ῥίψη βλέμμα ἀπλη-
» στον ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ σου, ἐγκαταστῇ ἐν αὐτῷ μετὰ στί-
» φους ὀπλοφόρων, ἀνεγείρῃ παράπληγμα ἢ περιβόλον καὶ
» σὲ βιάσῃ νὰ τραπῇς σὺ τὴν πρὸς τὰ δικαστήρια ὁδόν!
» Ἐὰν δὲν εἶσαι βιαιότερος, ὅπως ἐξώσης ἐπ' ἴσης διὰ πο-
» λυκρότων καὶ μαχαιρῶν τοὺς ἄρπαγας, ἢ ἐὰν δὲν ἀπο-
» λαύεις προστασίας ἰσχυροτέρας, τὸ μαρτύριόν σου θὰ
» ἦναι ἀτελεύτητον καὶ ἐπὶ τέλους θὰ ἐνδώσῃς ἐξ ἀπιδίας
» καὶ ἀπογνώσεως. Τὰ ἐπισημότερα ἔγγραφα θὰ ἀμφισβη-
» τηθῶσι, θ' ἀρχίσωσιν αἱ μαρτυρικαὶ ἀποδείξεις, ἢ διεξα-
» γωγὴ των θὰ διαιωνισθῇ διὰ τῶν παντοίων ἐνστάσεων καὶ
» ἀναβολῶν, καὶ τοῦτο ἐν τόπῳ, ἔνθα ἡ ψευδομαρτυρία,
» ἐπίκουρος τῆς δικηγορικῆς σοφιστείας, κατέστη ἐπάγ-
» γελμα προσοδοφόρον καὶ ἀκαταδίωκτον, ἀνὰ πᾶν δὲ βῆμα
» θὰ προσκρούῃς κατὰ τῆς παρεμβάσεως πολιτευομένων,
» ὧν τὸ ἐνδιαφέρον δὲν εἶναι πολλακίς ἰδανικόν.
» Ἴδου ὁ λόγος, δι' ὃν ἀπὸ εἴκοσι καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν πρό-
» κείται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὁ νέος Ἀστικὸς Κώδιξ
» καὶ οὐδέποτε εἰσάγεται, αἱ δὲ καταρτιζόμεναι ἀλλεπάλ-
» ληλοι ἐπιτροπαὶ εἰς οὐδὲν καταλήγουσιν. Ἴδου ὁ λόγος,
» δι' ὃν οὐδεὶς καιφαιολογῶν, καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ἐξωτε-
» ρικοῦ, τολμᾷ νὰ ἐπασχολήσῃ χρήματα εἰς κτήματα ἐν
» Ἑλλάδι, καὶ ὅσοι δ' ἐκληρονόμησαν τοιαῦτα, προσπαθοῦσι
» ν' ἀπαλλαγῶσιν! Ἴδου ὁ λόγος, δι' ὃν τὸ κτηματολόγιον
» θὰ ἦναι ἐπὶ γενεὰς *pium desiderium*! Ἀνὴρ, ἐγκύψας εἰς
» τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος καὶ γινώσκων τίνα τὰ παρεμ-
» βαλλόμενα προσκόμματα, ἔταξε βραβεῖον δισχιλίων φράγ-
» κων ὑπὲρ τοῦ ἀρίστου πονήματος περὶ βελτιώσεως τῆς
» κτηματικῆς νομοθεσίας. Ἀλλὰ καὶ ἑκατονταπλάσιον ἐὰν
» ταχθῇ βραβεῖον, ἢ ἐκφρασίς θεωρητικῆς γνώμης δὲν θὰ
» φέρῃ πρακτικὴν λύσιν, ἀφοῦ οἱ πρωτίστως ἔχοντες συμ-

» φέρον νὰ μὴ βελτιωθῇ ἡ κτηματικὴ νομοθεσία εἶναι, . . .
» οἱ νομοθέται! Ἀκούει τις πολλάκις φρονίμους ἀνθρώ-
» πους λέγοντας· «Τὰ πάντα ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς δικαιοσύ-
» νης. Ἐὰν μόνον κατορθώσωμεν ν' ἀποκτήσωμεν δικαιοσύ-
» νην ὅπως οὖν ἀξιόπιστον, ὑπάρχει ἐλπίς ὅλα νὰ διορθω-
» θῶσιν!» Ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ πάντα εἶναι ἀλληλένδετα,
» πῶς δ' εἶναι δυνατόν ἐν τόσῃ πολιτικῇ διαφθορᾷ νὰ πλα-
» σθῇ δικαιοσύνη ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς πολιτικῆς καὶ ποῦ
» θὰ εὐρεθῶσιν ἐν τῷ οἰκονομικῇ ἀνεχεῖα τὰ μέσα, δι' ὧν
» οἱ δικασταὶ θὰ τεθῶσιν ὑπεράνω παντὸς ὑλικοῦ πειρα-
» σμοῦ;».

Ὅταν ἀνέγνωσα τὴν περικοπὴν ταύτην δι' ἧς ὁ δεξιὸς τοῦ συντάξαντος αὐτὴν κάλαμος δίδωσιν ὡς ἐν φωτογρα-
φικῷ ἀποτυπώματι τὴν πιστὴν εἰκόνα τῆς θλιβεραῆς κατα-
στάσεως τῆς Δικαιοσύνης τῆς Πατρίδος κατὰ τὰς σχέσεις
ιδίως αὐτῆς πρὸς τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν,
ἐνόμισα πρὸς στιγμὴν, ὅτι αὕτη ἐγράφη δι' ἐμέ, τόσον ἡ
γινομένη δι' αὐτῆς ἀπεικόνις τῆς ἀμυχάνου, τῆς ἀπελπι-
στικῆς θέσεως τοῦ ἀδικουμένου ἰδιοκτῆτου προσηρμόζετο
εἰς τὰ προσωπικῶς ἀπὸ ἐτῶν συμβαίνοντά μοι, ὡς ἰδιο-
κτῆτῃ μεγάλων ἀγροτικῶν κτημάτων ἐν Ἀττικῇ.

Ἀλλὰ δυστυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, δὲν εἶμαι τὸ μόνον
ὑπόδειγμα τοῦ ἀδικουμένου, ὅπερ ὁ φιλόπατρις συντά-
κτης τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκρίσεως τῆς «Νέας Ἡμέρας»
εἶχεν ἐνώπιόν του κατὰ τὴν χάραξιν τῆς εἰκόνης ταύτης.
Πολλοὶ ἄλλοι ἰδιοκτῆται εὐρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν μετ'
ἐμοῦ θέσιν, ἀληθὲς δὲ πρόβλημα ἐκ τῶν δυσεπιλύτων
κατέστη ἐπ' ἐσχάτων ἡ διατήρησις ἀγροτικῶν κτημάτων
ἀξίας λόγου ὅπως οὖν ἐκτάσεως ἐν Ἑλλάδι. Ὅ,τι εἰς ἐμὲ
προσιδιάζει εἶναι ἡ ἔκτασις τῶν ἐμῶν κτημάτων καὶ ἡ με-
ταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν καλλιεργητῶν τῶν κτημάτων παρέμ-
βασις προσώπων ξένων πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς τὰς ἐπ' αὐ-
τῶν ἐνδίκους σχέσεις, προσώπων κύριον καὶ μοναδικὸν
ἐπάγγελμα ἐχόντων τὸ πολιτεύεσθαι, καθ' ἣν ἐν Ἑλλάδι
προσελάβετο ἡ λέξις ἔννοϊαν, ἐντεῦθεν δὲ προελθόντων
εἰς τὴν σκέψιν ὅτι κατάλληλος παρίσταται αὐτοῖς εὐκαι-

ρία, ἀφ' ἧς μοι ἐπῆλθεν ἡ ἀτυχῆς ἰδέα τῆς ἀποκτήσεως μεγάλων ἀγροτικῶν κτημάτων ἐν Ἀττικῇ, ἵνα καὶ τὰς ψῆφους τῶν μετὰ τῶν κτημάτων τούτων συνδεομένων ἀγροτῶν κατακτῆσωσιν ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως, παριστάμενοι ὡς αὐτόκλητοι αὐτῶν προστάται καὶ κηδεμόνες καὶ τὰ ἴδια αὐτῶν χρηματικά συμφέροντα ὑπηρετήσωσιν ἀδαπάνως ἐκ τῆς ἐμῆς περιουσίας.

Ἀπὸ τῆς τοιαύτης τῶν τοιούτων προσώπων ἀναμίξεως, τὸ ἐν Ἑλλάδι ἀγροτικὸν ζήτημα ἀλλοῖον ἔλαβε τῷ προτέρου τύπον· καὶ ἀφ' ἧς ὁ νέος μικρὸς Πάρνελ, τὸν ὁποῖον πλεόν ἢ ἅπαξ θέλει συναντήσῃ ὁ ἀναγνώστης ἐν τοῖς ἐφεξῆς, ἐν Ἀττικῇ μὲν τὸ πρῶτον, ἐν Εὐβοίᾳ δὲ καὶ Βοιωτίᾳ βραδύτερον, ἐπεχείρησε νὰ ὑπερασπίσῃ δῆθεν τοὺς χωρικοὺς, τοὺς ἀδικουμένους ὑπ' ἐμοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ ἀποδιώσαντος Φ. Πάλλη ἢ ὑπὸ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ ἰδιοκτημόνων, ἀπὸ τοῦ φιλάρπαγος πλούτου, αἱ εὐσυμβίβαστοι τὸ κατ' ἀρχὰς μικροαξιώσεις τῶν καλλιεργητῶν, αἱ εὐκόλως ἐκάστοτε ἱκανοποιούμεναι δι' αὐθορμητῶν καὶ ἀνεξαναγκάστων παραχωρήσεων ἐκ μέρους μου, ἔλαβον τὸν χαρακτῆρα Ἰρλανδικοῦ κινήματος, ὡς ἀπεκλήθη οὐχὶ ἀναρμόστως τὸ δημιουργηθὲν ἄγνωστον πρὶν ζήτημα τῶν μεγάλων ἀκινήτων ἰδιοκτησιῶν.

Ὁ ἀπειλῶν τοὺς ἐν Ἑλλάδι γαιοκτῆμονας κίνδυνος ἐκ τῆς δημιουργήσεως τοιούτων πρὸς τοὺς καλλιεργητὰς ζτημάτων εἶναι τοιοῦτος, ὥστε ἐνόμισα ὅτι μοι ἐπεβάλλετο ἵνα διὰ λεπτομεροῦς ἀφηγήσεως τῶν ἐμῶν παθημάτων ποιήσωμαι τὴν προσήκουσαν ἔκκλησιν ἐνώπιον τοῦ κριτηρίου τῆς κοινῆς γνώμης ἐξαιτούμενος τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ. Διότι παρὰ τὰ ἀπελπιστικὰ συμπεράσματα τῆς ἀξιολόγου ἀνταποκρίσεως, ἧς ἐμνήσθην ἀνωτέρω, ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι δὲν ἀπωλέσθῃ εἰσέτι πᾶσα ἐλπίς περὶ διορθώσεως τῶν κακῶς ἐχόντων ἐν Ἑλλάδι, ἀρκεῖ μόνον νὰ διαλυθῇ ἡ κατέχουσα τοὺς πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἐγωϊστικὴ ἀδιαφορία πρὸς πᾶν ὅτι δὲν ἀφορᾷ αὐτοὺς προσωπικῶς, ν' ἀρχίσωσι δὲ ἀχθόμενοι οἱ μὴ ἀδικούμενοι ἐξ ἴσου πρὸς τοὺς ἀδικουμένους.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 19130 καὶ ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1875 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γ. Ἀφεντάκη ἡγόρασα παρὰ τῶν κληρονόμων Ἰω. Παπαρρηγοπούλου ἀντὶ δραχμῶν παλαιῶν 600,000, ἰσαξίων τότε πρὸς φράγκα χρυσᾶ περίπου 535,000. τὸ κτῆμα Ὠρωποῦ, περιέχον τὰ χωρία Ὠρωποῦ καὶ Σκάλας Ὠρωποῦ, Μαρκοπούλου, Μήλεσι, Χαλκοῦτσι κλπ., περιέχοντα γαίας καλλιεργουμένας, καλλιεργησίμους, βοσκησίμους καὶ δασώδεις, οἰκίας τῶν καλλιεργητῶν (ἐκτὸς τῶν χωρίων Μαρκοπούλου καὶ Ὠρωποῦ, ὧν ἡ ἰδιοκτησία, μεθ' ὠρισμένου χώρου, ἀνήκεν εἰς τοὺς χωρικοὺς), ἀποθήκας κλπ. Τὰ δὲ ὅρια τῶν εἰρημένων κτημάτων μου ὠρίζοντο διὰ τοῦ τακτικοῦ Συμβολαίου καὶ ἄλλων ἐπιβοηθητικῶν ἐπισήμων ἐγγράφων, ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ.

Ἐπίσης εἶχα ἀγοράσει παρὰ τοῦ Ι. Λαπιέρ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 19171 καὶ ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1875 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γ. Ἀφεντάκη τὸ κτῆμα Κακοσάλεσι, συμπεριλαμβάνον καὶ τὸ χωρίον Μπούγα, ἀντὶ δρ. παλαιῶν 400,000, ἰσαξίων πρὸς φρ. χρ. 357,000. Μεσάζων ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ταύτης ἦτο ὁ κ. Α. Σιμόπουλος· ἐπίσθην δὲ εἰς ἐνέργειαν τῶν ἐν λόγῳ ἀγορῶν, διότι ὁ κ. Σιμόπουλος μοι ἐπρότεινε, σὺν τῇ ἀγορᾷ, καὶ τὴν ἄμεσον ἐνοικίαν τοῦ κτήματος εἰς τὸν κ. Κ. Παπαρρηγόπουλον ἐπὶ ἐνοικίῳ δρ. 70,000 ἐτησίως.

Ἄπειρος ὥς ἤμην τότε πάσης κτηματικῆς ἐπιχειρήσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ κυρίως τῶν παρακολουθουσῶν αὐτὰς ἐνοχλήσεων καὶ ἀδικιῶν, πρὸς ἰδιοκτήτην μάλιστα θεωρούμενον πλούσιον καὶ μὴ ἰθαγενῆ, ἀνέθεσα τὰς φροντίδας τῆς ἐξετάσεως τῶν τίτλων, τῆς συντάξεως συμβολαίων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης νομικῆς διατυπώσεως εἰς τὸν κ. Σιμόπουλον, ὅντινα κατέστησα καὶ γενικὸν μου πληρεξούσιον ἐν πάσῃ ὑποθέσει σχετικῇ πρὸς τὰ ἄνω κτήματα.

Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Κακοσάλεσι ἐστάσιασαν ἀρνηθέντες τὴν παράδοσιν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην (ἐνοικιαστὴν)

τῆς ἐσοδείας τῶν βαλανιδίων, κατὰ τὰ ἀπὸ ἰδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου εἰθισμένα ἐκεῖ τοῦ νὰ συλλέγωσιν οἱ χωρικοὶ τὰ βαλανίδια, θεωρούμενα ἀπολύτως ὑπὸ τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου, νὰ τὰ καθαρίζωσι, ξηραίνωσι καὶ παραδίδωσιν εἰς τὰς ἀποθήκας αὐτοῦ ἀντὶ καταβολῆς ἐκ μέρους τοῦ δραχμῶν 6 κατὰ στατῆρα.

Οἱ χωρικοὶ διετίνοντο ὅτι ἔχουσι δικαιώματα ἐπὶ τῶν βαλανιδίων, καὶ ὅτι ἐπὶ τῆς ἐσοδείας αὐτῶν δὲν χρεώστοῦσι νὰ ἀποδίδωσιν εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην εἰμὴ γεώμορον ὡς καὶ διὰ τοὺς δημητριακοὺς καρπούς, ἐνῶ μετὰ τῶν ἐγγράφων τῆς ἰδιοκτησίας ἅτινα μοὶ εἶχε παραδώσει ὁ πωλητὴς περιείχοντο καὶ ἀντίγραφα τελεσιδίκων ἀποφάσεων ἐξ ὧν καθίστατο ἀδιαφιλονείκητον τὸ ἐπὶ τῶν βαλανιδίων καὶ βαλανοδένδρων δικαίωμα τοῦ ἰδιοκτῆτου. Οὕτως οἱ χωρικοὶ παρ-
βιάζον τὸ δεδικασμένον. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀρνήσεως αὐτῶν ἦτο ὅτι οἱ χωρικοὶ ἐσφετερίσθησαν ὁλόκληρον τὴν ἐσοδεῖαν βαλανιδίων τοῦ ἔτους ἐκείνου, ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς Κ. Παπαρρηγόπουλος ἐπροτίμησεν, ἀντὶ νὰ κινηθῇ νομίμως ἐναντίον ἐκείνων, νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐναντίον μου καὶ ἀναστείλῃ πᾶσαν πληρωμὴν ἐνοικίου καὶ νὰ ἀπαιτῇ ἀποζημιώσεις διότι τῷ ἐνοικίᾳσα κτῆμα ἐπιδίκον κλπ. Ἦμην τότε ἀπὼν εἰς Εὐρώπην, ἔμαθον δὲ τὰ διατρέχοντα παρὰ τοῦ κ. Α. Σιμοπούλου. Ἦρχισα νὰ ἐννοῶ ὅτι τὴν ἔπαθα ἄσχημα, ἔγραψα δ' αὐτῷ ὅτι εἰμαι ἐχθρὸς τῶν δικῶν καὶ νὰ συμβιβασθῇ παντὶ τρόπῳ καὶ μετὰ τῶν χωρικῶν καὶ μετὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἰς ὃν ἀφῆκα ἐκ τοῦ ἐτησίου μισθώματος καὶ τῶν δύο κτημάτων ὑπὲρ τὰς Δρ. 40,000. Εἰς τοὺς χωρικοὺς ἐδῶρησα γαίας, παρὰ τὸ χωρίον κειμένης, ἐκ στρεμμάτων περίπου 4000 (σήμερον τὰ πλεῖστα ἀμπελόφυτα), ἀντὶ τούτου δὲ διὰ συμβολαίου πάντες οἱ χωρικοὶ ἀνεγνώρισαν τὴν κατο-
χὴν καὶ κυριότητά μου ἐφ' ὅλου τοῦ κτήματος, καὶ εἰδικῶς ἐπὶ τῶν βαλανοδένδρων, πευκοδένδρων κλπ., μοὶ ἐβεβαιούτο δὲ παρὰ τοῦ κ. Σιμοπούλου ὅτι, δυνάμει τοῦ ἐν λόγῳ συμβολαίου, θὰ ἡδυνάμην ν' ἀποβάλλω τῆς καλλιεργείας τοῦ κτήματος ἐκείνους τῶν χωρικῶν καθ' ὧν ἤθελον ἔχει ἐν τῷ μέλλοντι αἰτίαν παραπόνων. Εἰς τὸ συμβόλαιον αὐτὸ ὑπέγραψεν ὡς μάρτυς ὁ κ. Ἀντών. Ζυγομαλάς. Ἐκτοτε ἐγνώρισα τὴν ὑπαρξίν του· τότε δὲ ἐπληροφορήθην καὶ ὅτι, σκοπεύων νὰ πολιτευθῇ, ἐπεμβαίνει εἰς ὑποθέσεις τῶν χωρικῶν ὅπως ἐξασφαλίζῃ τὰς ψήφους των, τοῦθ' ὅπερ δι' ἐμὲ ἦτο ὅλως ἀδιάφορον. Τὸ διά-

στημα από τοῦ 1876 μέχρι τοῦ 1881 διήλθεν ὁμαλῶς ἐν ἀμφοτέροις τοῖς κτήμασιν. Ἐν τῷ τοῦ Ὁρωποῦ μάλιστα ἐξετέλεσα βελτιώσεις, αἵτινες εἰς ἀμαθεῖς χωρικοὺς ἠδύναντο νὰ φανῶσιν ἐπιζήμιοι, ἀλλ' ἦσαν πραγματικῶς ὠφέλιμοι. Π. χ. τὴν διαίρεσιν τῶν γαιῶν εἰς 3 ἀντὶ 2 τμημάτων εἰς ἃ διηροῦντο, τῶν καλλιεργητῶν ὑποταγέντων ἀγογγύστως εἰς τὴν ἀπόφασίν μου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1880 ἐξεδόθη ὁ ΩΙ' νόμος, δι' οὗ κατηργήθη τὸ ἐν ἰσχύϊ φορολογικὸν σύστημα τῆς δεκάτης, ἀντικατασταθὲν διὰ τοῦ τότε τὸ πρῶτον εἰσαχθέντος συστήματος τοῦ φόρου τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν. Οἱ δὲ ἐπίμορτοι καλλιεργηταὶ Ἀττικῆς οἱ ἀνέκαθεν καταβάλλοντες ἐξ ἰδίων τὴν δεκάτην καὶ περιπλέον τὸ γεώμορον τοῦ ἰδιοκτῆτου, τὸ κυμαινόμενον μεταξὺ τῶν 15 καὶ 18 $\frac{0}{10}$ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς (τὸ Σάλεσι κατέβαλλε 15 καὶ ὁ κάμπος Ὁρωποῦ 17 καὶ 18 $\frac{0}{10}$), ἀνεκουφίσθησαν ὄντως ἐπαισθητῶς. Εἶπον εἰς τοὺς καλλιεργητάς μου ὅτι ἐνόμιζον δίκαιον νὰ συμμετάσχη κατὰ τι καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ εὐεργετήματος τοῦ νόμου τούτου, λαμβάνων γεώμορον κατὰ 2-3 $\frac{0}{10}$ ἀνώτερον. Ὅλοι οἱ χωρικοὶ τοῦ κτήματος Ὁρωποῦ ἀγογγύστως συνεμορφώθησαν καὶ κατέβαλον τὴν μικρὰν αὐτὴν αὔξησιν, μόνον τὸ χωρίον Κακοσάλεσι ἀντέστη, τὸ παρηκολούθησε δὲ τὸ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ συμπεριλαμβανόμενον «Βούγα», τὸ ὁποῖον ἐν παρόδῳ ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ προκατόχου μου ἰδιοκτῆτου, κτίσαντος ἐκεῖ ὅλας τὰς κατοικίας τῶν χωρικῶν, ἐκκλησίαν, ἀποθήκας καὶ σχηματίσαντος οὕτω ἰδιόκτητον χωρίον «Τσιφλίκι».

Ἐνήγαγόν τινας τῶν χωρικῶν, τοὺς θρασυτέρους, εἰς πληρωμὴν τοῦ ὑπερβάλλοντος 3 $\frac{0}{10}$ ἐκ τοῦ γεωμόρου, ἐπιθυμῶν πρὸ πάντων νὰ βεβαιωθῇ διὰ νέας δικαστικῆς ἀποφάσεως ἡ κυριότης καὶ κατοχὴ μου ἐπὶ τοῦ κτήματος, διότι εἶχον περιέλθει εἰς τὴν ἀκοήν μου ἀπηχήσεις ἰδεῶν τοῦ κ. Ζυγομαλᾶ περὶ δικαίου κατοχῆς ἐκ μέρους τῶν καλλιεργητῶν ὡς ἐμφυτευτῶν τῶν γαιῶν ἃς ἐκαλλιεργοῦν, ἀνέκαθεν ὡς ἐπίμορτοι καλλιεργηταὶ συναινέσει σιωπηλῇ τῶν ἰδιοκτητῶν.

Πράγματι οἱ ἐναγόμενοι τοιαύτην ἔκαμον ἔνστασιν, καὶ ἐπιβοηθητικῶς ἐπρόβαλαν ὅτι τὸ ὑπερβάλλον τοῦ δικαιώματος τοῖς εἶχον προφορικῶς δωρήσει. Τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν (δικηγόρος μου ἦτο τότε ὁ κ. Μομφερράτος) χωρὶς νὰ δικάσῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος παρεδέχθη τὴν ἔνστασιν τῆς προφορικῆς δωρεᾶς. Δὲν ἐνήργησα ἔφεςιν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς νομίζων ὅτι οἱ χωρικοὶ ἐπεθύ-

μουν νὰ μὴ ὠθήσωσι τὰ πράγματα ἀλλὰ νὰ ζητήσωσι τὴν συγκατά-
 βασίν μου ἄνευ περαιτέρω δικῶν.

Δὲν εἶχε δυστυχῶς οὕτω τὸ πρᾶγμα. Οὐδεὶς παρουσιάσθη πρὸς
 τοῦτο, ἐγὼ δὲ γραπτῶς ἐκοινοποίησα εἰς τοὺς χωρικοὺς τὴν ἀπάντη-
 σίν μου, περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιωμάτων μου ὑπ' αὐτῶν, ὑπο-
 βαλλομένων εἰς τὰς ἀποφάσεις μου καὶ συμμορφουμένων πρὸς τὸ
 γράμμα τοῦ τελευταίου μετ' αὐτῶν συμφωνητικοῦ. Ἀντέστησαν καὶ
 πάλιν ἐπιμένοντες νὰ καλλιεργήσωσιν ὡς κάτοχοι τῶν ἀγρῶν μου, ἐπὶ
 γεωμόρφῳ ὠρισμένῳ καὶ διὰ παντὸς ἀμεταβλήτῳ, καὶ προσέτι ἔχοντες
 καὶ κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἀγρῶν οὓς ἐκαλλιεργοῦν, κατὰ τὸ
 σύστημα τῆς ἐμφυτεύσεως τῶν ἐν Ἀττικῇ ἀμπελώνων, τὸ γνωστὸν
 ὑπὸ τὸ ὄνομα « Μοναστηριακόν ».

Ἦναγκάσθην νὰ προκαλέσω προσωρινὰ μέτρα ἐναντίον των ἐλπί-
 ζων ὅτι οὕτω θέλουν συνετισθῇ. Ἀλλὰ, τῇ προτροπῇ καὶ ταῖς ὑπο-
 σχέσεσι τοῦ κ. Ζυγομαλά, ἐπέμεινον ἀπειθοῦντες καὶ ἐξοδεύοντες ἐν
 δίκαις καὶ ἐξαντλούμενοι. Ἡ δίκη περὶ τῶν προσωρινῶν μέτρων διῆλ-
 theoretical θεν ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς δικαιοσύνης μέχρι τοῦ Ἀρείου Πάγου,
 ὅστις διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 118 (τοῦ 1883) ἀποφάσεώς του ἀπεφάνητο
 ὅτι κακῶς διετάχθησαν τὰ προσωρινὰ μέτρα, διότι ἡ μεταξὺ τοῦ
 ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ ἐπιμόρτου καλλιεργητοῦ ὑφισταμένη κατὰ νόμον
 ἀστικὴ σχέσις εἶνε ἡ τῆς ἐταιρίας, καὶ τὴν περὶ διαλύσεως τῆς τοιαύ-
 της ἐταιρικῆς σχέσεως ἀγωγὴν ὤφειλον νὰ ἐγείρω οὐχὶ διὰ τῶν προ-
 σωρινῶν μέτρων· τοῦθ' ὅπερ ὁμως οὐδαμῶς ἐκώλυσε τὸν Ἀρειὸν Πάγον
 ἵνα, ὀλίγα ἔτη βραδύτερον, ἀποφανθῇ τὸ ἀντίθετον, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ.
 91 (τοῦ 1891) ἀποφάσεώς του, προκειμένου περὶ διαφορᾶς ἐπὶ τοῦ
 αὐτοῦ θέματος μεταξὺ Δ. Σ. Σούτσου καὶ τῶν χωρικῶν τοῦ χωρίου
 Κιούρκας, οὓς ἐφαίνετο κηδεμονεύων ὁ κ. Ζυγομαλάς. Κατ' οὐσίαν ἡ
 ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου ἦτο ὑπὲρ ἐμοῦ, διότι ἀνεγνώριζε τὴν
 κατοχὴν καὶ κυριότητά μου σιωπηλῶς, ἀλλ' οἱ ἀμαθεῖς χωρικοί, παρα-
 πεισθέντες ἐξ ἀπατηλῶν παραστάσεων ὅτι ἐκέρδισαν δίκην τελεσίδι-
 κον, λύουσιν κατ' ἐμοῦ τὸ ζήτημα τῆς ἰδιοκτησίας, κατέστησαν θρα-
 σύτεροι, παρεμβάλλοντές μοι μυρίας δυσκολίας ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν
 τῶν δικαιωμάτων μου, κυρίως δὲ τὴν παράδοσιν τῆς ἐσοδείας τῶν
 βαλανιδίων καὶ τὴν νομὴν τῶν πεύκων, διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῆς ρητίνης.

Ἡγεῖρα τὴν ὑποδειχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀγωγὴν περὶ
 λύσεως τῆς ἐταιρικῆς σχέσεως μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν χωρικῶν, ἀλλὰ

διὰ μυρίων στρεψοδικιῶν καὶ ἐνστάσεων προβαλλομένων ὑπὸ τῶν δικηγόρων τῶν ἀντιδίκων, τῶν διοριζομένων, ὡς βεβαιοῦται, καὶ καθοδουμένων ὑπὸ τοῦ κ. Ζυγομαλά, γενομένων δὲ δυστυχῶς ἀνεκτῶν καὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν ἰσχύϊ δικονομίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ χρόνος πολὺς παρήρχετο καὶ ἐγὼ βαρύντατα ἔφερον τὴν κατὰστασιν ἐκείνην μὴ ἀνεχόμενος νὰ παρίσταμαι ὡς ἀδικῶν τοὺς χωρικοὺς πρὸς ἴδιον ὄφελος, ὡς ἀνέκαθεν παρεστάθην καὶ μέχρι σήμερον ἀκόμη παρίσταμαι εἰς τὰ ὅμματα τῶν δικαστῶν καὶ τῆς κοινωνίας, ἥτοι ὡς ἄδικος, ἢ ὡς πείσμων τοῦλάχιστον διώκτης χωρικῶν πτωχῶν, οὗς ὁ κ. Ζυγομαλᾶς ὑποστηρίζει ἐκ μόνου τοῦ εὐγενοῦς ἐλατηρίου τῆς φιланθρωπίας! Ἐθεώρουν δὲ ἐκτὸς τούτου καὶ ἀνάξιον ἐμοῦ νὰ χάνω τὴν ἡσυχίαν μου διὰ ζητήματα, ὧν ἡ σχετικὴ ἀξία ἦτο σχετικῶς πρὸς ἐμὲ ἀσήμαντος. Οὕτω προδιαθετιμένον μ' ἐπεσκέφθη ἡμέραν τινὰ ὁ κ. Σιμόπουλος καὶ διὰ τοῦ συνήθους αὐτῷ μελιχίου ὕφους προοιμιαζόμενος μοι ὑπέδειξεν ὅτι «ἴσως θὰ ἦτο καλὸν νὰ δεχθῶ συζήτησιν ἐπὶ τῶν γενομένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ κ. Ζυγομαλά προτάσεων περὶ πωλήσεως εἰς τοὺς χωρικοὺς τοῦ ὅλου κτήματος τῶν χωρίων Κακοσάλεσι καὶ Βούγα». Ἐννοεῖται ὅτι γνωρίζων καλῶς τὸν χαρκατῆρά μου μοι ἔθιξεν ἐπιδειξίως τὴν χορδὴν τῆς φιланθρωπίας καὶ φιλοτιμίας ὑποδείξας μοι, ὅτι θέλω πράξει ἔργον φιλάνθρωπον καὶ συνάμα ἄξιον τιμῆς ἀρχόμενος ἐγὼ πρῶτος τῆς λύσεως τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος, καθιστῶν δηλ. τοὺς ἐπιμόρτους καλλιεργητὰς ἰδιοκτῆτας τῆς γῆς ἣν καλλιεργοῦσι. Δὲν ἐβράδυνα νὰ δεχθῶ κατ' ἀρχὴν καὶ ἐζήτησα τοὺς ὅρους. Τούτους ὁ κ. Σιμόπουλος ἐπεφυλάχθη νὰ μοι ἀναφέρῃ ἀφ' οὗ συζητήσῃ μὲ τὸν κ. Ζυγομαλᾶν, καὶ τοῦτο ὅχι διότι δὲν τοὺς ἐγνώριζεν, ἀλλὰ διότι τοὺς ἔκρινε πολὺ βαρεῖς δι' ἐμέ, καὶ ἐπεθύμει νὰ μὴ μοι εἴπῃ ὅλα διὰ μιᾶς. Τῷ εἶπον ὅτι ὕλκως δὲν θὰ εἶμαι ἀπαιτητικὸς, ἠθικῶς ὅμως θ' ἀπαιτήσω πρὸ πάντων νὰ ἔλθῃ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν προϋχόντων τοῦ χωρίου νὰ μοι ζητήσῃ συγχώρησιν, νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἀδίκως μὲ ἐπίκρανε, εἰσηγήσῃ καὶ συμβουλαῖς κακοβούλων, καὶ τοῦτο νὰ βεβαιώσουν ἐγγράφως, οὕτω δὲ μόνον θέλω συγκατατεθῇ νὰ τοῖς πωλήσω τὸ χωρίον. Προσέθηκα ὅτι ἐξ ἀμαρτημάτων αὐτῶν φέρω εἰς τὴν ράχιν μου καὶ ἀγωγὴν δι' ἀποζημιώσιν δρ. 280,000 πρὸς ἐνοικιαστὰς τῶν πεύκων τῶν ἐν τῷ κτήματι Κακοσάλεσι καὶ Βούγα καὶ ὅτι τὰς συνεπείας τῆς δίκης εἶνε δικαίον νὰ ὑποφέρουν αὐτοί. Ἡ δίκη αὕτη προῆλθεν ὡς ἐξῆς: εἶχον

ένοικιάσει επί πενταετίαν τὰ πεῦκα τῶν ἐν λόγῳ χωρίων δι' ἐξαγωγὴν ῥητίνης πρὸς μίσθωμα δραχ. 3,000 ἐτησίως, ἐνοικιαστὰι δ' αὐτῶν ἦσαν οἱ Λαλουκιώτης καὶ Φράγκος. Οὗτοι εἶχον ἀρχίσει τὴν καλλιέργειαν τῶν πεύκων, ἀλλ' οἱ χωρικοὶ κατὰ τὴν καλλιέργειαν τοὺς ἠμπόδισαν νὰ ἐργασθῶσι λόγῳ ὅτι τὰ πεῦκα εἶνε ἐπίδικα ἢ μᾶλλον ιδιόκτητα αὐτῶν.

Οἱ ἐνοικιαστὰι ἐζήτησαν τὴν συνδρομὴν μου διὰ μέτρων διοικητικῶν. Ἀνεφέρθη διὰ τοῦτο ἀρμοδίως, μοὶ παρεσχέθη στρατιωτικὴ συνδρομή, δι' ἀποστολῆς εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἰσχυροῦ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος, ὅπερ μεταβὰν ἐκεῖσε ὑπεστήριξε τὴν ἐργασίαν τῶν ἐνοικιαστῶν. Ἐνόμιζα δὲ ὅτι ἐτελείωσεν οὕτω τὸ ζήτημα ὅτε αἰφνης ἤκουσα ὅτι ἠμποδίσθη καὶ πάλιν ἡ ἐργασία τῶν πεύκων ὑπὸ τῶν χωρικῶν, οἱ δὲ ἐνοικιαστὰι παρητήθησαν πάσης ἐργασίας, διεμαρτυρήθησαν καὶ ἀμέσως μετὰ τοῦτο μοὶ ἐκίνησαν δικαστικὴν ἀγωγὴν ζητοῦντες μοὶ διὰ τοῦτο καὶ δι' ἐκεῖνο ἀποζημιώσιν δρ. 280,000 περίπου. Μεταγενεστέρως ἔμαθον ὅτι ἡ παρακώλυσις τῆς ἐργασίας τῶν ἐνοικιαστῶν ἐγένετο ἐκ συμπαιγνίας μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν χωρικῶν. Οἱ πρῶτοι εἶδον φαίνεται ὅτι ἡ ἐπιχείρησις των δὲν θὰ ἦτο ἐπωφελὴς εἰς αὐτοὺς καὶ θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ προκαλέσουν δίκην κατ' ἐμοῦ δι' ἀποζημιώσιν ὡς καὶ ἔπραξαν. Ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ὅτι ἐσκέφθησαν ἐν τῷ συμφέροντί των καὶ ὅτι ἔχοντες ἐναγόμενον τὸν Συγγρὸν θὰ προσεῖλκυον πάντοτε ὑπὲρ ἑαυτῶν τὰς συμπαιγνίας τοῦ δικαστηρίου ὡς πτωχοὶ ἀδικούμενοι ὑπὸ πλουσίου (διὰ τὰς λεπτομερείας τῆς προκειμένης δίκης παραπέμπεται ὁ ἀναγνώστης εἰς τὸ προσαρτώμενον παράρτημα Α').

Τὸ ἐπεισόδιον τῆς δίκης ταύτης μοὶ ἀπέδειξεν ὅτι ὀρθῶς ἀπ' ἀρχῆς ἐξετίμησα τὰς δυσχερείας τῆς διατηρήσεως τῶν κτημάτων ἄτινα κακῇ μοίρᾳ ἀπέκτησα καὶ ὅτι ἔδει κατ' ἀνάγκην ν' ἀποδεχθῶ τὰς γενομένας μοὶ προτάσεις περὶ πωλήσεως τοῦ κτήματος Μπούγα-Σάλεσι, ἃς ἠρξάμην ἀφηγούμενος. Τοῦτο ἐδήλωσα τῷ κ. Σιμοπούλῳ καὶ συνεπῶς μοὶ ἐστάλη ἐπιτροπὴ Σαλεσαίων πρὸς διαπραγματεύσιν. Μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης συνεφώνησα καὶ συνέταξα τὸ ὑπ' ἀριθ. 8924 συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου Διογενίδου, τῆς 3 Ἰουνίου 1884, δι' οὗ ἐπώλησα εἰς τοὺς χωρικοὺς τὸ κτῆμα τῶν χωρίων Σάλεσι καὶ Βούγα διὰ δρ. νέας 362,000, ποσὸν ἴσον μὲ δρ. 400,000 παλαιάς, ἀναδεχόμενος εἰς βάρος μου καὶ τὴν δίκην τῶν ἐνοικιαστῶν

ρητινοσυλλεκτών, ἀντί δρ. 10,000 κατ' ἀποκοπήν, ἥτοι ἐν συνόλῳ ἀντί δρ. 372,000, πληρωτέων μετὰ τόκου ἐτησίου 8 % εἰς 13 δόσεις ἐτησίως, ἐκάστην ἐκ δρ. 47,060, ἐκτὸς τῆς τελευταίας ὀρισθείσης εἰς δρ. 19,740, εἰς ὅσας συνεποσοῦτο τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον, καὶ πληρωτέας τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ἀρχομένης τῆς πληρωμῆς τὴν 31 Δεκεμβρίου 1885 καὶ ληγούσης τὴν 31 Μαΐου 1897, ὅτε ἐξαιρετικῶς ἔδει νὰ πληρωθῇ ἡ τελευταία δόσις.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ συμβολαίου συνεφωνήθη 1^{ον} ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐγκαίρου πληρωμῆς ἐκάστης δόσεως ὁλοσχεροῦς, τὸ καθυστερούμενον ποσὸν καθίσταται τοκοφόρον, ὑπολογιζομένου τοῦ τόκου πρὸς 12 % ἀπὸ τῆς καθυστέρησεως μέχρι τῆς πληρωμῆς, ὃ δὲ τόκος οὗτος συγκεφαλαιοῦται μετὰ τῆς δόσεως, ἥτις ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δὲν ἐπληρώθη καὶ καθίσταται ἔντοκος· 2^{ον} ὅτι ἡ καθυστέρησις μιᾶς δόσεως, ἡ καὶ μέρους αὐτῆς πέραν τῶν ὀρισθεισῶν προθεσμιῶν καθίστησιν ὀλόκληρον τὸ χρέος ἀπαιτητόν, καὶ 3^{ον} ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ ἀγορασταὶ δὲν ἤθελον πληρῶσαι εἰς τὰς ὀρισθείσας προθεσμίας μίαν τῶν δόσεων, ἢ ἤθελον καθυστερήσει ποσὸν ἰσάξιον πρὸς μίαν δόσιν, δικαιοῦμαι νὰ ἐπαναλάβω πλήρη καὶ ἀμέριστον τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ πωληθέντος κτήματος ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως παρὰ τὴν τῆς ἀπλῆς τοῦ συμβολαίου κοινοποιήσεως, ἀπολλυμένων ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως πρὸς ὄφελός μου τῶν τυχόν πληρωθέντων μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν ἀπέναντι τοῦ τιμήματος.

Οὗτα τοῖς ἐπώλησα τὸ κτῆμα εἰς ἣν τιμὴν τὸ ἡγόρασα, κατὰ τὸ φαινόμενον δηλαδὴ πρὸς ἴσον ποσὸν δραχμῶν, πράγματι ὅμως εἰς πολὺ κατώτερον ποσὸν χρυσοῦ ἐκείνου ὃ εἶχον πληρῶσαι κατὰ τὴν ἀγοράν· διότι, ὡς εἶπον ἐν ἀρχῇ, εἶχον τότε καταβάλλει φρ. χρυσᾶ 357,000 χιλιάδας, ἐπειδὴ δέ, ἔνεκα τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, κατὰ τὰς ἐποχὰς τῶν εἰσπράξεων ἡ τιμὴ τοῦ φράγκου ἀνῆλθεν ὑπὲρ-άνω τῶν λεπτῶν 180, ἂν ὑπολογίσῃ τις τὴν μέσσην τιμὴν ἔστω καὶ πρὸς 150, θέλει εὖρει ὅτι ἡ τιμὴ τῶν δρ. 362,000 κατῆλθεν εἰς φρ. χρ. μόνον 240,000. Ἄν ὑπολογίσῃ δέ τις καὶ τὴν στέρησιν ἣν ὑπέστην ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ κτήματος, τοῦλάχιστον ἐπὶ τριετίαν, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν προμνησθεισῶν δικῶν, τὰ ἐξόδα ἐπ' αὐτῶν καὶ τὰ λύτρα ἃ ἐπλήρωσα εἰς τοὺς ρετυναρέους ἐκ δρ. 55,000 περίπου, θέλει πεισθῇ ὅτι ἂν καὶ κατὰ γράμμα ἐξεπληροῦντο αἱ πρὸς ἐμὲ ὑποχρεώσεις τῶν ἀγοραστῶν δὲν θὰ ἐλάμβανον κατ' οὐσίαν οὔτε

τὸ ἥμισυ τοῦ ἀρχικῶς καταβληθέντος ὑπ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ κτήματος κεφαλαίου τῶν φρ. 357,000 μετὰ τοῦ νομίμου αὐτῶν τόκου· οἱ δὲ χωρικοὶ ἀπέκτων οὕτω ἄνευ οὐδεμιᾶς προκαταβολῆς κτῆμα σχεδὸν δωρεὰν καὶ τάχιστα θὰ ἐγίνοντο ἰδιοκτῆται αὐτοῦ, ἂν ἐγνώριζον ἐξ ἀρχῆς νὰ διευθύνωσι καλῶς τὰ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, διὰ προσώπων κηδομένων τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας αὐτῶν, ἐχόντων δὲ τὴν δέουσαν ικανότητα πρὸς τοιαύτην διαχείρησιν. Κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις μου περὶ τῆς ἐν λόγῳ πωλήσεως, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, πρὸς ἃ εἶχον δηλώσει τὴν ἀπαίτησίν μου ἵνα δι' ἐπιστολῆς τῶν πρὸς ἐμὲ βεβαιώσωσι τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν χωρίων καὶ τὴν λύπην τῶν διότι μὲ παρεγνώρισαν καὶ ἀδίκως μὲ ἐπίκραναν, ὅχι μόνον προθύμως ἀπεδέχθησαν τὴν πρότασίν μου, ἀλλ' αὐθορμήτως ἠθέλησαν νὰ προσθέσωσιν ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρὸς ἐμέ, ὅτι ἐγένοντο θύματα κακοβούλων εἰσηγήσεων· οὐδόλως δ' ἐφείσθησαν τοῦ κ. Α. Ζυγομαλᾶ, ἐπαναλαμβάνοντές μοι «ὅλα τὰ ἔκαμεν ὁ Ζυγομαλᾶς». Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος αἵτησις συγγνώμης ἐν ἐπιστολῇ πρὸς ἐμὲ ἐδημοσιεύθη τότε ἐν τῇ «Ν. Ἐφημερίδι».

Ὁ κ. Σιμόπουλος ἔλαβε τὴν ἐντολὴν παρ' ἐμοῦ νὰ συντάξῃ τὸ ἐπίσημον συμβόλαιον τῆς ἀγοραπωλησίας τοῦ κτήματος, καὶ τοῦτο ἔπραξε, συντάξας αὐτὸ πράγματι ὡς ἀνωτέρω ἀνέφερα μετὰ πάσης ἐπιμελείας, μὴ παραλείψας οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἀποφυγὴν περαιτέρω διενέξεων. Δυστυχῶς οἱ χωρικοὶ καὶ πάλιν παρεπίσθησαν καὶ διώρισαν πρόεδρον τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, ἣ μᾶλλον ἀπόλυτον διαχειριστὴν τὸν κ. Α. Ζυγομαλᾶν, ἀναθέσαντες εἰς αὐτὸν τὴν τε εἰσπραξίν τῶν ὀρισθέντων εἰσοδημάτων τοῦ κτήματος πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀρισμένων δόσεων διὰ τὸ τίμημα, καὶ τὴν τήρησιν τῶν λογαριασμῶν ἐν γένει καὶ ἐν μέρει μεθ' ἑκάστου τῶν χωρικῶν. Ἐμαθον τοῦτο, ἀλλ' οὐδὲν παρετήρησα οὐδενί, ἀπεναντίας προσεπάθησα νὰ λησμονήσω τὸ παρελθὸν καὶ ἐτήρησα φιλίαν συμπεριφορὰν πρὸς τὸν κ. Ζυγομαλᾶν. Τὸ κτῆμα, δηλ. τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ δεκτικὸν καλλιεργείας δημητριακῶν καρπῶν, διενεμήθη μεταξὺ τῶν χωρικῶν, ὅπως οὕτοι συνεφώνησαν, διὰ λαχνῶν, καὶ ἕκαστος λαχνὸς ἐχρεώσται ὅπως δῆποτε νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς διαχειρίσεως, δηλ. εἰς τὸν κ. Α. Ζυγομαλᾶν, ἐτησίως τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτῷ χρέος. Ὡς εἰσόδημα δὲ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δόσεων ὀρίσθη ὁλόκληρος ἡ ἐτήσια συγκομιδὴ τῶν βαλανιδίων. Ἐκαστος δηλ. χωρικὸς χρεώστης

ὕπεχρεοῦτο νὰ φέρῃ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ κτήματος ὅσον ᾗθελε δυνήθῃ νὰ συνάξῃ βαλανίδιον, ἀπεξηραμένον καὶ καθαρισμένον, χωρὶς νὰ λάβῃ οὐδεμίαν ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας του (ἐνῶ πρὸ τῆς ἀγοραπωλησίας τοῦ κτήματος ἐλάμβανε διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην Δρ. 6 κατὰ στατῆρα), ἀλλὰ μετὰ τὴν πώλησιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῆς ἀποδόσεως κατὰ στατῆρα, νὰ πιστοῦται ἡ μερὶς τοῦ χρέους του ἀναλόγως τῶν στατήρων οὓς εἶχε παραδόσει.

Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν δόσεων ὠρίσθη, ὡς τοῦλάχιστον ἤκουσα, ὁλόκληρον τὸ εἰσόδημα τὸ ἐκ τῆς βοσκῆς αἰγοπροβάτων, ἀνερχόμενον κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς μου (ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸς ἐμὲ σχετικῶν ἀποδόσεων κατὰ τὸν χρόνον τῆς διὰ λογαριασμόν μου διαχειρίσεως) εἰς δραχμὰς τοῦλάχιστον 10,000 ἐτησίως. Προσέτι δὲ τὰ διάφορα δασικὰ εἰσοδήματα.

Κατὰ τὴν λήξιν τῆς πρώτης δόσεως ὁ κ. Ἀντ. Ζυγομαλάς μοι εἶχεν ἤδη καταβλέπει δραχ. 38,000 περίπου καὶ ὑπέσχετο ταχέως νὰ τὴν συμπληρώσῃ εἰς δραχ. 47,000 περίπου, ὅπως ἐν τῷ συμβολαίῳ χρεωλυτικῶς εἶχεν ὀρισθῇ ἐκάστη δόσις, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη. Συγχρόνως ὁ κ. Ἀντ. Ζυγομαλάς μὲ παρεκάλει νὰ ἀνοίξω ἰδιαιτέρον ἀνοικτὸν λογαριασμόν (ἐντοκον πρὸς 8 $\frac{0}{100}$) δίδων δι' αὐτοῦ πίστωσιν εἰς τοὺς χωρικοὺς ἐκ Δρ. 10,000 ὅπως οὕτω ἀποφύγῃσι τὴν πληρωμὴν τόκων ὑπερμερείας πρὸς 12 $\frac{0}{100}$ ὅπως ἐν τῷ συμβολαίῳ εἶχε συμφωνηθῇ ἐν εἴδει ποινῆς. Τῷ ἀπεκρίθην ὅτι προκειμένου περὶ καθυστερήσεως 10 καὶ 20,000 Δρ. νὰ μὴ ἔχῃ οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι θέλω εἶσθαι συγκαταβατικός. Ἐμείνει δ' εὐχαριστημένος.

Ἀπέναντι τῆς β' δόσεως μοι κατεβλήθησαν μέχρι τέλους τοῦ 1886 Δρ. 37,290.15 καί, ἄφαιρουμένων ἐκ τούτων Δρ. 1046.25, αἵτινες ἔπρεπε νὰ καταλογισθῶσιν εἰς τόκους ὀφειλομένους ἐπὶ τοῦ ἐκ Δρ. 8,719.40 καθυστερήματος τῆς πρώτης δόσεως, μοι κατεβλήθησαν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς β' δόσεως 36,243.50, ἥτοι ἔμενεν ὀφειλέτις ἡ κοινότης ἐκ τῆς δόσεως ταύτης Δρ. 19,535.60 μετὰ τοῦ συμπεφωνημένου τόκου πρὸς 12 $\frac{0}{100}$ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1887.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τοιοῦτου συστήματος, συμφώνως δὲ πρὸς τὸ συμβόλαιον καὶ τὴν ῥητὴν τοῦ νόμου διάταξιν τὴν ὀρίζουσιν ὅτι καθυστερουμένων τόκων καὶ κεφαλαίου πᾶσα καταβολὴ ἄνευ ἰδιαιτέρου προσδιορισμοῦ γινομένη καταλογίζεται πρῶτον εἰς τοὺς καθυστερουμένους τόκους καὶ ὕστερον εἰς τὸ κεφάλαιον συνέτασσα κατὰ

τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους καὶ ἐκοινοποιοῦν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν πρόεδρον Ζυγομαλᾶν καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς κοινότητος τακτικοὺς λογαριασμοὺς ἐν οἷς ἀνακεφαλαιῶν τὰ τοῦ προηγουμένου ἔτους λογιστικὰ ἐξαγόμενα, κατεχώριζα τὰς τοῦ λήγοντος ἔτους καταβολὰς καὶ τὴν ἐκ τῆς συγκεφαλαιώσεως ὀφειλὴν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀφῆρουν ἀπὸ ταύτης τοὺς τόκους πρὸς 12 % δι' ὧν, ὡς εἰκός, ἐπίστωνα τὴν κοινότητα ἐπὶ ἐκδόστης καταβολῆς αὐτῆς γενομένης κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ μετέφερα ἐκάστοτε εἰς χρέωσιν αὐτῆς τὸ ἐντεῦθεν παρουσιαζόμενον ὑπόλοιπον ὀφειλῆς.

Τὴν ἀνησυχίαν μου ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν παρουσιασθεῖσα ἀνεπαρκείᾳ τῶν καταβολῶν τῆς κοινότητος ἐπηύξησεν ἡ περίστασις ὅτι, γενομένης καταλήψεως μέρους τῆς εἰς τὴν κοινότητα πωληθείσης ἐκτάσεως πρὸς κατασκευὴν ἀμαξιτῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ σιδηροδρόμου Λαρίσσης, σημαντικὸν ποσόν, ἐκ δρ. 116,000 περίπου, κατωρθώθη νὰ καταβληθῇ εἰς τὴν διαχειριστικὴν ἐπιτροπὴν ὡς ἀποζημιώσεις· ἐγὼ δὲ ἐνῶ διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ταύτης ἐστερούμην μέρους τῆς εἰς τὸ δάνειόν μου κεχορηγημένης ὑποθήκης δὲν ἔβλεπον ἀναλόγως ἐλαττούμενον τὸ λαβεῖν μου, οἱ δὲ λ/σμοὶ δὲν ἔπαυσαν παρουσιάζοντες σημαντικὴν καθυστέρησιν.

Ἐν τούτοις, καίτοι δικαιούμενος ν' ἀντιλέξω εἰς τὴν διαγραφὴν τῆς ὑποθήκης, ἦν ὡς ὅρον *sine qua non* ἀπῆτει τὸ Δημόσιον διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως, καθ' ὅσον εἶχον κατὰ τὸ συμβόλαιον, ὡς εἴρηται, τὸ δικαίωμα ν' ἀναλάβω τὴν κυριότητα τοῦ ὅλου κτήματος καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁλόκληρος ἡ ἀποζημιώσις, ὡς ἀντιπροσωπεύουσα τὸ ἀφαιρεθὲν μέρος τῆς ἰδιοκτησίας, ἤθελεν ἀνήκει εἰς ἐμέ, δὲν ἀντέλεξα ὅμως χαριζόμενος εἰς τοὺς χωρικοὺς καὶ ἐδήλωσα πρὸς τὸ Δημόσιον τὴν περὶ διαγραφῆς τῆς ὑποθήκης συναίνεσίν μου, περιορισθεὶς μόνον εἰς τὴν ἐπιφύλαξιν ἵνα ἀναζητήσω τὸ πρὸς τὴν διαχειριστικὴν ἐπιτροπὴν πληρωνόμενον τότε ποσόν, ὁψέποτε ἤθελεν ἐπέλθαι ὁ ὅρος τῆς εἰς ἐμὲ ἐπανελεύσεως τοῦ κτήματος.

Ἐξήκολούθησεν οὕτω ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων κατάστασις, τῆς μὲν διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς μὴ δυναμένης νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἐτησίαις ὑποχρεώσεις της, ἐμοῦ δὲ κοινοποιοῦντος εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους τοὺς λ/μούς μου κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐκτεθὲν σύστημα.

Ἐπὶ οὐδεμιᾶς τῶν τοιούτων ἐπιδόσεων, ἐπὶ 12 ὅλα ἔτη ἐπαναλαμ-

βανομένων, μοι ἐγένετό ποτε ἡ ἐλαχίστη ἔνστασις. Προφορικῶς μοι διεμηνύετο ὅτι εἰς τὸ τέλος θὰ μοι ζητηθῇ ἐπιείκεια ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ποσοστοῦ τῶν τόκων τῶν καθυστερουμένων δόσεων τουτέστι τοῦ 12 $\frac{0}{10}$.

Ἐγὼ ἀπεκρινόμην ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε τὸ οὐσιωδέστερον ζήτημα, ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῶν σπουδαίων καθυστερήσεων τῆς πληρωμῆς τῶν διὰ τοῦ συμβολαίου ὠρισμένων δόσεων. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν προσήρχοντο εἰς ἐμὲ ἔνιοι τῶν χωρικῶν τοῦ Σάλεσι, καὶ μοι παρεπονοῦντο ὅτι οὐδεὶς λ/σμὸς τοῖς ἀπεδίδετο, οὐδεμία λογοδοσία διαχειρίσεως, ὅτι πιεζόμενοι ἀπὸ πενίαν πειθαναγκάζονται οἱ ἀσθενεῖς καὶ ἀδύνατοι νὰ πωλήσωσι τοὺς λαχνούς των δι' ἓν κομμάτι ψωμί, ἐνίοτε καὶ εἰς ποιμένας Βλάχους μὴ Σαλεσαίους, παρεισάκτους, ὥς μοι ἔλεγον, ὑπὸ τοῦ κ. Ζυγομαλᾶ διὰ λόγους ἀγνώστους αὐτοῖς· μοι ἀνέφερον πωλήσεις λαχνῶν γενομένων διὰ συμβολαίων ἐπισήμων δανειστικῶν ἐπὶ δῆθεν ἐξωνήσει ἀπέναντι δανείου μηδαιμινοῦ. Ἐν γένει μοι ἐξέθετον τὴν πενίαν φθάνουσιν μέχρι πείνης.

Ἐγὼ ἐβλεπον τὸ παράνομον τῶν εἰρημένων πωλήσεων, αἵτινες ῥητῶς ἀπηγορεύοντο ὑπὸ τοῦ συμβολαίου μου μέχρι τελείας ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος. Εἶχον, κατὰ ῥητὸν ἐπίσης ὅρον τοῦ συμβολαίου, τὸ δικαίωμα, ὑπαρχουσῶν καθυστερήσεων ἐκ τῶν ἐτησίων δόσεων, νὰ κοινοποιήσω ἀπλῶς τὸ συμβόλαιον καὶ ἐπανεέλθω εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ κτήματος, κρατῶν πρὸς ὄφελός μου τὰς γενομένας μοι μερικὰς καταβολὰς· εἰς τοῦτο δὲ μάλιστα καὶ ὑπὸ πολλῶν παρεκινούμην.

Ἀλλὰ προέβλεπον τὸν κατ' ἐμοῦ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐγερθησόμενον θόρυβον, ἔν τε τοῖς χωρίοις ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ἰσχυρῶν καὶ πιθανῶς ὑπὸ τοῦ κ. Α. Ζυγομαλᾶ ἐν τῇ πόλει, διαστρέφοντος τὸ διάβημά μου ὥς ἄρπαγος καὶ ἀδίκου, ἀφοῦ εἶχέ ποτε τὴν τόλμην καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς νὰ εἶπῃ ὅτι ἐν τῷ κτήματι τοῦ Ὠρωποῦ «καταπατῶ τὰς ἐθνικὰς γαίας!!»

Ὁμολογῶ τὴν ἀδυναμίαν μου καὶ τὴν ἀδικαιολόγητον ἐνδοτικότητά μου, ἥς ἀκόμη καὶ μέχρι τῆς ὥρας καταχρᾶται ὁ κ. Α. Ζυγομαλᾶς· ἀλλ' εἰς τοὺς παραπονουμένους χωρικούς, σφαλερῶς σκεπτομένους, ἐδήλουν ὅτι ἀνάκτησιν τοῦ κτήματος οὐδαμῶς θέλω ἐπιδιώξει, τοὺς συνεβούλευσα μόνον νὰ ἐνωθοῦν καὶ ζητήσουν λογοδοσίαν, καὶ ἀλλάξουν τὸ προσωπικὸν τῆς διαχειρίσεως, καὶ τοῖς ὑπεσχόμην πρὸς τοῦτο πᾶσαν ὑλικὴν ἐκ μέρους μου ὑποστήριξιν καὶ ἠθικὴν προστα-

σίαν. Ἦκουσα μεταγενεστέρως ὅτι δι' ἀπατηλῶν ὑποσχέσεων καὶ μικρῶν ὑλικῶν παροχῶν κατωρθοῦτο ἐκάστοτε ἡ καταπράυνσις αὐτῶν καὶ ὅχι μόνον τοῦτο ἀλλ' ἀνεκήρυσσον τὸν κ. Ζυγομαλᾶν καὶ προστάτην αὐτῶν, ἐμὲ δὲ κακόβουλον πλεονέκτην.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα μέχρι τοῦ 12^{ου} ἔτους, δηλ. τῆς λήξεως τῆς 12^{ης} δόσεως ὁπότε ἐκανόνισα ὡς συνήθως τὸν λογαριασμόν. Κατ' αὐτὸν μοὶ καθυστεροῦντο τότε δρ. 223,000 περίπου. Οὕτω, ὑπολογιζομένων καὶ τῶν δρ. 116,000 ἃς ἔλαβον οἱ χωρικοὶ παρὰ τοῦ Δημοσίου τῇ μειώσει τῶν γαιῶν τοῦ κτήματός μου, κατὰ τὸ διάστημα ὁλοκλήρου τῆς δωδεκαετίας μόνον δρ. 30,000 περίπου μοὶ εἶχον καταβληθῇ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος, προερχόμενα ἐκ δωδεκαετῶν καταβολῶν τῶν χωρίων εἰς βαλανίδια, ῥητινοσυλλογὴν, βοσκὰς, δασικὰ προϊόντα κτλ. ἄτινα, ὡς προείπον, περιήρχοντο καὶ ἐξακολουθοῦσι περιερχόμενα εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κ. Ζυγομαλᾶ, ἀνερχόμενα κατὰ τοὺς ἐμοὺς ὑπολογισμοὺς εἰς δρ. ἐν ὅλῳ 700,000. Διὰ τὰ εἶμαι σαφὲς δεόν νὰ μὴ παραλείψω ὅτι, ἐκτὸς τοῦ κεφαλαίου τῶν δρ. 360,000 πρέπει νὰ ὑπολογισθοῦν εἰς τὸν ἀνωτέρω λ/σμόν οἱ δωδεκαετεῖς τόκοι ἀνερχόμενοι εἰς δρ. 350,000 περίπου, οὕτως ὥστε ἐκ τῶν δωδεκαετῶν εἰσπραξέων, ἀνερχομένων κατ' ἐμὲ εἰς δρ. **700,000**, μοὶ κατεβλήθησαν ἀπέναντι κεφαλαίου δραχμαὶ ὡς εἴρηται περίπου

	30,000
καὶ ἀπέναντι τόκων	δρ. 350,000
ἥτοι ὁμοῦ	δρ. 380,000

ὥστε ὑπολείπονται εἰσέτι ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων δραχμαὶ 320,000 τῶν ὁποίων ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν γνωρίζω τὴν χρῆσιν καὶ διάθεσιν, οὔτε οἱ χωρικοὶ· μόνος δὲ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς κ. Α. Ζυγομαλᾶς δύναται νὰ γνωρίζῃ τὰ περὶ αὐτῶν, ἴσως δὲ καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς· τοῦλάχιστον τοιοῦτον τοῖς ἐπιβάλλεται καθῆκον.

Οἱ Σαλεσαῖοι, τινὲς τοῦλάχιστον αὐτῶν, ἐννοοῦντες ὅτι δὲν εὐρίσκεται ἡ Ἑλλάς ἐν παντελεῖ ἀναρχίᾳ καὶ ὅτι πᾶς ὁ χρεωστῶν δύναται μὲν ν' ἀναβάλῃ διὰ στρεψοδικιῶν τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους του, ἀλλ' ἐπὶ τέλους θὰ πληρώσῃ, μοὶ προέτειναν διὰ τοῦ εἰς τὸ χωρίον μένοντος ἐπιστάτου μου, νὰ τοῖς παραχωρήσω νέας προθεσμίας· οὐδόλως ἡρνήθην, τοῖς εἶπον μόνον νὰ συστήσωσιν ἐπιτροπὴν, οἷαν θέλουν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ἐν αὐτῇ νὰ μὴ συμπεριλαμβάνηται ὁ κ. Α. Ζυγομαλᾶς, νὰ προσέλθῃ αὕτη καὶ ἐξετάσῃ τοὺς

λογαριασμούς μου, ἐκκαθάριση τὸ ἀπομένον ὀφειλόμενόν μοι ποσὸν καὶ ὀρίση συμφώνως μετ' ἐμοῦ τὰ τῶν νέων προθεσμιῶν. Μοὶ ἐβεβαιώθη μάλιστα, ὅτι οἱ αὐτοὶ Σαλεσαῖοι, ἀπετάθησαν καὶ πρὸς τὸν κ. Α. Σκουζέν ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ ἐνυπόθηκον δάνειον ἐπὶ τοῦ κτήματος, ὅπως ἐξ αὐτοῦ μὲ πληρώσωσι, καὶ ὅτι οὗτος δὲν ἠρνήθη, ἀλλὰ τοὺς αὐτοὺς περίπου ἔθεσεν ὅρους, τοῦ κανονισμοῦ δηλ. τῶν λ/σμῶν μετ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἀπὸ τῆς περαιτέρω διαχειρίσεως τοῦ κ. Α. Ζυγομαλᾶ.

Ἄλλ' οὗτος ἄλλα ἐμνηχανᾷτο.

Ἐπέτυχε νὰ συνομολογήσῃ δάνειον παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ ὑποθήκῃ τῆς ἐν Ἀθήναις εὐρισκομένης οἰκίας του, καὶ δι' αὐτοῦ νὰ δανείσῃ πάλιν, κατὰ παράθεσιν τῶν ὄρων τοῦ συμβολαίου καὶ κατὰ συνέπειαν παρανόμως, εἰς τοὺς Σαλεσαίους ἐπὶ 2^α ὑποθήκῃ τοῦ χωρίου δραχμὰς περίπου 100,000, λέγων καὶ βεβαιῶν αὐτοῖς ὅτι διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐξοφλοῦνται καὶ αἱ 12 δόσεις καὶ δὲν μένει ἢ 13^η, ἐκ δρ. περίπου 19,000, ἥτις, ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, μέχρι σήμερον ἀκόμῃ δὲν μοι κατεβλήθη.

Ὡς λόγον τῆς διαβεβαιώσεως ὅτι ἀντὶ δραχμῶν 220,000 περίπου ληξιπροθέσμων τῇ 31 Δεκεμβρίου 1896 δὲν ἔπρεπε νὰ μοι καταβληθῶσιν εἰμὴ δρ. 100,000 περίπου διέδιδεν ὁ κ. Ζυγομαλᾶς εἰς τοὺς Σαλεσαίους ὅτι τὸ περιπλέον, δρ. 120,000 περίπου, προέρχεται ἐξ ἐπιτοκίων εἰς ᾧ, δὲν εἰξεύρω κατὰ ποῖον νόμον, οὐδὲν ἔχω δικαίωμα. Ἦρπασαν οἱ χωρικοὶ τὴν φράσιν, ἐπίστευσαν ὅτι ἐξώφλησαν καὶ ἔκτοτε οὔτε τὴν μετ' ἐμοῦ ἐξέτασιν τῶν λ/σμῶν ᾗθελον πλέον, οὔτε παράτασιν προθεσμιῶν, ὁ δὲ κ. Ζυγομαλᾶς κατέθηκεν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον καὶ μὲ προσεκάλεσε νὰ παραλάβω δρ. 105,000, πρὸς ἐξόφλησιν πάσης ληξιπροθέσμου πρὸς ἐμὲ ὀφειλῆς. Εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην ἐκοινοποίησα πρῶτον μὲν τὴν ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1897 ἐξώδικον ἀπάντησίν μου (ὅρα αὐτὴν ἐν παραρτήματι Β').

Μετὰ τοῦτο, καὶ ἀφοῦ ἔλαβον μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως τὸ κατατεθειμένον ποσόν, ἐκοινοποίησα ἐπιταγὴν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπολοίπου.

Τὴν ἐπιταγὴν μου ἀνέκοψαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ζυγομαλᾶ οἱ χωρικοί, ἢ ὑπόθεσις δέ, δικασθεῖσα κατεπειγόντως ἐν πλήρει θέρει, ὅτε τὰ δικαστήρια διετέλουν ἐν διακοπαῖς, (5 Αὐγούστου 1898) διατελεῖ εἰσέτι ἐκκρεμής!!! διότι καθ' ἣν ὥραν γράφω,

(Νοέμβριος τοῦ 1898), οὐ μόνον δὲν ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις ἀλλὰ καθ' ἃ πληροφοροῦμαι, μετὰ πολύμηνον διάσκεψιν ἀνεκαλύφθη ὅτι εἰς τῶν δικαστῶν, ὁ καὶ εἰσηγητῆς, σύνοιδεν ἐν ἑαυτῷ λόγον ἐξαίρεσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις πρόκειται νὰ ἔλθῃ εἰς ἀνασυζήτησιν!! Χαρακτηριστικὸν ὅμως τῆς ὑποθέσεως εἶναι ὅτι τὴν ἐπιούσαν τῆς συζητήσεως ἀνηγγέλθῃ εἰς τὸ χωρίον Σάλεσι ὅτι οἱ Σαλεσαῖοι ἐκέρδισαν τὴν δίκην τῶν καὶ ἔσπευσαν οὕτοι νὰ πανηγυρίσωσι τὴν νίκην ἐν χορδαῖς καὶ τυμπάνοις. Ἐκ τούτου εὐρὺ ἀνοίγεται στάδιον πρὸς παντοειδεῖς ἀλλὰ καὶ λίαν λυπηρὰς σκέψεις.

Ἡ ἐπιταγὴ μου ἐν τούτοις ἐστηρίζετο ἐπὶ δύο γενικῶν λογαριασμῶν, συνταχθέντων τοῦ μὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὄρων τοῦ συμβολαίου καὶ τῶν κατ' ἔτος κοινοποιηθέντων ἐπὶ τῇ βάσει τόκου 12 % ἐτησίως, τοῦ δὲ ἐπικουρικῶς πρὸς 8 % (ὄρα αὐτοὺς ἐν τέλει: Παραρτήματα Γ καὶ Δ).

Ὡς ἂν μὴ ἤρκουν ὁμως πᾶσαι αἱ παραβάσεις τοῦ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν Σαλεσαίων συμβολαίου, διαρκούσης ἤδη τῆς ἐπὶ ἀναισθησίᾳ τῆς ἐπιταγῆς δίκης, καὶ μετὰ 14 ὅλα ἔτη ἀπὸ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ τοῦ κτήματος, μοὶ ἐκινήθη παρ' αὐτῶν ἀγωγή, δι' ἧς διεκδικεῖται ἀπέναντί μου ἡ κυριότης μεγάλων ἐκτάσεων γῆς, κειμένων παρὰ τὰ ὅρια τῶν χωρίων Σάλεσι καὶ Μπούγα, κατεχομένων δὲ ὑπ' ἐμοῦ καὶ ἀνηκουσῶν δῆθεν εἰς τὸ πωληθέν κτῆμα. Δι' αὐτῆς ἐπιδιώκεται ἀποζημίωσις ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τρίτοι κατέλαβον καὶ κατέχουσι ταύτας, καὶ ταῦτα ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐνστάσεως ἐκ μέρους οὐδενός, ὅχι μόνον ἐπὶ εἰκοσπενταετίαν, ἀφ' ἧς δηλ. ἐποχῆς ἠγόρασα τὰ κτήματα Κακοσάλεσι καὶ Ὠρωπόν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλην τριακονταετίαν καὶ πλέον καθ' ἣν τὰ ἐνέμοντο οἱ προκάτοχοί μου, ἀνεξαρτήτως δὲ τοῦ ῥητοῦ ἡγράμματος τοῦ συμβολαίου, καθ' ὃ, εἰς τοὺς ἀγοραστὰς χωρικοὺς δὲν ἐπώλουν εἰμὴ συμφώνως τοῖς ὁρίοις τῶν χωρίων τῶν γνωστῶν καὶ ὀριζομένων ἐν αὐτῷ, καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης περαιτέρω εὐθύνης μου ἐπὶ τῇ ἀξιουμένῃ ἤδη ὑπ' αὐτῶν ψευδεὶ ἐλλείψει τῆς πωληθείσης ἐκτάσεως. Δὲν εἶνε δύσκολον νὰ ἐννοήσῃ τις ὅτι χωρικοὶ ἐννοοῦντες ὅτι πρόκειται περὶ σφετερισμοῦ γαιῶν, οὐδέποτε ἀρνοῦνται τὴν διεκδίκησιν, οὔτε συλλογίζονται ὅτι αἱ δίκαι συνεπάγονται καὶ ἔξοδα, μάλιστα προκειμένου περὶ τοιαύτης φύσεως δικῶν, αἵτινες πανταχοῦ μὲν μάλιστα δὲ ἐν Ἑλλάδι παρατείνονται ἐπὶ μακρότατον χρόνον, καὶ ὅτι

τὰ ἔξοδα πάντοτε αὐτοὶ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως καταβάλλουσι. Οὕτε ὁ κ. Ζυγομαλάς, ὡς φρονῶ τούλάχιστον, πιστεύει ὅτι εἶνε δυνατόν τοιαύτη διεκδίκησις νὰ ἐπιτύχῃ, ἀλλὰ σκέπτεται ἴσως ὅτι, ἐνόσω οἱ χωρικοὶ ἔχουν ἐκκρεμεῖς δίκας πρὸς ἐμέ, δὲν ἤμποροῦν νὰ μὲ πλησιάσωσι καὶ μὲ ἀκούσωσι καὶ πεισθῶσι περὶ τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῖς συμφέροντος, αἱ δὲ διαφοραὶ καὶ διενέξεις καὶ δίκαι διαιωνίζουσι τὴν κατάστασιν ἣτις ὑποθέτω ὅτι δὲν ἀπαρέσκει τῷ κ. Ζυγομαλά. Καὶ ἔτι μᾶλλον, διότι ὑποθέτει ὅτι δὲν δύναται καὶ τὸ Πρωτοδικεῖον ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς μου, ὑπαρχούσης ἐκκρεμοῦς τοιαύτης στρεψοδίκου δίκης· τοῦτο ὅπερ καὶ διετυπώθη ἤδη ἐν ἐνστάσει ὑποβληθείσῃ κατὰ τὴν σχετικὴν συζήτησιν διὰ τινος τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ζυγομαλά ἐκλεχθέντων καὶ διορισθέντων κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς δικηγόρων τῶν χωρικῶν. Ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ οὗτος καὶ θέλει ἐξακολουθεῖ εἰσπράττων τὰ εἰσοδήματα ἄνευ οὐδεμιᾶς λογοδοσίας, οἱ δὲ χωρικοὶ φοβοῦνται μὲν ἴσως καὶ ἐμέ ὡς πλεονέκτην καὶ κακόβουλον, ἀλλὰ τὸν κ. Ζυγομαλᾶν φοβοῦνται οἱ πολλοί, μόνον διότι ἐμπερδεύθησαν καὶ δὲν ἔχουν οὐδένᾳ διὰ νὰ τοὺς ξεμπερδέσῃ. Τοῦτο διατείνονται ὅσοι ἔτυχῃ νὰ μὲ συναντήσωσιν ἐξ αὐτῶν.

Μετὰ τὴν ἀφήγησιν τῶν διατρεξάντων εἰς Σάλεσι καὶ Βούγα, ἔλθωμεν ἤδη καὶ εἰς τὰ τοῦ κτήματος Ὁρωποῦ, ἐν ᾧ συμπεριλαμβάνονται μετ' ἄλλων χωρίων καὶ τὸ Μαρκόπουλον, Μήλεσι, χωρίον Ὁρωποῦ (πρὸς διάκρισιν τοῦ Σκάλα Ὁρωποῦ). Μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐκβιαζόμενος ἐπώλησα τὰ χωρία Σάλεσι καὶ Βούγα, οἱ καλλιεργηταὶ ὅλων αὐτῶν τῶν χωρίων ἦσαν εἰρηνικοὶ καὶ εὐπειθεῖς εἰς τὸ δίκαιον. Ὀλίγον ὁμῶς χρόνον μετέπειτα οἱ Μαρκοπουλαῖοι ἔδειξαν σημεῖα κάπως στασιαστικά, ἀρχίσαντες ἐν πρῶτοις νὰ ψιθυρίζωσιν καὶ μετέπειτα νὰ πράττωσιν οὕτως, ὥστε νὰ γενικεύηται ἡ ἰδέα ἣτις ἐνεπνεύσθη αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ κ. Α. Ζυγομαλά, ὅτι οἱ ἐπίμορτοι καλλιεργηταὶ ἔχουσι κατὰ νόμον δικαιώματα κατοχῆς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν καὶ κληρονομίας μάλιστα, καθ' ὃ ἐμφυτευταὶ ἢ ἐπιφανειοῦχοι. Ἐγὼ εἰς ταῦτα, ἀναφερόμενά μοι ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἐπιστατῶν μου, δὲν ἔδιδον μεγάλην προσοχὴν, ἐπιθυμῶν τὴν εἰρήνην καὶ σκεπτόμενος ὅτι

ζήτημα οὕτω γενικὸν καὶ τοσαύτην ἐνέχον σπουδαιότητα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λυθῇ ἐν μέρει, δηλ. ὑπὸ ἐνὸς ἢ καὶ πλείονων μεμονωμένων ιδιοκτητῶν, ἀλλ' ἔδει νὰ ρυθμισθῇ γενικώτερον διὰ νόμων ἀφορώντων ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ πάντα τὰ χωρία εἰς ἃ ἐπεκράτησε τὸ σύστημα τῆς ἐπιμόρτου καλλιιεργείας. Προσέθετον δὲ αὐτοῖς ὅτι τούτου προκειμένου ὅχι μόνον δὲν θὰ ἀντιλέξω ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπ' ἐμοὶ θέλω καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς νομιμοποίησιν τῶν σχέσεων τῶν ιδιοκτητῶν πρὸς τοὺς χωρικοὺς καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ μάλιστα αὐτῶν. Ταῦτα ἐπανελάμβανον καὶ πρὸς τὸν κ. Α. Ζυγομαλά, ὁσάκις συνέπιπτε νὰ τὸν συναντήσω, ἐπειδὴ μετὰ τὴν πώλησιν τῶν χωρίων Σάλεσι καὶ Βούγα αἱ μεταξὺ ἡμῶν σχέσεις εἶχον καταστῇ ὀμαλαί, καὶ ἐκ μέρους τοῦ μοὶ ἐπεδεικνύετο καὶ εἰδός τι, ἅς εἴπω, ὑπολήψεως. Αἴφνης μοὶ ἀνηγγέλθη ὅτι οἱ χωρικοὶ τοῦ Μαρκοπούλου συεπλάκησαν μετὰ τῶν ρητινοσυλλεκτῶν εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου, ἐμποδίζοντες αὐτοὺς νὰ συλλέγωσι ρητίνην ἀπὸ ἀριθμὸν τινα δένδρων, λόγφ ὅτι ἀνῆκον ἀνεκαθεν εἰς αὐτοὺς. Κατὰ τὸ σύστημα δὲ τῶν στάσεων ἐν τοῖς χωρίοις, προηγούμεναι τῆς στάσεως γυναῖκες καὶ παιδιὰ λιθοβολοῦντα τοὺς ἐναντίους των, παρηκολούθουν δὲ οἱ ἄνδρες ἔνοπλοι ὅπως ἐπέμβωσι μόνον ἐν ὥρᾳ ἀπολύτου ἀνάγκης. Οὕτω προσεπάθουν νὰ ἀποφύγουν ἐπεμβάσεις τῆς χωροφυλακῆς ὡς μὴ δυναμένης νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ γυναικοπαίδων, νὰ ἀποφύγῃ δὲ καὶ τὴν ποινικὴν καταδίωξιν ἐπὶ παρανομίᾳ, ὡς διαπραττομένη ὑπὸ ἀκαταλογίστων παιδίων καὶ γυναικῶν.

Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῶν γενομένων ἐσύστησα εἰς τὸν ἐπιστάτην μου ἐν Ὠρωπῷ νὰ ἀποφύγῃ παντὶ τρόπῳ δίκας, καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ συμβιβάσῃ τὰ πράγματα, ἐνόμιζα δὲ τῷ ὄντι ὅτι πρόκειται κατ' οὐσίαν περὶ ἀσημάντου διαφορᾶς ἥτοι περὶ τῆς νομῆς ὀλίγων ρητινοδένδρων. Ὁ ἐπιστάτης μου μοὶ ἐβεβαίοντο ὅτι τὰ συμβαίνοντα ὠφείλοντο εἰς ὑποκινήσεις τοῦ κ. Α. Ζυγομαλά θέλοντος νὰ ἐπιδείξῃ καὶ εἰς τοὺς χωρικοὺς τοῦ Μαρκοπούλου τὰς δι' αὐτὸν προστατευτικὰς αὐτοῦ διαθέσεις, ὡς ἔπραξε καὶ διὰ τοὺς Σαλεσαίους καὶ νὰ συντηρήσῃ τὴν πολιτικὴν ἐπιρροήν του παρὰ τοῖς χωρικοῖς ἐκλογεῦσι. Μοὶ προσέθετε μάλιστα ὅτι πᾶσα συγκατάθεσίς μου θέλει ἀποτελέσει κακὴν ἀρχὴν καὶ θέλει προκαλέσει συντόμως νέας ἀπαιτήσεις ὅχι μόνον ἐκ μέρους τῶν χωρικῶν Μαρκοπούλου ἀλλ' ἐκ μέρους καὶ κατοίκων ἄλλων χωρίων τοῦ κτήματός μου. Ἐγώ, καὶ διότι ἀπεχθάνομαι τὰς δίκας καὶ διότι ἐλυπούμην τοὺς χωρικοὺς, γνωρίζων τὴν ἀθλιότητά των, καὶ

διότι ἐπέισθην εἰς τὸν δοθέντα μοι λόγον ὑπὸ τοῦ κ. Ζυγομαλᾶ κατὰ τὴν πώλησιν τοῦ Σάλεσι εἰς τοὺς χωρικούς, περὶ τοῦ ὅτι οὐδέποτε πλέον θέλει ὑποκινήσει καὶ ὑποθάλλει διενέξεις ἀδίκους τῶν χωρικῶν ἐναντίον μου, καὶ τέλος διότι ἐγνώριζον ὅτι μεταξὺ τοῦ κ. Ζυγομαλᾶ καὶ τοῦ ἐπιστάτου μου Καθεπούλη ὑπῆρχε ποιά τις ἐχθροπάθεια, ἅτε ἀρεσκομένου τούτου ἵνα κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἐξασκῇ ἐπιρροὴν ἣν ὁ κ. Ζυγομαλᾶς δὲν ἠνείχετο, ἐνόμιζον ὅτι μοὶ ἐμεγαλύνοντο ὑπὲρ τὸ δέον τὰ πράγματα ὅπως μὲ ἐξερεθίζωσι (δυστυχῶς ὁμως ἐκ τῶν ὑστέρων ἐπέισθην ὅτι ἠπατώμην καὶ ὅτι ὁ ἐπιστάτης μου ἦτο ἐν τῇ ἀληθείᾳ).

Παρεκάλεσα τὸν κ. Ἀλκιβιάδην Καμπᾶν νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου καὶ ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ κ. Ζυγομαλᾶ, ὡς δικηγόρος καὶ γνώστης τῶν κτηματικῶν ζητημάτων, ἔχων δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ σχετικὰ ἐπίσημα συμβόλαια. Ἔδῃ καὶ μοὶ δώσῃ γνώμην περὶ τοῦ δικαίου ἢ καὶ περὶ τοῦ πρακτεῦς πρὸς ἡσυχίαν μου, ἔστω καὶ ἐπὶ θυσίᾳ τῶν δικαιωμάτων μου. Μετέβη ὁ κ. Ἀλκ. Καμπᾶς ἐπὶ τόπου μετὰ τοῦ κ. Ζυγομαλᾶ, νομίζω, ἐπιστρέψας δὲ μοὶ εἶπεν ὅτι νομικὸν δίκαιον οὐδὲν ἔχουν οἱ Μαρκοπουλιῶται, ἀλλ' ὅτι κατὰ συγκατάθεσιν ἐγκρίνει νὰ δωρήσω εἰς τοὺς χωρικούς χωρὸν δάσους ἐκ πευκοδένδρων, κείμενον παρὰ τὸ χωρίον των, καὶ μὴ ἀποφέρον εἰσόδημα ἐτήσιον πλέον τῶν δρ. 300, διὰ νὰ ἔχωσιν οἱ πτωχοὶ χωρικοὶ νὰ ἐξάγωσιν ὀλίγην ῥητίνην διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν οἴνων των. Ἐπειδὴ δὲ οἱ καλλιεργηταὶ τοῦ Μαρκοπούλου εἶνε πολυάριθμοι καὶ αἱ γαῖαί μου αἱ ὑπ' αὐτῶν καλλιεργούμεναι σχετικῶς ὀλίγαι, ὅτι μὲ παρακαλοῦν νὰ διατάξω τὴν διαίρεσιν αὐτῶν ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς δύο μέρη (δάμμαις) καλλιεργηθησόμενα μὲ μονοετῇ ἀγρανάπασιν. Ἐπειδὴ δὲ ὡς ἐκ τῆς νέας διαιρέσεως θέλουν σπεῖρεσθαι ἄγροὶ περισσότεροι κατ' ἔτος, καὶ κατὰ συνέπειαν θέλει αὐξήσῃ τὸ ποσὸν τοῦ δικαιώματος τὸ ὁποῖον θέλω λαμβάνει ὡς ἰδιοκτῆτης, νὰ διατάξω συγχρόνως ἵνα ἐν τῷ μέλλοντι ἀντὶ τοῦ 20⁰/₀ εἰσπράττεται δικαίωμα μόνον 17⁰/₀.

Τῷ παρετήρησα ὅτι ὅλα τὰ περὶ τρόπου καλλιεργείας προτεινόμενα ὑπὸ τῶν χωρικῶν δὲν εἶνε ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος αὐτῶν, διότι, ναὶ μὲν θέλουν σπεῖρει ἐπὶ μεγαλειτέρου χώρου, ἀλλὰ τῆς γῆς ἐξαντλουμένης, διότι οὐδέποτε λιπαίνεται, καὶ ἔχει ἀνάγκην πλέον μακροχρονίου ἀναπαύσεως, θέλουν ἐξοδεύει περισσότερα εἰς σπόρον ἐπὶ ματαίῳ καὶ θέλουσι θερίζει ὀλιγώτερον ἢ ὅσα θὰ εἰσέπραττον ἐκ γῆς ἀναπαυ-

θείσης. Συνεπῶς τῷ ἔλεγον, ἡ δικαιολογία τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ποσοστοῦ τοῦ δικαιώματός μου, εἶνε σαθρά. Ὁ κ. Ἀλκ. Καμπᾶς ἐπέμενε προτρέπων με καὶ ἐνέδωκα· με ἠρώτησεν, ἂν ἐγκρίνω νὰ συντάξῃ συμβόλαιον ἐπὶ τῶν ἄνω· τῷ εἶπον ὅτι τοῦτο δὲν ἐγκρίνω οὐδαμῶς, « ἄς τοῖς ἄφεθῇ » εἶπον « προσωρινῶς ἡ κατὰ παράκλησιν νομῇ τοῦ χώρου οὐ ὑπεσχέθης τὴν δωρεάν, ἄς ἐφαρμοσθοῦν τὰ περὶ καλλιεργείας ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ τὰ περὶ εἰσπράξεως δικαιωμάτων μου, καὶ βλέπομεν· ἀναλόγως τῆς μελλούσης συμπεριφορᾶς πρὸς ἐμέ τῶν χωρικῶν πρᾶττομεν ».

Ἦρχισα καὶ ἐγὼ νὰ εἶμαι προφυλακτικὸς ἀπέναντι αὐτῶν καὶ ὑποπτος, δὲν εἶχον δὲ οὐδαμῶς ἄδικον. Οὕτω ἐξομαλυνθέντων τῶν πραγμάτων ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ἐξηκολούθει ἡ τοιαύτη κατάστασις καὶ αἱ μετὰ τῶν χωρικῶν σχέσεις μου διετέλουν ὁμαλαὶ σχετικῶς. Ἀλλ' αἰφνης περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1889 μοὶ ἀγγέλλεται ὅτι καλλιεργηταὶ ἐκ τῶν τοῦ χωρίου Μαρκοπούλου ἀρνοῦνται τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δικαιώματός μου ὡς ἰδιοκτῆτου ἐπὶ τινων ἀγρῶν κειμένων εἰς θέσιν γνωστὴν ὀνόματι Κοκκινιάν. Ἡ θέσις Κοκκινιά ἀποτελεῖ μέρος τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 19130 (1875) συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γ. Ἀφεντάκη πωληθέντος μοι ὑπὸ τῶν κληρονόμων Παπαρῤῥηγοπούλου κτήματος, ἐν τῇ περιοχῇ δὲ ταύτῃ περιέχεται καὶ ἡ θέσις ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ρί ἢ Νερέντεζα, περὶ ἧς πολὺ μετὰ τὴν ἀγοράν, κατὰ τὸ 1885 νομίζω, ἐπληροφορήθην ὅτι ὑφίστατο ἐκκρεμὴς δίκη μεταξὺ τοῦ Ἐκκλησιαστ. Ταμείου καὶ τῶν κληρονόμων Παπαρῤῥηγοπούλου. Τὴν δίκην ὅμως ταύτην, ἅμα πληροφορηθεὶς τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς παρὰ τοῦ δικηγόρου Παγκράτζα, ἔσπευσα νὰ καταργήσω συνομολογήσας τὸ ὑπ' ἀρ. 35991 (1888) συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου Α. Γαϊτάνου, δι' οὗ ἐγὼ μὲν ἐπλήρωσα πρὸς τὸ Δημόσιον ὀλόκληρον σχεδὸν τὴν ἀξίαν τῆς ἐπιδίκου ἐκτάσεως τὸ δ' Ἐκκληστ. Ταμεῖον παραιτηθὲν πάσης ἐπὶ τῆς περιοχῆς ταύτης ἀξιώσεως ἀνεγνώρισεν ἐμὲ κύριον καὶ κάτοχον αὐτῆς. Οὕτω ἐκ τε τοῦ συμβολαίου τῆς ἀγοραπωλησίας τοῦ ὅλου κτήματος καὶ ἐκ τοῦ μετὰ τοῦ Ἐκκλ. Ταμείου συμβιβασμοῦ ἐτύγχανον ἀναμφισβητήτως κύριος καὶ κάτοχος τῆς ἐν λόγῳ ἐκτάσεως καὶ οὐδεμία ἠδύνατο νὰ ἐγερθῇ ἀμφισβήτησις περὶ τῶν δικαιωμάτων μου ὡς ἰδιοκτῆτου καὶ περὶ τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς πληρωμὴν τοῦ εἰθισμένου γεωμόρου ὑπὸ παντὸς ὅστις, κατὰ τὸ τὸ ἐπικρατῆσαν ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἀττικῇ ἔθιμον, ἤθελε καλλιεργήσῃ καὶ

σπείρει, τῇ ἀνοχῇ τοῦ ἰδιοκτῆτου, οἷονδήποτε αὐτοῦ μέρος. Κατὰ τὸ σύστημα λοιπὸν τοῦτο ἐκαλλιεργοῦντο καὶ οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἄγροί, τῶν καλλιεργητῶν καταβαλλόντων μοι ἕως τότε τὸ ἀνήκον μοι γεώμορον μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐσκέφθησαν οὗτοι τὸ πρῶτον ν' ἀρνηθῶσι τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ.

Ἐζήτησαν οἱ ὑπάλληλοί μου νὰ πειθαναγκάσωσι τοὺς χωρικοὺς εἰς ἀπόδοσιν τῶν δικαιωμάτων μου, ἀλλ' οὗτοι οὐ μόνον ἡρνήθησαν ἀλλὰ διὰ τῆς καθιερωθείσης μεθόδου τῆς διὰ κωδωνοκρουσίας συναθροίσεως ὅλων τῶν ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν τοῦ χωρίου ἐν τάξει μάχης, τῶν γυναικοπαίδων προηγουμένων, ἐπετέθησαν καὶ ἀπεδίωξαν τοὺς ὑπαλλήλους μου ἐκήρυξαν δὲ τὸ σχετικὸν μέρος τῆς ἰδιοκτησίας μου ὅτε μὲν συμπεριλαμβανόμενον δῆθεν ἐν τῇ καθ' ὑπόσχεσιν δωρεᾷ, ὅτε δὲ ὡς Μοναστηριακόν, καὶ μὴ συμπεριλαμβανόμενον εἰς τὸν μετὰ τοῦ Δημοσίου συμβιβασμόν. Ἐβεβαιώθη ὅτι καὶ πάλιν συνέβησαν ταῦτα τῇ ἐγκρίσει τοῦ κ. Ζυγομαλά, ὅστις ἄλλως τε δὲν ἀπέκρυπτε τοῦτο διότι διὰ τοῦ κ. Ἀλκ. Καμπᾶ καὶ πάλιν μοὶ ἐπρότεινε συμβιβασμόν. Παρεκάλεσα τοῦτον νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου καὶ προσπαθήσῃ νὰ τοὺς πείσῃ περὶ τοῦ ἀδίκου τῶν, οὗτος δ' ἐπέστρεψε προτείνων μοι νέαν δωρεάν! καὶ πάλιν διὰ νὰ κερδίσω τὴν ἡσυχίαν μου! Ἀπέβαλον πᾶσαν ὑπομονήν, ἡρνήθη τῷ κ. Ἀλκ. Καμπᾶ καὶ συζήτησιν περὶ νέας δωρεᾶς, τῷ ἐδήλωσα μάλιστα ὅτι καὶ τὴν προϋποσχεθείσαν θέλω ἀνακαλέσει, καὶ παρήγγειλα τῷ δικηγόρῳ κ. Γ. Δ. Ἀντωνοπούλῳ νὰ ἐνεργήσῃ πᾶν νόμιμον πρὸς διεκδίκησιν παντὸς δικαιώματός μου ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων.

Ἐκτοτε ἀρχίζει ὁ ἀηδὴς ἀγὼν εἰς ὃν ἐξ ἀνάγκης ἀπεδύθη χάριν προστασίας τῆς ἰδιοκτησίας μου, οὐχὶ δὲ ἀτυχῶς καὶ ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῶν δυσχερειῶν πρὸς ἃς εἶχον νὰ παλαίσω ἕνεκα τῆς πλεονεξίας τῶν ἀμαθῶν χωρικῶν, ὑποθαλπομένης ἐπιτηδείως ὑπὸ τοῦ ἀρεσκομένου εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν κηδεμόνος τῶν κ. Α. Ζυγομαλά. Δέκα ὅλα ἔτη παρῆλθον ἔκτοτε καθ' ἃ εὐρίσκονται ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν διαφόρων δικαστηρίων αἱ παντοειδεῖς δίκαι, ἃς ἡναγκάσθη νὰ ἐπιχειρήσω, καὶ ἐν τούτοις μετ' ἀληθοῦς πόνου ὀφείλω νὰ βεβαιώσω ὅτι οὐδὲ βῆμα κατῴρθωσα νὰ προχωρήσω εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξομάλυνσιν τῶν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τῆς πατρίδος μου ὑποβληθέντων ὑπ' ἐμοῦ ζητημάτων. Ὁ ἀναγνώστης ἅς κρίνῃ ἐκ τῆς κατωτέρω ἀφηγήσεως οἱ δὲ ἀρμόδιοι ἅς λάβωσιν ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν τὰ

παράπονά μου τὰ ἀπορρέοντα οὐχὶ ἀπλῶς ἐκ τῆς ἐπιγενομένης μοι προσωπικῆς ζημίας ἀλλὰ κυρίως καὶ πρωτίστως ἐκ τῆς σχηματισθείσης ἐνδομύχου πεποιθήσεώς μου ὅτι, ὡς ἔχουσιν παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα, εἰς οὐδὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ τῶν δικαστηρίων ἡ ἐπέμβασις ὅταν ὁ ἀδικούμενος ἔσχῃ τὴν κακὴν τύχην νὰ ἔχῃ ἀντιδίκους ὡς τοὺς ἐμούς.

Κατὰ πρῶτον ἡγεῖρα ἐναντίον τῶν δυστροπούντων καλλιεργητῶν τὰς σχετικὰς ἀγωγὰς ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδικείου Μαραθῶνος. Τὸ Εἰρηνοδικεῖον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐνεφανίσθησαν οἱ ἐναχθέντες καλλιεργηταὶ ἀντιπροσωπευόμενοι ὑπὸ τοῦ δικηγόρου, ὃν διώρισεν αὐτοῖς ὁ πάτρων των κ. Ζυγομυλᾶς, καὶ ἐνώπιον τοῦ ὁποίου προσεβλήθησαν αἱ παραλογώτεραι καὶ ἀντιφατικώτεραι ἐνστάσεις, ἀμφισβήτηθις τῆς κυριότητός μου, προταθείσης ἀντιφατικῶς πρὸς τοῦτο τῆς ἐνστάσεως ὅτι οἱ ἐναγόμενοι εἶνε ἐμφυτευταὶ ἢ ἐπιφανειοῦχοι ἢ καὶ αὐτὸ τοῦτο κύριοι τῆς περὶ ἧς ἐπρόκειτο ἐκτάσεως, ἀντί, ὡς ὤφειλε, νὰ ἐξετάσῃ παρεμπιπτόντως καὶ ἐφ' ὅσον ἐχρησίμευε πρὸς ἐκδίκασιν τῆς περὶ τοῦ γεωμόρου αἰτήσεως μου τὰς ἐν λόγῳ ἐνστάσεις καὶ ἐξελέγχων ταύτας ἄβασίμους ἐξ ἀπλῆς ἀναγνώσεως τῶν συμβολαίων καὶ ἐκ τῆς παρατηρήσεως ὅτι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐπληρώνετο ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ γεώμορον, ὅτι δὲ ἐμφύτευσις καὶ ἐπιφάνεια ἀδύνατον εἶνε νὰ ἐννοηθῶσι νομικῶς, προκειμένου περὶ καλλιεργείας δημητριακῶν καρπῶν, ἣτις ἄρχεται καὶ συμπληροῦται ἐντὸς ἐκάστου γεωργικοῦ ἔτους, ἐδέχθη οὐδὲν ἥττον τὴν περὶ ἀναρμοδιότητος ἔνστασιν διὰ σειρᾶς ὅλης ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν κατ' ἐμοῦ, αἱ κατὰ τῶν ὁποίων ἐφέσεις μου μένουσιν ἔκτοτε ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου καὶ Ἐφετερίου.

Ἐκ τῶν πρώτων τούτων ἀποπειρῶν συλλαβὼν τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἐν μεγαλειτέρῳ κύκλῳ διανοοῦνται οἱ χωρικοὶ καὶ ὁ πάτρων των νὰ μὲ ἀνησυχήσωσι καὶ μὴ ἄρεσκόμενος εἰς τὸ κρατοῦν σύστημα τῆς σιωπηρᾶς οἰονεὶ μισθώσεως τῆς ἐπαναλαμβανομένης καθ' ὃν ἀνωτέρω ἐξέθηκα τρόπον ἀνὰ πᾶν ἔτος, ἐκοινοποίησα τοῖς ὑπόπτοις τοιούτων ἐνοχλήσεων καλλιεργηταῖς τῆς πεδιάδος Μαργοπούλου τὴν ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1891 ἐξώδικον κοινοποίησίν μου δι' ἧς ἐδήλωσα αὐτοῖς ὅτι δὲν ἐννοῶ πλέον νὰ ἀνανεώσω τὴν κατ' ἔτος ἀνανεουμένην σιωπηρὰν συμφωνίαν τῆς ἐκμισθώσεως καὶ ἀπηγόρευσα αὐτοῖς πᾶσαν ἄνευ γραπτῆς ἀδείας μου καλλιέργειαν ἢ σπορὰν ἐπὶ τῆς μνησθείσης

ἐκτάσεως κατὰ τὸ ἀρχόμενον τότε γεωργικὸν ἔτος. Ἐν τούτοις, παρὰ τὴν ἐν λόγῳ εἰδοποίησιν καὶ ἀπαγόρευσιν μου ἐξ ἧς ἀπεκλείετο πᾶσα ἰδέα ἀνανεώσεως τῆς κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη μισθώσεως, οἱ ἐν λόγῳ καλλιεργηταί, εἰσβαλόντες ἐκ συστάσεως μετ' ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ αὐτὸ σύστημα τῆς περιφρουρήσεως ὑπὸ τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων τῶν, ἤρξαντο τῆς καλλιεργείας ἐκβαλόντες διὰ βίας καὶ ἐνόπλων ἀπειλῶν τοὺς ἐν τῷ κτήματι ἀντιπροσώπους καὶ φύλακὰς μου. Ἡγεῖρα τότε τὴν ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1891 αἵτησίν μου περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Μαραθῶνως· τούτου δ' ἐκδόσαντος προδικαστικὴν περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασιν καὶ ἀπαγορεύσαντος προσωρινῶς τοὺς ἀντιδίκους, τὸ Πρωτοδικεῖον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἤχθη δι' ἐφέσεως τῶν ἀντιδίκων ἡ ὑπόθεσις, ἀπέρριψε τὴν ἀγωγὴν μας σκεφθὲν ὅτι ἡ μεταξὺ τοῦ ἐπιμόρτου καλλιεργητοῦ καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐνοχικὴ σχέσις εἶνε ἡ τῆς Ἑταιρίας καὶ ὅτι, τούτου τεθέντος, προσωρινὰ μέτρα ἐπὶ διαταράξει κατοχῆς δὲν ἀρμόζουσι, μόνη δὲ ἀρμόζουσα ἀγωγὴ εἶνε ἡ περὶ διαλύσεως τῆς Ἑταιρίας, ἣν καὶ ὠφείλομεν νὰ ἐγείρωμεν, ἀδιαφόρως ἐὰν ἐκ τοῦ συνόλου τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν τῶν ἐκτιθεμένων ἐν τῇ αἰτήσῃ μας περὶ προσωρινῶν μέτρων προέκυπτε τοῦτο μὲν ἢ πρὸς διατάραξιν πρόθεσις τῶν ἀντιδίκων μας, τοῦτο δὲ ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος συγκρούσεως ὃν κυρίως σκοπεῖ νὰ ἀποσοβῇ ἡ αἰτουμένη ἀπαγόρευσις.

Καὶ τὴν νίκην ταύτην ἐπανηγύρισαν οἱ χωρικοὶ ἐν χορδαῖς καὶ τυμπάνοις ἡγουμένων Ἑλληνικῶν σημαίων καὶ πατριωτικῶν ἐκφωνηθέντων λόγων! ἐν οἷς ἐξυμνήθη τοῦ προστάτου αὐτῶν ὁ θρίαμβος.

Οἱ χωρικοὶ καὶ μετὰ τοῦτο δὲν ἔπαυσαν καὶ μέχρι τοῦδε ἐξακολουθοῦσι πληρώνοντες τὸ κεκανονισμένον γεώμορον καὶ νεμόμενοι ἐπομένως ὡς ἄπλοῖ τοῦ ἰδιοκτήτου ἀντιπρόσωποι. Ἐπειδὴ ὁμως ἤρνοῦντο νὰ συνάψωσι ταχτικὰς δι' ἐγγράφων συμφωνίας καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν μακρὰν περὶ τῶν προσωρινῶν μέτρων διαδικασίαν ἀντετάχθησαν ὑπ' αὐτῶν οἱ παραλογώτεροι τῶν ἰσχυρισμῶν, ἄλλοτε μὲν ἰσχυρισθέντων αὐτῶν ὅτι τὰς ἐνεργηθείσας ὑπ' αὐτῶν πράξεις ἐνήργησαν οὐχὶ δι' ἑαυτοὺς ἀλλ' ὡς μέλη τῆς κοινότητος Μαρκοπούλου ἥτις ἐστὶ κυρία, κάτοχος, ἐμφυτευτής, ἐπιφανειοῦχος τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἀγρῶν, ἡγεῖρα ἐγκαίρως ἔκτοτε μίαν μὲν ἀγωγὴν περὶ διαταράξεως κατὰ πάντων τῶν χωρικῶν Μαρκοπούλου (τὴν ἀπὸ 23 Σεπτεμβρ. 1891) μίαν δὲ πρόκλησιν εἰς ἀγωγὴν τοῦ αὐτοῦ ἔτους κατὰ τῆς κοινότητος

Μαρκοπούλου, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν ἐκείσε σημειουμένων 59 μελῶν αὐτῆς, καὶ 19 κατ' ἰδίαν ἀγωγὰς περὶ κατοχῆς ἀπευθυνομένης κατὰ τῶν ἐν Κοκκινιᾷ διαταρακτῶν. Αἱ τελευταῖαι αὗται 19 ἀγωγαὶ ἀνετράπησαν, μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν δὲ κατάργησιν τῶν σχετικῶν δικῶν ἡγεῖρα καθ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἐναγομένων τακτικὴν περὶ διεκδικήσεως ἀγωγὴν. Ἐπὶ πασῶν τῶν πολλαπλῶν τούτων δικῶν ἅς μὴ νομίσῃ τις ὅτι ἡδυνήθην ἔκτοτε νὰ προχωρήσῃ οὐδ' ἐν κατ' οὐσίαν βῆμα, διότι εἶνε τοιαύτη ἡ ἀναπτυχθεῖσα κατ' αὐτὰς στρεψοδικία, ὥστε παρὰ τὰς ἀπειραρίθμους ἀποφάσεις αἵτινες ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τοῦ Ἐφετείου ἐπ' αὐτῶν εὐρισκόμεθα εἰσέτι εἰς τὸ πρῶτον στάδιον τῆς ἀποδείξεως, δικαζόμενοι κατὰ τὸ πλεῖστον μὲν ἐρήμην τῶν ἀντιδίκων, ὅτε δὲ κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην ἐμφανίζονται οὗτοι ἀνακόπτοντες, δικαζόμενοι περὶ ἀντικαταστάσεως εἰσηγητῶν, περὶ τοῦ ζητήματος ἐκν, καίτοι ἀπορριφθείσης ἅπαξ τῆς περὶ τούτου αἰτήσεως ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου, δὲν πρέπει ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων νὰ γείνη καὶ ἀποφαινομένου συνεπιεῖα δευτέρως ἐφέσεως τοῦ Ἐφετείου ὅτι ὄντως ἀπαραίτητος εἶνε ἡ ἐπιτόπιος ἐξέτασις, ἄλλοτε δὲ ἐπὶ ἄλλων ὁμοίου εἶδους αἰτημάτων τῶν ἀντιδίκων οὐδένα ἄλλον ἐχόντων σκοπὸν ἢ τὴν εἰς τὸ ἀτελεύτητον παρέλκυσιν τῶν δικῶν. Εὐνόητον δὲ ὅτι ἐν τῷ πλήθει τοσούτων ἀντιδίκων ἀφθόνως παρέχεται τοῖς ἀντιδίκοις ἡ πρὸς τοιαύτας στρεψοδικίας εὐκαιρία ὥς ἐκ τῶν ἐπερχομένων εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἀντιδίκων μεταβολῶν καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐπακολουθούσης κατὰ νόμον διακοπῆς τῆς δίκης, ἥτις ὁμως δὲν εἶνε ἀναγκαῖον νὰ εἶνε καὶ πάντοτε ἀληθής, ἀφ' οὗ δις ἡδὴ προσβλήθη ὑπ' αὐτῶν τοιαύτη διακοπὴ ἕνεκα θανάτου δῆθεν τινὸς τῶν ἀντιδίκων διὰ προσαγωγῆς δὲ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἐβεβαιώθη ὑφ' ἡμῶν ὅτι οἱ δῆθεν ἀποθανόντες ὑπῆρχον ἐν τῇ ζωῇ καὶ εἶχον ἄριστα κατὰ τὴν ὑγίαν.

Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν χωρικῶν τῶν ἀποτελούντων ὁμοῦ τὴν πλειονότητα τῶν καλλιεργητῶν τῆς θέσεως Κοκκινιᾶς τινὲς ἐξαντληθέντες ἐκ τῶν δικαστικῶν δαπανῶν, μὴ δυνάμενοι δὲ νὰ ἐκχερσώσῃσι νέους ἀγροὺς μου καθ' ὅσον ἡ ἐπιστάσια τῶν κτημάτων μου δὲν ἐπέτρεπεν εἰς αὐτοὺς τοῦτο, ἅτε προτιμῶσα τοὺς εἰρηνικοὺς καλλιεργητὰς ἄλλων χωρίων, ἐπείσθησαν ἵνα προσέλθῃσι καὶ δι' ἐπισήμου συμβολαίου ἀναγνωρίσῃσι τὴν ἐπὶ τῶν καλλιεργουμένων ὑπ' αὐτῶν ἐκείσε ἀγρῶν κυριότητα καὶ κατοχὴν μου, ἐξακολουθῶσι δὲ καλλιεργοῦντες αὐτοὺς

ὡς ἐπίμορτοι καλλιεργηταί, καταργοῦντες τὰς ὑφισταμένας σχετικὰς δίκας· οὕτως, ἐνόμισα ὅτι προσερχομένων καὶ τῶν ἀπομενόντων θὰ ἐλύετο τὸ ζήτημα ἄνευ περαιτέρω δικαστικῶν ἀγώνων καὶ ὅτι θὰ μοι παρείχετο οὕτω ἡ εὐκαιρία ν' ἀνακουφίσω τὸ ἐπ' ἐμοὶ τὴν ἀθλιότητα εἰς ἣν περιῆλθον οὗτοι κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἀτελευτήτων δικῶν ἃς ἀφηγήθην. Δυστυχῶς δι' αὐτοὺς ὁ κ. Α. Ζυγομαλάς ἠγρύπνει ἐπὶ τῶν συμφερόντων των, ὡς μοι ἀνέφερον δέ, ἀφοῦ προσεπάθησεν ἀνεπιτυχῶς νὰ τοὺς ἀποτρέψῃ τῆς συνάψεως συμβολαίων ἐπενόησεν ἄλλο μέσον ἀνατροπῆς τῶν ἤδη γενομένων καὶ ματαιώσεως τῶν σχεδιαζομένων, τὸ ἐξῆς. Συνεκάλεσεν αὐτοὺς καὶ ἄλλους ἐκ τῶν καλλιεργητῶν τῆς πεδιάδος καὶ δὴ καὶ πρόσωπα ἄλλα ὅλως μετερχόμενα ἐπαγγέλματα παρὰ τὸ τοῦ καλλιεργητοῦ, 95 ἐν ὧν τὸν ἀριθμόν, πρὸς οὓς ἐξέθηκεν ὅτι συμφέρον εἰς αὐτοὺς εἶνε νὰ διανείμωσι τὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν, ἣν κοινῶς καὶ ἀδαιρέτως ἔχουσιν ἐν ταῖς θέσεσι Κακὸς ἢ Πλαστῆρι, Βέρβερη, Τσοῦκα, Περγουλίζα, Λάκα, Λεοντάρι, Κακατσέρι, Παλαιὸν Μύλον καὶ ἄλλας ἀπειραρίθμους θέσεις καὶ ἐπεισεν αὐτοὺς ὅπως προβῶσι τῷ ὄντι εἰς τὴν διανομὴν τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας. Προέβησαν δὲ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ὑπ' ἀρ. 465 καὶ ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1898 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Μαραθῶνος Α. Βιλαέτου, δι' οὗ διαίρεσαντες τὴν ὅλην ἰδιοκτησίαν ταύτην, ὀριζομένην κατὰ τὰ ἐν τῷ συμβολαίῳ ἀναφερόμενα ὅρια, τὰ ἐν τῇ ἄοριστῇ αὐτῶν δυνάμενα νὰ περιλάβωσιν οἰανδήποτε ἐκτασιν τοῦ ἐν Ὠρωπῷ κτήματός μου, εἰς ἑκατὸν πεντήκοντα λαχίδια, ἐξ ὧν τὰ 75 ἐτύγχανον σημειωμένα ἐπὶ τοῦ συντεταγμένου πρὸς τοῦτο σχεδίου διὰ χρώματος κυανοῦ, τὰ δὲ ἕτερα 75 διὰ χρώματος ἐρυθροῦ, ἀπεφάσισαν ἵνα ἕκαστος τῶν κοινωνῶν, δικαιούμενος κατὰ λόγον τῆς ἐπὶ τοῦ κοινοῦ κτήματος συμμετοχῆς του, λάβῃ μίαν ὁλόκληρον μερίδα, ἀποτελουμένην ἐξ ἐνὸς λαχιδίου ἑκατέρας τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, ἥτοι ἓν ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ καὶ ἓν ἐκ τοῦ κυανοῦ χρώματος, ὅσοι δὲ δὲν δικαιοῦνται νὰ λάβωσιν ὁλόκληρον μερίδα νὰ συμπράξωσι μετ' ἄλλων τῆς αὐτῆς κατηγορίας προσώπων ἵνα ἀποτελεσθῇ οὕτω τὸ εἰς λῆψιν μιᾶς ὁλοκλήρου μερίδος, ἣν θέλουσι λάβει οὕτω κοινῶς καὶ ἀδαιρέτως· ἐκτὸς ὅμως τῶν μερίδων τὰς ὁποίας θὰ λάβωσιν οὕτω οἱ μετασχόντες τῆς διανομῆς ὑπολείπονται καὶ μερίδες περισσεύουσαι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ὑπὸ τὰ δύο χρώματα καταλῶγων, τὰς μερίδας δὲ ταύτας οἱ συμβαλλόμενοι ἀπὸ κοινοῦ ἀφῆ-

καν ἐκτὸς τῆς διανομῆς ἵνα τὰς παραδώσωσι καὶ τὰς μεταβιβάσωσι πρὸς τὸν κ. **Ἀντώνιον Ζυγομαλᾶν**, πρὸς ὃν καὶ τὰς παραχωροῦσι καὶ τὰς μεταβιβάζουσι παρέχοντες πρὸς αὐτὸν τὸ δικαίωμα νὰ τὰς διαχειρισθῇ καὶ τὰς ἀπαλλοτριώσῃ καὶ διαθέσῃ αὐτὰς ἢ τὸ τίμημα αὐτῶν, ὡς ἂν αὐτὸς ἐγκρίνῃ, ἔστω καὶ διὰ πράξεων ἐλευθεριότητος, ἢ πρὸς τὸ συμφέρον καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῶν τῶν συμβαλλομένων, ἢ τινος ἐξ αὐτῶν ἢ πλειόνων, ἢ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν κοινῶν ἔργων τοῦ χωρίου των καὶ πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὸν καλῶπισμὸν αὐτοῦ, καὶ ἐν γένει νὰ κατέχῃ, διαχειρίζεται καὶ διαθέτῃ ὡς ἂν αὐτὸς ἐγκρίνῃ. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τοιαύτης συμφωνίας ἐγένετο ἡ κλήρωσις, καθ' ἣν εἰς ἕκαστον τῶν μετασχόντων τῆς διανομῆς ἔλαχε τὸ ἐκείσε ἀναφερόμενον τεμάχιον ἐκ τοῦ ἐνὸς ἢ καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χρωμάτων· ἀπεφασίσθη δὲ περιπλέον, ἵνα, ἕκαστος τῶν λαβόντων ἄρτιαν μερίδα καταβάλῃ τῷ κ. Ἀντωνίῳ Ζυγομαλᾷ δρ. 15 καὶ ἐξ αὐτῶν ὅμως ἐκείνοι οἵτινες δὲν κατέβαλον ὑπηρεσίας ἢ δαπάνας πρὸς ἐκκαθάρισιν τοῦ διανεμηθέντος κτήματος θέλουσι καταβάλει δρ. 200 κατὰ μερίδα· τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν εἰς ἑκατέραν τῶν κατηγοριῶν τούτων ὑπαχθησομένων ἀφεθέντος εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ κ. Α. Ζυγομαλᾷ, πρὸς ὃν παρασταθέντα κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου καὶ ἀποδεχθέντα τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην ὑπεσχέθησαν οἱ συμβαλλόμενοι τὴν ἀπροφάτιστον καταβολὴν τοῦ ὀρισθησομένου ὑπ' αὐτοῦ κεφαλικοῦ φόρου τῶν δρ. 15 ἢ 200 ἕκαστος. Παραιτηθέντες ἐπὶ πλέον πάσης προσβολῆς τοῦ συμβολαίου τῆς διανομῆς καὶ ἀναγνωρίζοντες ἀλλήλους καὶ τὸν κ. Α. Ζυγομαλᾶν κυρίους τῶν λαχόντων αὐτοῖς μεριδίων συμφώνως πρὸς τὸ συμβόλαιον καὶ τὰ δύο διαγράμματα, ἅτινα παρεδόθησαν εἰς τὸν κ. Α. Ζυγομαλᾶν ἵνα κατατεθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ ἐν μὲν παρὰ τῷ συμβολαιογραφεῖῳ Μαρθῶνος καὶ ἕτερον παρὰ τινι τῶν συμβολαιογραφείων Ἀθηνῶν, προέθηκαν ἐπὶ πᾶσι τὴν δήλωσιν ὅτι τῶν πεύκων τῶν πεφυτευμένων ἢ καὶ αὐτοφυῶν τῶν εὐρισκομένων ἐπὶ τοῦ διανεμηθέντος κτήματος μεταβιβάζουσι τὴν κάρπωσιν ἐπὶ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς πρώτης Νοεμβρίου εἰς τὸν κ. Α. Ζυγομαλᾶν, ἵνα οὗτος διὰ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἢ τοῦ ἀντιτίμου των, ὡς καὶ διὰ τῶν χρημάτων, ἅτινα, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, θέλει εἰσπράξῃ, καλύψῃ τὰς δαπάνας, τὰς τε γεγε-

νημένας καὶ γεννησομένας διὰ τε τὴν διανομὴν τὴν προστασίαν αὐτῶν καὶ ἄλλων κοινῶν κτημάτων καὶ ἀλλοτριῶν ἀξιώσεων καὶ ἀμφισβητήσεων ὥς καὶ τῆς γεννησομένης πρὸς καλλωπισμὸν ἢ κοινὴν ἀνάγκην τοῦ χωρίου Μαρκοπούλου, πρὸς τοῦτο δὲ διώρισαν αὐτὸν προεστῶτα τῆς διαχειρίσεως, διευθύνσεως καὶ δαπάνης, ὥς ἄνω ἐξετέθη.

Τοιοῦτο τὸ πρωτοφανὲς συμβόλαιον δι' οὐ πολυάριθμος ὁμὰς προσώπων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν πρωτοβουλίαν προσώπου κατέχοντος τὴν κοινωνικὴν θέσιν τοῦ κ. Α. Ζυγομαλά, ὑπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινουμένη καὶ τὴν διαρπαγὴν ἀλλοτρίας ἀκινήτου ἰδιοκτησίας σκοποῦσα, ἄνευ οὐδενὸς πραγματικοῦ δικαιώματος, προέβη εἰς τὴν δῆθεν διανομὴν αὐτῆς, προετοιμάσασα μὲν οὕτω πλαστὸν τίτλον πρὸς μελλούσας ἐπιθέσεις κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας μου, εὐρὺ δὲ ἀνοιξάσα στάδιον ἀνεξέλεγκτον διαχειρίσεως τῶν εἰσπραχθησομένων χρημάτων καὶ εἰσοδημάτων εἰς τὸν προεστῶτα τῆς ὁμάδος ταύτης, τὸν συλλαβόντα καὶ ἐκτελέσαντα τὸ σχέδιον τῆς διανομῆς, διὰ τοῦτο δὲ καὶ λαβόντα τὴν ἐν τῷ συμβολαίῳ ὀρισθεῖσαν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, μερίδα τοῦ λέοντος.

Πᾶν σχόλιον ἐπὶ τοῦ συμβολαίου τούτου εἶνε περιττόν· ὁ ἀναγινώσκων δύναται νὰ κρίνῃ περὶ αὐτοῦ· ἡ δὲ κρίσις τῆς κοινῆς γνώμης εἶνε συνήθως ὀρθὴ καὶ ἀμετάκλητος. Ἐν μόνον πρέπει νὰ μὴ παραληφθῇ· ἡ ἐπιμέλεια μεθ' ἧς τὰ συμβληθέντα θύματα τῆς πλεονεξίας ἀφ' ἐνὸς καὶ τῆς ἀπάτης ἀφ' ἐτέρου ἀπέφυγαν νὰ δηλώσωσι καθ' οἷον δῆποτε τρόπον τὸν τίτλον ἐφ' οὗ στηρίζουσι τὴν ἀξιουμένην συνιδιοκτησίαν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ διανεμηθέντος κτήματος. Ὁ λόγος εἶνε εὐνόητος, συνίσταται δὲ εἰς τὴν παντελῆ ἔλλειψιν παντὸς τοιούτου τίτλου, διότι εἶνε πασίγνωστον ὅτι ἐν τῷ μεγάλῳ κτήματι, τῷ εἰς τὸν κ. Παπαρρηγόπουλον τὸ πρὶν καὶ ἤδη εἰς ἐμὲ ἀνήκοντι, οὔτε ἐπὶ Τουρκοκρατίας οὔτε ἐφεξῆς καὶ μέχρι σήμερον ὑπῆρξέ ποτε ἀλλότριον δικαίωμα, οἱ δὲ χωρικοὶ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην πρὸς τὸ κτῆμα ἦλθον σχέσιν παρὰ τὴν τοῦ ἐπιμόρτου καλλιεργήτου κατ' ἀνοχὴν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ὑπὸ τῆς συνηθείας, ἔστι δ' ὅτε καὶ δι' ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν, ἐπιβαλλομένου γεωμόρου. Πρόχειρος τούτου ἀπόδειξις ἀντὶ πάσης ἄλλης ἔστω ἡ ἐξῆς· Πάντες οἱ κάτοικοι Μαρκοπούλου, μεταξὺ δὲ αὐτῶν πολλοὶ ἐκ τῶν ἡδὴ ἀντιδίκων μας αὐτοπροσώπως, οἱ δὲ λοιποὶ πατέρες, πάπποι, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον δικαιοπάροχοι τῶν ἡδὴ

ἀντιδίκων μου χωρικῶν Μαρκοπούλου, ἐπὶ μακρὸν χρόνον δικαζόμενοι πρὸς τὸν δικαιοπάροχόν μου Ἴω. Παπαρρηγόπουλον, πρῶην κύριον τοῦ κτήματος Ὠρωποῦ, ἐνεφανίσθησαν τὴν 25 Ἰουλίου 1842 διὰ τοῦ διορισθέντος ὑπ' αὐτῶν πληρεξουσίου δικηγόρου Ν. Στεφανίδου καὶ ἐζήτησαν τὴν σύνταξιν πρακτικοῦ (ὄρα αὐτὸ συνημμένον ἐν παραρτήματι Ε).

Καὶ ἐκ μόνου τοῦ πρακτικοῦ τούτου οὐδεμία ἀπολείπεται πλέον ἀμφιβολία ὅτι οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα ἔσχον ποτὲ οἱ χωρικοὶ Μαρκοπούλου ἐπὶ τοῦ κτήματος Ὠρωποῦ καὶ ψευδέστατα εἶνε ὅσα ἐναντίον τῶν ἐκτεθεισῶν συνομολογιῶν αὐτῶν καὶ τῶν δικαιοπαρόχων των ἐτόλμησαν οὔτοι νὰ ἰσχυρισθῶσι κατὰ τὰς δημιουργηθείσας ὑπ' αὐτῶν καὶ τοῦ πατρωνός των δίκας.

Ἀλλὰ τὸ κακὸν δὲν περιωρίσθη εἰς τὸ χωρίον Μαρκόπουλον. Αἰφνης καὶ οἱ Ὠρωπαῖται ἅμα μαθόντες τὴν στάσιν τῶν Μαρκοπουλιτῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Κοκκινιάς, κατ' ἀρχὰς παρακλητικῶς ἐζήτησαν μεταρρύθμισιν τῶν ὁρίων τοῦ χωρίου των, ὑποστηρίζοντες ὅτι ἐσφαλμένως ὠρίσθησαν ἀνέκαθεν τὰ ὅρια τοῦ χωρίου ὑπὸ τοῦ προκατόχου μου Παπαρρηγόπουλου. Τοῖς ἀνεκοίνωσα ὅτι, καίτοι παρελθούσης εἰκοσαετίας περίπου ἀφ' ἧς ἡγόρασα τὸ κτῆμα καὶ τὸ νέμομαι, αὐτοὶ δὲ ἀναγνωρίζουσι τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν μου ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ συμβολαίου τῆς ἀγορᾶς μου, εἰμὶ πρόθυμος νὰ διαρρυθμίσω πᾶν τὸ τυχὸν σφαλερὸν τῶν ἐν αὐτῷ περιγεγραμμένων ὁρίων, καὶ τοῖς ἐπρότεινα τὸν διορισμὸν διαιτητῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀφήσας αὐτοὺς νὰ ὀνομάσωσι διαιτητὰς οὓς ἐκ τῶν προτέρων ἀπεδεχόμην καὶ ὡς ἐκ μέρους μου ὀνομασθέντας, ἄρκει νὰ εἶναι κτηματῖαι ἀμέτοχοι τῆς πολιτικῆς. Τοῦτο ἐφάνη ὅτι τοὺς εὐχαριστεῖ, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἀπήτησαν νὰ ὀνομάσωσι ἐκ μέρους των τὸν κ. Α. Ζυγομαλᾶν!! διότι, ἔλεγον, οὐδένα ἄλλον γνωρίζουν ἐν Ἀθήναις καταλληλότερον. Ἐννοεῖται ὅτι ἡρνήθην διαρρήδην. Αἰφνης τότε μοὶ ἀναγγέλλεται ὅτι καὶ οἱ χωρικοὶ οὔτοι, ἀκολουθοῦντες τὴν μέθοδον τῶν στάσεων τὴν ἥδη παραδεγμένην, κατῆλθον τοῦ χωρίου των, μετὰ κωδωνοκρουσίαν καὶ συνάθροισιν γυναικοπαίδων εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ βίᾳ ἐκείθεν ἀπεδίωκον καλλιεργητὰς μου κατοίκους τοῦ χωρίου « Σκάλα Ὠρωποῦ » ἐκεῖ ἐργαζομένους ἐπὶ ἀγρῶν, οὓς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τῇ συναινέσει μου ἐκαλλιέργουν.

Διδαχθεὶς ἤδη ἀρκούντως παρὰ τῶν Μαρκοπουλιτῶν ἐπεδίωξα

τὴν λῆψιν συντόνων μέτρων, ἐκίνησα ἀγωγὴν κατ' αὐτῶν, καὶ ἐζήτησα λῆψιν προσωρινῶν μέτρων διὰ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν. Ταῦτα ἐνηργήθησαν δεόντως, ἐκδοθείσης τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς ὑπ' ἀρ. 853 (τοῦ 1894) ἀποφάσεώς του, δι' ἧς, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 634 τῆς Πολ. Δικον., διετάχθη παρ' αὐτοῦ ἡ ἀπαγόρευσις πάσης διαταράξεως ἐπὶ τῆς περὶ ἧς ἐπρόκειτο ἐκτάσεως. Καὶ προσεβλήθη μὲν ἡ μνησθεῖσα ἀπόφασις ὑπὸ τῶν χωρικῶν, τῇ εἰσηγήσει πάντοτε τοῦ πάτρωνος αὐτῶν, δι' ἐφέσεως ἅμα καὶ ἀναιρέσεως, ἀλλ' ἀπόδειξις τοῦ λυσιτελοῦς τῆς ἐγκαίρου προστασίας τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν εἶναι τὰ ἐξῆς: Οἱ πτωχοὶ χωρικοί, οἱ καὶ ἄλλως ἀσθενέστεροι ὅλων τῶν τοῦ κτήματός μου, ἐστερήθησαν τῆς καλλιεργείας μεγάλης ἐκτάσεως ἀγρῶν, ἐφ' ὧν ἐνηργήθησαν τὰ προσωρινὰ μέτρα, ὑποβληθέντες δὲ καὶ εἰς ἐξοδα δικῶν ἐξηντλοῦντο ἐπὶ μᾶλλον. Ἐνῆργησα διὰ τῶν ὑπαλλήλων μου νὰ τοὺς φέρω εἰς τὴν ὀρθὴν ὁδόν, ὑποσχόμενος αὐτοῖς πλήρη λύσιν τῶν συμβάντων, ὑποστήριξιν ὑλικὴν ἐν τῷ μέλλοντι, ἀκόμη καὶ μικράν τινα παραχώρησιν γῆς περὶ τὸ χωρίον των, πρὸς βοσκήν κτηνῶν, δὲν ἀπήτουν δὲ παρ' αὐτῶν ὡς ἀντάλλαγμα εἰμὴ σύνταξιν πολυετοῦς συμβολαίου μεθ' ἐνὸς ἐκάστου ὡς καλλιεργητοῦ ἐπιμόρτου, ἄνευ ἀλλοιώσεως τῶν παλαιῶν ὄρων τῆς μισθώσεως. Ἐν παρόδῳ ἀναφέρω ὅτι ἀφ' οὗτου ὑπεβίβασα τὰ τῆς μορτῆς δικαιώματά μου εἰς 17 ⁰/₁₀ πρὸς τοὺς Μαρκοπουλιώτας, ἐπίσης αὐθορμήτως τὰ εἶχα καταβιβάσῃ καὶ εἰς τοὺς Ὠρωπαίτας, ὡς καὶ εἰς ὅλους τοὺς καλλιεργητάς τῶν λοιπῶν χωρίων μου, θεωρῶν ἄδικον οὗτοι οἱ εἰρηνικοὶ νὰ ὑποβάλλωνται εἰς δικαίωμα ἀνώτερον. Τινὲς τῶν χωρικῶν συνῆλθον ἐκ τῆς τυφλώσεώς των καὶ μολονότι ἐξηρεθίζοντο πολυειδῶς ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῆς στάσεως συγχωρικῶν των μέχρι τοῦ βαθμοῦ νὰ φοβῶνται καὶ περὶ τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν προσῆλθον καὶ συνωμολόγησαν συμβόλαια μισθώσεως, ἐξουσιοδοτήθησαν δὲ ὑπ' ἐμοῦ εἰς καλλιέργειαν τῶν διὰ τῶν προσωρινῶν μέτρων ἀπηγορευμένων ἐκ τῆς καλλιεργείας γαιῶν μου. Ἐνόμιζα ὅτι συντόμως θέλουσι ἀκολουθήσει καὶ οἱ λοιποὶ τὸ παράδειγμα τῶν σωφρονησάντων, ἀλλὰ κακῇ αὐτῶν μοίρᾳ τοῖς ἐδόθη ἡ συμβουλὴ, νὰ κάμωσι χρῆσιν τῆς αὐτῆς μεθόδου τῶν Μαρκοπουλιτῶν, δηλ. νὰ ἀρνηθῶσι τὴν ἀπόδοσιν τῶν δικαιωμάτων τῆς ιδιοκτησίας, ἥτοι τοῦ εἰς εἶδος ἀντιτίμου τῆς μισθώσεως ἐπὶ ἀγρῶν ἐκτάσεως περίπου 800 στρεμμάτων, κειμένων περὶ τοῦ χωρίου των εἰς θέσιν Βούθουλα, λόγῳ ὅτι εἶνε ιδιοκτῆται

αὐτῶν, καὶ ἐκ λάθους ἐπλήρωναν τὸ εἶδος μίσθωμ. ὅχι μόνον εἰς ἐμὲ ἀπὸ 22 ἐτῶν καὶ πλέον, δηλ. ἀφότου ἡγόρασα τὸ κτῆμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν προκάτοχόν μου ἀνέκαθεν. Ὁ ἐπιστάτης μου μετεχειρίσθη ὅλα τὰ ἥπια μέτρα κατ' ἀρχὰς ὅπως τοὺς πείσῃ ὅτι κακῶς τοὺς συμβουλευόουσιν, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ· κατέφυγε καὶ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν ὅπως λύσῃ τὸ ζήτημα διοικητικῶς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐβλήθη εἰς ἐνέργειαν τὸ τέχνασμα τῆς προσβολῆς διὰ τῶν γυναικῶν, αἵτινες διὰ λίθων καὶ ξύλων ἐπέπιπτον κατὰ τοῦ ἐπιστάτου καὶ τῶν φυλάκων μου, ἀκόμη καὶ κατὰ τῶν χωροφυλάκων, καὶ ἐκακοποιοῦν αὐτούς. Οὗτοι εἶδον τὸ ἀπροχώρητον, καὶ διὰ νὰ μὴ συμβοῦν καὶ χειρότερα, δηλ. τραυματισμοί, ἴσως καὶ φόνοι, ἀπεσύρθησαν καὶ ἀνέφεραν εἰς ἐμὲ τὰ γενόμενα. Ἐκίνησα τὴν δέουσαν ἀγωγὴν καὶ ἐζήτησα νὰ ληφθῶσι προσωρινὰ μέτρα διὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὅστις ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀρ. 4500 (τοῦ 1896) ἀπόφασίν του, δι' ἧς, συνεπείᾳ ἐπιτοπίου μεταβάσεως διέταξε τὴν ἀπαγόρευσιν. Ἀπίστευτα καὶ ἀπελπιστικά ἀκούσαι εἶνε τὰ λαβόντα χώραν κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην· ἡ προσέλευσις μαρτύρων ἐκ μέρους τῶν ἀντιδικῶν, ἀπάντων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ψευδορκούντων, ἔφθασε μέχρι τῆς ἀφοβίας νὰ βεβαιώσωσιν ἐνόρκως ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἔλαβε τὸ δικαίωμ. τοῦ μισθώματος οὔτε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐνῶ συγχώριοι αὐτῶν, ἐκ τῶν συνομολογησάντων συμβόλαια καὶ καλλιεργηταὶ ἐπὶ τοῦ διεκδικουμένου χώρου, ἐβεβαίουν φυσικῶς τὸ ἐναντίον. Ἐν παρόδῳ ἀναφέρω ὅτι ἡ ψευδορκία, τοῦλάχιστον καθ' ὅσον γνωρίζω συμβαίνει ἐν τοῖς κτήμασί μου ἐν Ἀττικῇ, ἔφθασε παρὰ τοῖς χωρικοῖς εἰς τὸ κατακόρυφον, ἔνεκα τῆς πολυχρονίου ἀτιμωρησίας, χάρις εἰς τὴν ἐπέμβασιν τῶν δῆθεν προστατῶν, τῶν ἐνεργούντων διὰ τὴν ἀθώωσίν των. Ὁ χωρικός ψευδορκεῖ μετὰ τῆς μεγαλητέρας ἀφοβίας, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται περὶ ἐλαχίστου συμφέροντος, μηδαμινωτάτου ἀκόμη καὶ ἐμμέσου. Ἐν τούτοις τὰ δικαστήρια, καὶ δὴ τὰ Πρωτοδικεῖα, εἰς πλεῖστας ἀποφάσεις των διατάσσουν μαρτυρικὰς ἀποδείξεις, ὑπαρχόντων ἐπισήμων ἐγγράφων ἀδιαφιλονεικῆτων. Ἡ διεξαγωγὴ τῶν μαρτυρικῶν ἀποδείξεων διακωλύεται διὰ γενναίων παροχῶν ἀναστολῆς προθεσμιῶν εἰς τοὺς τοιαύτην ζητοῦντας· οὗτοι γνωρίζουσι μὲν ὅτι καὶ ἡ ψευδορκία δὲν θὰ κατισχύσῃ, ἔχουσιν ὁμως τὴν ὅλην ἐλπίδα των εἰς τὴν παρέλκυσιν τῶν δικῶν καὶ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ ἔχοντος, ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ δίκαιον. Οὕτω διακωλύονται αἱ δίκαι.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου ἐπέβαλε, ὡς εἶπον, τὰ προσωρινὰ μέτρα ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἀγρῶν μου. Οἱ Ὠρωπαῖται ἀπεθαρρύνθησαν φυσικῶς, δὲν ᾔθελον ἐγκαταλείψει ὁμῶς καὶ πάλιν τὴν σκολιὰν ὁδὸν εἰς ἣν εὐρίσκοντο ἂν μὴ συνέβαινον δύο τινά.

Πρῶτον ὁ θάνατος ἐνὸς τῶν πρωταιτίων τῆς στάσεως, καὶ λυσσῶδῶς διὰ παντὸς ἀθεμίτου μέσου ἐπιδιώκοντος τὴν κατίσχυσιν τοῦ ἀδίκου· ὁ θάνατος τούτου παρέλυσεν τὴν ὁμάδα· δεύτερον, ὃ καὶ τὸ οὐσιωδέστερον, ἡ ἐλεεινὴ κατὰστασις εἰς ἣν περιῆλθον οἱ χωρικοί, καταδανώμενοι ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰς δικηγορικὰ καὶ δικαστικὰ ἔξοδα ἀφ' ἐνός, καὶ ἀφ' ἐτέρου ἐμποδιζόμενοι ἀπὸ τοῦ ἔργου των, τῆς καλλιεργείας δηλ. τῶν ἀγρῶν μου, δι' ἧς ἀπέκτων τὸν ἄρτον των.

Προσῆλθον ἐπὶ τέλους ἄθροοι ἅπαντες, ἐζήτησαν συγχώρησιν τῶν ἀνομημάτων, ὑπέγραψαν, οἱ μὴ ἔως τότε ὑπογράψαντες, συμβόλαια μισθώσεως καὶ συνάμα ἐζήτησαν ἔλεος καὶ συνδρομὴν. Ἡ πενία ἐν ἣ εὐρέθησαν δὲν περιγράφεται, πολλαὶ οἰκογένειαι ἐπείνων κυριολεκτικῶς, καὶ ἐπὶ ἐβδομάδας ὁλοκλήρους ἐτρέφοντο μὲ χόρτα τοῦ ἀγροῦ, ῥακένδυτοι οἱ γονεῖς καὶ κατεσκληρότεροι, ἡμίγυμνα τὰ παιδιὰ καὶ καταβεβλημένα· ἠκούετο πανταχόθεν ἡ κραυγὴ:

« Ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ τὸ εὕρῃ ὁ Ζυγομαλάς ὅστις μᾶς ἔφερε εἰς αὐτὴν τὴν κατὰστασιν ». Κατὰ πόσον ἡ κραυγὴ αὕτη ἦτο καὶ εἶνε εὐλογος ἐκ μέρους των δὲν βεβαιῶ. Ἐκαστος δύναται νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν προαναφερομένων. Ἐδέησε νὰ ληφθῇ ἐν πρώτοις φροντίς περὶ τῆς τροφῆς των, ὅπερ καὶ ἐγένετο διὰ μεταφορᾶς καὶ διανομῆς δωρεὰν εἰς τοὺς ἀπορωτέρους ἀραβοσίτου ὅπως συντηρηθῶσι μέχρι τῆς προσεχοῦς ἐσοδείας· μετὰ δὲ τοῦτο νὰ μελετηθῇ ὁ τρόπος δι' οὗ βαθμὴδὸν νὰ ἀναρρώσωσι σχετικῶς καὶ ἐξομοιωθῶσι τοῖς καλλιεργηταῖς τῶν εἰρηνικῶν χωρίων τῆς ιδιοκτησίας μου, ὧν πολλοί, οἱ πλεῖστοι, ἐφθασαν εἰς τὸ χωρίον πρὸ ὀλίγων ἐτῶν πάμπτωχοι, καὶ σήμερον κατέστησαν, ὡς κοινῶς λέγεται, « νοικοκυραῖοι » μόνον διότι εἰργάζοντο ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ιδιοκτήτου, ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀπέφευγον διενέξεις καὶ ζημίας ἔστω καὶ μεταξὺ των.

Οὕτως ἐλπίζω ὅτι ἐτελείωσα πλέον ὀριστικῶς μετὰ τῶν Ὠρωπαίων, ἀπελείπετο δὲ ὁ κανονισμὸς τῶν σχέσεών μου πρὸς τοὺς καλλιεργητὰς τοῦ κάμπου Μαρκοπούλου καὶ ιδίως τῆς Κοκκινιάς. Οὗτοι μετὰ τὴν σύναψιν τοῦ ἁκατονομάστου συμβολαίου τῆς διανομῆς ἀνανήψαντες, ἤρχισαν νὰ κατανοῶσι τὸ μέγεθος τῆς ἀπάτης εἰς ἣν περι-

έπεσαν καὶ τὰς πολλαπλὰς συνεπειάς, ἃς οὐ μόνον ὑπὸ ὕλικήν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ποινικὴν ἔποψιν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ δι' αὐτοὺς ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων διευθέτησις καὶ ἡ ἐξάρτησις πάντων τῶν συμφερόντων αὐτῶν ἀπὸ μόνης τῆς αὐθαιρέτου καὶ ἀνεξελέγκτου διαχειρίσεως τοῦ κ. Α. Ζυγομαλᾶ. Τινὲς ἐξ αὐτῶν εἶχον καὶ προηγούμενα πρὸς ἐμὲ συμβόλαια, δι' ὧν ἀνομολογοῦντες τὰ ἐπὶ τῶν καλλιεργουμένων ὑπ' αὐτῶν ἀγρῶν τῆς Κοκκινιάς δικαιώματά μου ἐμίσθωσαν τοὺς ἀγροὺς τούτους ἐπὶ πληρωμῇ γεωμόρου. Οὗτοι, προκειμένου ἤδη νὰ ἐκβληθῶσι, συνεπεία τῆς διανομῆς ἐκ τῶν καλλιεργουμένων ὑπ' αὐτῶν ἀγρῶν, κατενόησαν τὸ ἐπιβλαβὲς τῆς διανομῆς ταύτης, συνεννοηθέντες δὲ καὶ μετ' ἄλλων, οἵτινες, καίτοι μὴ εὐρισκόμενοι ὑπὸ τὰς περιστάσεις ταύτας, ἠδυνήθησαν ἐπὶ τέλους ν' ἀνεύρωσι τὸν ἀληθῆ χαρακτῆρα τῆς διανομῆς, συνέταξαν καὶ μοὶ ἀνεκοίνωσαν κατ' αὐτὰς δύο πληρεξούσια, τὸ ὑπ' ἀρ. 740 καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 748 τῆς 27 καὶ τῆς 28 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ὡς καὶ δύο πράξεις ἀνακλήσεως πάσης προηγούμενης πληρεξουσιότητος κεχορηγημένης ὑπ' αὐτῶν πρὸς τὸν κ. Ἀν. Ζυγομαλᾶν καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ διορισθέντας ἐξ ὀνόματός των πληρεξουσίου δικηγόρους. Τὰ πληρεξούσια ταῦτα περιλαμβάνουσι δεκατέσσαρας ἐν ὅλῳ ἐκ τῶν ἐν λόγῳ χωρικῶν, εἶνε δὲ χαρακτηριστικώτατα καὶ ῥᾶ ἀναγνώσεως. Ἐπισυνάπτω ἐν τῇ τῆς παρούσης τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν, καθ' ὅσον ἀμφότερα εἰσὶ συντεταγμένα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον (ἴδε παράρτημα 5).

Συνεπεία τῆς ἀμέσου ταύτης ἀναμίξεως τῶν ἐνδιαφερομένων χωρικῶν νέαν ὁλως φάσιν λαμβάνει ἡ ὑπόθεσις τῶν Μαρκουπολιωτῶν τοῦ Κάμπου καὶ Κοκκινιάς καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἐπιδιώκοντες τὸ δίκαιον αὐτῶν, εἴτε ἐνώπιον τῆς πολιτικῆς, εἴτε ἐνώπιον τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, ἢ εἶνε ἴσως εὐτυχέστεροι ἐμοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποινικῶς ἀξιόποινον τῶν ἀποδιδομένων εἰς τοὺς πρωτεργάτας τῆς διανομῆς πράξεων. Ἐκτὸς τῶν γενικῶν περὶ ἀπάτης διατάξεων ἀξία προσοχῆς τῷ ὄντι εἶνε ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 439 τοῦ Ποιν. Νόμου ἔχουσα ὡς ἐξῆς· « Ἐπίτροποι ἢ κηδεμόνες, κηδεμόνες ομάδος, ἐπιμεληταὶ » κτημάτων, διαχειρισταὶ μεσεγγύων, ἐκτελεσταὶ διαθηκῶν, διοικηταὶ τῆς περιουσίας δῆμων ἢ ἀγαθοεργῶν καὶ θρησκευτικῶν καταστημάτων, οἵτινες, ἂν καὶ χωρὶς ὑπεξαίρεσεως ἢ ἀπάτης, ἐνεργοῦσιν » ἐκ προθέσεως πρὸς βλάβην τῶν ἐπιτετραμμένων εἰς τὴν ἐπιμέλειάν » των, τῶν ομάδων, ἢ τῶν καταστημάτων, ἢ τῶν δῆμων, τιμωροῦν-

»ται·—1. ἐὰν ἐντεῦθεν ἀπήλαυσαν ἴδιον ὄφελος, μὲ φυλάκισιν τοῦ-
» λάχιστον μὲν δύο ἐτῶν, ἐὰν τοῦτο ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα
» δραχμάς, ἕξ δὲ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν τὸ κέρδος ᾗναι μικρό-
» τερον·—2. ἄλλως δέ, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν. — Συγ-
» χρόνως δὲ ἀποστεροῦνται τῆς εἰς αὐτοὺς διαπεπιστευμένης ἐπιτρο-
» πείας, κηδεμονίας, ἢ ἄλλης διοικήσεως».

Ἀπέμεινε νὰ λεχθοῦν ὀλίγα τινὰ ἐπὶ τέλους καὶ περὶ τῶν χωρικῶν τοῦ χωρίου Μήλεσι. Τὰ ἐκεῖ συμβαίνοντα στεροῦνται μεγάλης σπου-
δαιότητος, ἀλλ' εἶνε χαρακτηριστικὰ τῆς ἐν γένει καταστάσεως. Τὸ χωρίον Μήλεσι δὲν εἶνε ὡς τὸ Μαρκόπουλον καὶ ὁ Ὁρωπὸς « κεφα-
λοχώριον », ὅπου οἱ καλλιεργηταὶ ἔχουσιν ἐν τῷ χωρίῳ οἰκίαν ιδιό-
κτητον καὶ τινὰς ἀγροὺς καὶ ἀμπέλους περὶ τὸ χωρίον.

Εἰς τὸ χωρίον Μήλεσι ὁ καλλιεργητὴς δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἐν τῷ χω-
ρίῳ ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν καὶ ἡ κατοικία του αὐτὴ ἀνήκουσα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, χορηγεῖται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν χωρικόν, ὅστις κατοικεῖ ἐφ'
ὅσον διατελεῖ καλλιεργητὴς. Ἐν συντόμῳ τὸ Μήλεσι εἶνε ὡς λέγεται
« Τσιφλίκι ». Ὅταν ἠγόρασα τὸ κτῆμα, ὄχι μόνον, ἰδίαις δαπάναις ἐνήργησα ἐπισκευὰς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ χωρίῳ οἰκιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ θεμε-
λίων ἀνοικοδόμησα μίαν τοιαύτην, ὀνομαστὶ τὴν οἰκίαν εἰς ἣν κατοικεῖ
ἀκόμη σήμερον ἡ οἰκογένεια Τσαπάρα. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναφύσεως διενέξεως μεταξὺ τῶν χωρικῶν Μαρκοπούλου περὶ Κοκκι-
νιάς, παρετηρήθησαν καὶ ἐκ μέρους τῶν Μηλεσιωτῶν κάποιαι τάσεις ἀνησυχίας. Ἐζήτησάν τινες αὐτῶν νὰ γενοῦν εὐρεῖαι ἐπισκευαὶ εἰς
τὰς οἰκίας των, καὶ τοῦτο ἔπραξαν δι' ἐγγράφου ἀναφοράς ἐπὶ χαρ-
τοσήμου. Δὲν τοῖς ἐγένετο ἄρνησις, ἀλλὰ μάλιστα καὶ προθυμία πρὸς
ἐκτέλεσιν τῆς ἀπαιτήσεώς των ἐδείχθη, διὰ νὰ εὐχαριστηθοῦν καὶ
παύσῃ ἐκ μέρους των τι τὸ ἀνησυχητικόν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶχε ληφθῇ γενικῶς τὸ σύστημα, ἀνεξαίρετως δι' ὅ-
λους τοὺς καλλιεργητὰς τοῦ κτήματός μου, νὰ συνομολογήσουν συμ-
βόλαια πολυχρονίου μισθώσεως τῶν γαιῶν μου ἐπὶ ἐπιμόρτῳ καλ-
λιεργείᾳ, μέτρον μὲ τὸ ὁποῖον συνεμορφώθησαν προθύμως πάντες οἱ
κάτοικοι τῶν χωρίων Σκάλας Ὁρωποῦ, Χαλικουτζίου, Καρακᾶ, καί,
ὡς ἐρρήθη, πάντες μετέπειτα οἱ τοῦ χωρίου Ὁρωποῦ καὶ πολλοὶ τοῦ
Μαρκοπούλου, ἐγένετο πρότασις καὶ εἰς τοὺς τοῦ Μήλεσι, νὰ συμ-
μορφοθῶσι μὲ τὸ γενικὸν τοῦτο μέτρον, σκοπὸς τοῦ ὁποίου ᾗτο καὶ
εἶνε οὐδὲν ἄλλο, ἢ ἡ παῦσις ἅπαξ διὰ παντὸς διενέξεων μεταξὺ χω-

ρικῶν καὶ ἰδιοκτῆτου. Οἱ Μηλεσιῶται, πάντοτε κινούμενοι ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐλατηρίων, ὅχι μόνον ἡρνήθησαν ἐπιμόνως τὴν ὑπογραφὴν συμβολαίου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀνέκαθεν καταβαλλομένου εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας δικαιώματος τῶν ῥοβοθίκων (τῶν παραγομένων ἐκ σπορᾶς ῥόβης καὶ βίκου χρησίμων εἰς τροφὴν τῶν ζώων) Ἰσου τῷ τῶν δημητριακῶν καρπῶν· τὴν δὲ ἄρνησιν συνώδευσαν μὲ διαδήλωσιν ἐκ τῶν συστηματοποιημένων, δηλ. συνάθροισιν γυναικῶν καὶ παιδῶν καὶ ἐκδιώξιν ἐκ τοῦ χωρίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κτήματος, τῶν ζητούντων τὴν καταβολήν. Ἐπειδὴ ἐπρόκειτο περὶ ἀσημάντου ποσοῦ, καὶ ἐπειδὴ ἐλπίζεται ὅτι καὶ αὐτοὶ θέλουσιν ἐννοήσῃ ἐνωρὶς ἢ ἄργὰ τὸ ἀληθὲς συμφέρον των ἐν τῇ ἀρμονίᾳ τῶν σχέσεων αὐτῶν μετὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἂν μάλιστα ἀφεθῶσιν ἀνεπιρρέαστοι ἀπὸ ξένας εἰσηγήσεις, οὐδὲν δικαστικὸν διάβημα ἐγένετο κατ' αὐτῶν μέχρις ὥρας, ἀγωγὴ δὲ μόνον ἐκινήθη κατὰ τοῦ πρωθυγέτου καὶ ὑποκινήτου τῶν στάσεων, καλλιεργητοῦ, κατοίκου τοῦ χωρίου Σάλεσι, Ἰωάννου Σιδέρη, περὶ λύσεως τῆς μετ' αὐτοῦ καλλιεργητικῆς Ἑταιρίας, καὶ ἀπελάσεώς του ἐκ τοῦ χωρίου, συμφώνως τῇ περὶ τοῦ προκειμένου ἀποφάσει τοῦ Ἀρ. Πάγου περὶ ἧς ἐμνήσθην ἀνωτέρω. Ἡ ἐν λόγῳ δίκη μένει ἐκκρεμὴς εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν, Κύριος δὲ γνωρίζει, πότε θέλει ἐκδοθῇ τελεσίδικος ἀπόφασις, ἐπειδὴ βεβαίως θέλει ἀνέλθει μέχρι τοῦ Ἀρ. Πάγου. Ἄν δὲν ἄπατῶμαι καὶ ταύτης τῆς δίκης οἱ συνήγοροι ὑποδεικνύονται ὑπὸ τοῦ κ. Α. Ζυγομαλᾶ.

Αὐτὰ συμβαίνουν ἐν εὐνομουμένῳ κράτει, καὶ δὴ εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πρωτευούσης, ἀπὸ εἰκοσαετίας ἤδη καὶ πλέον! Ἐτηρήθη ὑπ' ἐμοῦ μέχρι σήμερον σιωπὴ καὶ κατεβλήθη ὑπομονὴ Ἰώβειος, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἡ διόρθωσις τῶν κακῶς ἐχόντων θέλει ἔλθῃ ἀλλαχόθεν. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ κακὸν αὐξάνει, οἱ κεφαλαιοῦχοι ἀπέχουσι φυσικῶς ἀγορῶν μεγάλων κτημάτων καὶ ἀναπτύξεως ἐν αὐτοῖς τῆς μεγάλης καὶ προοδευτικῆς γεωργίας, καὶ οἱ τυχόντες κάτοχοι τοιούτων, ἐκ κληρονομίας ἢ ἄλλως, πάσῃ θυσίᾳ προσπαθοῦν νὰ ἀπαλλαγοῦν αὐτῶν. Εἴθε ἡ φωνή μου νὰ φθάσῃ εἰς τὰ ὦτα τῶν ἰσχυόντων καὶ ποιήσῃ αὐτοῖς τὴν δέουσαν αἴσθησιν, βοηθουμένη καὶ ὑπὸ τῆς ἐκφράσεως τῆς κοινῆς γνώμης πρὸς ἣν ποιοῦμαι ἤδη τὴν ἐκκλησίαν ταύτην.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α'

Γὰ κατὰ τὴν δίκην μετὰ τῶν ῥητινοσυλλεκτῶν.

Διὰ τῆς ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1884 ἀγωγῆς αὐτοῦ ὁ Ἀντών. Λαλουκιώτης, γνωστὸς παντοπώλης Ἀθηνῶν, ἰσχυρισθεὶς ὅτι δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6350 (1883) συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Δ. Καλλιοντζῆ, ἐμίσθωσε τὰς πεύκας τῶν δασῶν μου, τῶν κειμένων ἐν ταῖς περιφερείαις Μπούγας, Κακοσάλεσι καὶ Μαλακᾶσι, εἰδικῶς πρὸς κάρπωσιν τῆς ῥητίνης, ἐπὶ μισθώματι ἐτησίῳ δρ. 3000, πληρωτέων εἰς 2 Ἴσας δόσεις, ἐκάστην 1 Νοεμβρίου καὶ 1 Μαΐου, ὅτι παρέλαβε τὰ δάση καὶ τὴν χρῆσιν καὶ προέβη εἰς καλλιέργειαν ἄλλ' ὅτι κατὰ τὴν συλλογὴν, ἤτοι τὸν Ἀπρίλιον 1884, εἰσβαλόντες τρίτοι χωρικοὶ (20-25), εἰς τὰ δύο πρῶτα δάση, Κακοσάλεσι καὶ Μπούγα (διότι τοῦ ἄλλου, Μαλακᾶσι, κατῴρθωσε νὰ διατηρήσῃ τὴν χρῆσιν καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1884, ἀποβληθεὶς τὸν Μάιον τοῦ 1885, περὶ τούτου δὲ ὑφίσταται ἐτέρα αὐτοῦ ἀγωγὴ δικασθεῖσα σήμερον), διήρπασαν τὴν συλλεγεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ῥητίνην, κατόπιν δὲ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπέβαλον τοὺς ἐργάτας αὐτοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν, ἣτις ἔσπευσεν ἐκεῖ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως, διήρπασαν δὲ καὶ ἀπεκόμισαν τὴν συλλεγεῖσαν ῥητίνην περὶ τὰς 4,000 ὀκάδας· ὅτι δὲν μετῆλθον τὸ ἐκ τοῦ νόμου δικαίωμα πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐνάγοντος καὶ ὅτι μάλιστα συμβληθεὶς μετὰ τῶν χωρικῶν ἐπώλησα τὰ δάση· ὅτι διὰ τὴν μὴ παροχὴν τῆς χρήσεως ἔγεινα παραίτιος τῆς εἰσβολῆς τρίτων καὶ τῆς βίᾳ ἀποβολῆς αὐτοῦ καὶ διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀπῆτησε 1) δραχμὰς καθαρὰς 44,193 λόγῳ διαφυγόντος κέρδους τοῦ πρώτου ἔτους καὶ 2) δραχμὰς 237,560 λόγῳ διαφυγόντος κέρδους τῶν τεσσάρων ἐπομένων ἐτῶν. Ἄλλως δὲ καὶ ἐπιβοηθητικῶς, ἤτοι ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῶν περὶ διαφυγόντος κέρδους αἰτήσεων, α) δραχμὰς 1500 ἃς μοὶ ἐπλήρωσε λόγῳ ἐνοικίου τῆς πρώτης ἐξαμηνίας μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1883· β) δρ. 12,217 ἃς ἐδαπάνησεν εἰς καλλιέργειαν μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν ἀπὸ

1 Ἰανουαρίου 1884· γ) δρ. 1220 δι' ἡμεραργίας, ἀγωγή καὶ λοιπὰ μετὰ τοῦ τόκου ἔκτοτε.

Ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς ταύτης τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν ἐξέδοτο πρῶτον μὲν τὰς ὑπ' ἀριθ. 1140 καὶ 3771 (1885) ἀποφάσεις, δι' ὧν διέταξε τὰς ἐν αὐταῖς ἀποδείξεις, ὕστερον δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2440, δι' ἧς ἀπέρριψε τὴν ἀγωγὴν κατὰ τὴν περὶ τοῦ διαφέροντος κυρίαν αὐτῆς αἴτησιν καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιβοηθητικὰς αἰτήσεις, πλὴν τῆς περὶ ἐπιστροφῆς τῆς καταβληθείσης πρώτης δόσεως, ὡς πρὸς ἣν διέταξε τὰς ἐν αὐτῇ ἀποδείξεις. Ἐκκληθείσης ὁμῶς τῆς τελευταίας ταύτης ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου, τὸ Ἐφετεῖον ἐξέδοτο κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν ὑπ' ἀριθ. 433 (1888) ἀπόφασίν του δι' ἧς μετερρύθμισε τὴν ἐκκληθείσαν ἀπόφασιν καὶ παρέπεμψε τὴν περαιτέρω συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον.

Συνεπεία τῆς παραπομπῆς ταύτης τὸ Πρωτοδικεῖον θεωροῦν αὐτὸ δεσμευόμενον ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου καὶ ἀποσχὼν ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς περὶ ἀπαραδέκτου τῆς ἀγωγῆς ἐνστάσεις μου, κἄν τε ἐδικάσθησαν αὐταὶ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου δικαστηρίου κἄν τε μή, ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀρ. 6562 (1889) ἀπόφασίν του, δι' ἧς ἐδέχθη ἐν μέρει τὴν ἀγωγὴν ταύτην καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 6563 τοῦ αὐτοῦ ἔτους, δι' ἧς ἐδέχθη ἐν μέρει ἐπίσης τὴν ἐτέραν κατ' ἐμοῦ ἀγωγὴν τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὸ κτῆμα Μαλακάσι.

Τῶν ἀποφάσεων ὁμῶς τούτων ἐκκληθεισῶν καὶ ὑπ' ἐμοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων μακρὸς ἠνοίχθη ἐνώπιον τῶν Ἐφετῶν δικαστικὸς ἀγὼν, καθ' ὃν σωρεία ἐξεδόθη δικαστικῶν ἀποφάσεων δι' ὧν μετὰ περισσῆς ἐμβριθείας ἐξητάσθησαν τὰ διάφορα ζητήματα τῆς ὑποθέσεως καὶ μεταρρυθμισθεῖσων τῶν πρωτοδίκων ἀποφάσεων διετάχθησαν αἱ δέουσαι ἀποδείξεις περὶ τοῦ ἰσχυρισμοῦ μου τοῦ παραλύοντος κατὰ νόμον τὴν περὶ τοῦ διαφέροντος ἀξίωσιν τοῦ ἐνάγοντος. Ὅτι, τουτέστιν, ἀδύνατος ἀπέβαινεν εἰς ἐμὲ ἢ ἀπόκρουσις τῶν ἐπιδρομῶν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἀγριότητος αὐτῶν, ἀφοῦ καὶ αὐτὴν τὴν πολυαριθμὸν στρατιωτικὴν δύναμιν, ἥτις ἐπὶ τῇ αἰτήσει μου εἶχεν ἀποσταλῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, κατάρθωσαν οὗτοι νὰ τρέψωσιν εἰς φυγὴν. Διετάχθη δὲ περιπλέον καὶ ἡ ἀπόδειξις τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν ἐναγόντων περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀξιουμένης ὑπ' αὐτῶν μυθώδους ζημίας. Δυστυχῶς ὁμῶς ἡ δικαιοσύνη τοῦ Ἐφετείου ἐξηντλήθη εἰς μόνον τὸ στάδιον τῆς διατυπώσεως τῶν ἀποδεικτέων θεμάτων.

Ὅταν δὲ ἐπανῆλθον αἱ ὑποθέσεις πρὸς νέαν συζήτησιν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐκτιμήσεως τῶν διεξαχθεισῶν ἀποδείξεων τὸ Ἐφετεῖον οὐδένα ἡδυνήθη νὰ εὕρῃ ὑπὲρ ἐμοῦ λόγον συγγνώμης, ἀλλὰ δεχθὲν τὰς μαρτυρίας αὐτῶν τούτων τῶν ἐπιδρομέων, ἐμφανισθέντων τῇ ἐπιταγῇ τοῦ πατρωνος αὐτῶν κ. Ζυγομαλά ὡς μαρτύρων περὶ τῆς παρακωλύσεως καὶ περὶ τῆς ὑπάρξεως ἄλλοτρίων πραγματικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν μισθωσθέντων, ἀπεφάνετο πρῶτον μὲν ὅτι ἡδυνάμην, ἂν ὅχι ὕλκως, διὰ τῆς δικαστικῆς τούλάχιστον ὁδοῦ νὰ ἀποκρούσω τοὺς ἐπιδρομείς (ἀδιαφόρως ἂν δικηγόροι ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἐξετασθέντες ὡς μάρτυρες κατέθηκαν ὅτι ἡ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἀπομάκρυνσις αὐτῶν ἐτύγχανεν ὡς ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιδρομέων καὶ τῆς ἐν τοιαύταις δίκαις ἀναπτυσσομένης ἐνστασιολογίας ἀδύνατος καὶ ἀλυσιτελῆς ὅλως) δεύτερον δέ, ὅτι, καίτοι μὴ κληθεὶς εἰς δικαστικὴν προστάσιαν τῶν ἐνοχλουμένων ἐνοικιαστῶν μου, οἵτινες οὐδαμῶς μετῆλθον κατὰ τῶν ἐπιδρομέων τὰ ἐκ τοῦ νόμου χορηγούμενα αὐτοῖς δικαιώματα προκειμένου περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνηκόντων καρπῶν, εἶχον ὅμως τὴν ὑποχρέωσιν ἵνα ἐναγάγω αὐτοὺς ἀπ' εὐθείας, μὲ ὑπεχρέωσεν ἵνα ἀποζημιώσω τοὺς ἐνάγοντας ἐνοικιαστὰς δι' ὀλοκληρον τὸ διαφυγὸν δῆθεν κέρδος τῆς πενταετίας ὀλοκληροῦ, τὴν δὲ ἀποζημίωσιν ταύτην συμποσομένην εἰς δρ. περίπου 25,000 μὲ ὑπεχρέωσεν ἵνα πληρώσω μετὰ τοῦ τόκου, ὑπολογιζομένου ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως τῶν ἀγωγῶν, ἥτοι ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς μισθώσεως ἔτους, ὅτε οὐδεμία τῶν ἐτησίων τοῦ εἰκαζομένου κέρδους δόσεων εἶχεν ἔτι ὀριμάσει καὶ τόκος ἐφ' ἐκάστης τῶν δόσεων τούτων δὲν ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὀφειλόμενος, καὶ ἂν παραδεκτὸν ἔτι ἐκρίνετο τὸ διαρρήδην ὑπ' ἐμοῦ ἀποκρυσθῆναι, ὅτι ἡδύναντο πάντως κατὰ νόμον νὰ ἐπιδικασθῶσι καρποὶ τῶν καρπῶν, ἀφοῦ ἡ ἐπιδικασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου ἀποζημιώσεις οὐδὲν ἄλλο ἦτο κατ' οὐσίαν εἰμὴ ἡ ἀξία αὐτῶν τούτων τῶν καρπῶν, οὓς ἤθελον συλλέξει οἱ ἐνάγοντες ἂν μὴ ἐκωλύοντο κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ μισθώματος. Τὰς ἀποφάσεις προσεβάλομεν καὶ δι' ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ δι' αἰτήσεως ἀναψηλαφήσεως ἐνώπιον τῶν Ἐφετῶν, ἀλλ' ὁ μὲν Ἀρειος Πάγος τὴν μίαν μόνον τῶν ἀποφάσεων ἀναιλῶν ὡς πρὸς ἐπουσιώδεις μόνον μέρος αὐτῆς παρέπεμψεν εἰς τὸ Ἐφετεῖον Πατρῶν, τὸ δὲ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν τὴν περὶ ἀναψηλαφήσεως αἵτησίν μου ἐδέχθη ὡς πρὸς ἀσήμαντον μόνον μέρος τῆς δι' ἣν κατεδικάσθη ἀποζημιώσεως καὶ τὸ Ἐφετεῖον Πατρῶν,

δικάσαν κατὰ παραπομπήν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁμοίαν ἐξέδωκε πρὸς τὴν ἀναιρεθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν. Ὑπεχρεώθη οὕτω νὰ πληρώσω καὶ ἐπλήρωσα διὰ παρακώλυσιν μισθώσεως, ἥτις ἐφ' ὀλόκληρον τὴν συμπερωνημένην πενταετίαν δὲν ἠδύνατο νὰ δώσῃ μίσθωμα ἀνώτερον τῶν 15,000, δρ. 50,000 περίπου, κατὰ προφανῆ παραβίασιν τοῦ νομικοῦ κανόνος ὅτι, ἡ περὶ τοῦ διαφέροντος ἀποζημίωσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὸ διπλάσιον τοῦ ἀντικειμένου τῆς συμβάσεως, καὶ κατὰ παραγνώρισιν τῶν ῥητῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων τῶν ἐξετασθέντων ὑπ' ἐμοῦ καὶ καταθεσάντων ὅτι, ὑπολογιζομένων τῶν ἐξόδων τῆς καλλιέργειας, τῶν ἐξόδων τῆς μεταφορᾶς τῆς ῥητίνης καὶ τῶν φόρων, οὐ μόνον οὐδὲν κέρδος ἠδύναντο νὰ ἔχωσι διαρκούσης τῆς πενταετίας οἱ μισθωταί, ἀλλὰ τοῦναντίον ἤθελον ἔχει βεβαίαν ζημίαν ἐκ τῆς μισθώσεως καὶ τούτου ἔνεκα ὑπεκίνησαν αὐτοὶ οὗτοι τὴν παρακώλυσιν, ὅπως ἐπιχειρήσωσι τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος δίκας!!!

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β'.

**Ἐξώδικος κοινοποιήσεις καὶ ἀπαίτησις
Ἀνδρέου Συγγροῦ, κατοίκου Ἀθηνῶν,
Πρὸς**

τὸν κ. Ἀντώνιον Ζυγομαλάν, κάτοικον Ἀθηνῶν, ὡς
πρόεδρον τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς κοινότητος
τῶν χωρίων Μπούγα, Σάλεσι καὶ πρὸς τοὺς 1)
2) 3) καὶ 4) κατοίκους Σα-
λεσίου ὡς μέλη τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς καὶ συμβαλλομέ-
μενους μεθ' ἡμῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀρ. 8924 καὶ ἀπὸ 3
Ἰουνίου 1884 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Δ. Διογε-
νείδου ἐκοινοποιοῦν ἡμῖν κατὰ τὴν λήξιν ἐκάστου ἔτους λεπτομερῆ
λ/σμὸν τῆς ἐκ τοῦ συμβολαίου τούτου ἀμοιβαίας ὑποχρεώσεως, κατὰ
τῶν ἐκάστοτε δὲ κοινοποιουμένων λογαριασμῶν οὐδέποτε μέχρι τοῦδε
ἀντετάξατε ἀντίρρησην οὔτε ἐξ ὀνόματός σας οὔτε ἐξ ὀνόματος τῶν
ἀλληλεγγύως μεθ' ἡμῶν συνυποχρέων ἀγοραστῶν τοῦ κτήματός μου,
ἀλλ' ἀναγνωρίζοντας πάντοτε ὡς καλῶς ἔχοντας τοὺς λ/σμοὺς ἐξηκο-
λουθῆτε μεθ' ἐκάστην κοινοποίησιν καταβάλλοντες παρὰ τῇ Τρα-
πέζῃ Ἡπειροθεσσαλίας ἀπέναντι καὶ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐν αὐτοῖς
σημειουμένων εἰς χρέωσίν σας διάφορα ποσά, ἅτινα, κατὰ τὸ καθιε-
ρωθὲν μεταξὺ ἡμῶν λογιστικὸν σύστημα τῆς ἀμοιβαίας πιστοχρεώ-
σεως ὑπελογίζοντο πάντοτε τοκοφόρα ἀπὸ τῆς καταβολῆς ἐν τῷ λο-
γαριασμῷ τοῦ ἐπομένου ἔτους καὶ ἀφηροῦντο ἐκ τῶν πρὸς με ὀφειλο-
μένων.

Κατὰ τὸν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους 1896 κοινοποιηθέντα ὑμῖν τοιοῦτον

λεπτομερῇ λ/σμόν, μοὶ ὠφείλατε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1895, ἐξ ὑπολοίπου ὠρίμων τότε καὶ ἀπαιτητῶν δόσεων καὶ ἐκ τόκων

Ἐν ὄλῳ Δρ. 225,587.70

Εἰς ἃς προστιθεμένων

1) τῶν τόκων ἐπὶ τοῦ καθυστερήματος τούτου (12 ⁰/₁₀₀ κατ' ἔτος) ἀπὸ 1ης Ἰανουαρ. μέχρι 31 Δ/βρίου 1896 ἐκ » 27,070.50

καὶ 2) Τῆς 12ης δόσεως τοῦ ὑμετέρου χρέους ἐκ » 47,060.—

Ἐν ὄλῳ » 299,718.20

Ἀφαιρουμένων δὲ ὧν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1896 κατεβάλατε ἀπέναντι τῆς ὀφειλῆς ταύτης ἦτοι

Τὴν 17 Φεβρουαρίου Δρ. 5,000

» 21 Ἰουνίου » 600

» 26 Ἰουνίου » 65,000

» 28 Ἰουνίου » 400

» 24 Σεπτεμβρίου » 400

» 15 Ὀκτωβρίου » 575

καὶ προσέτι τοῦ τόκου ἐκάστου

τῶν κονδυλίων τούτων 12 ⁰/₁₀₀ ἀπὸ

τῆς καταβολῆς μέχρι 31 Δεκεμ-

βρίου 1896 ἐκ » 5,047.55

Δρ. 77,022.55

Ὡφείλατε μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ λήξαντος ἔτους 1896 Δρ. 222,695.65

Ἐνῷ ἡτοιμαζόμεν ἵνα κοινοποιήσω κατὰ τὰ καθιερωθέντα μεταξὺ ἡμῶν τὸν τοιοῦτον λογαριασμόν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐγκρίσεως αὐτοῦ κατὰ τύπον, ὡς ἐγένετο τοῦτο μέχρι τοῦδε ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους, μοὶ ἐκοινοποιήθη ἡ ὑπ' ἀρ. 12206 καὶ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1896 συμβολαιογραφικὴ πρᾶξις δι' ἧς αὐθαιρέτως ὑπολογίζοντες εἰς δραχμὰς 101,720 τὸ ὀφειλόμενόν μοι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1896 ποσὸν καὶ δηλοῦντές μοι ὅτι κατεθέσατε δι' ὑμᾶς καὶ τοὺς συνυποχρέους σας δρ. 105,000 παρὰ τῷ Ταμίᾳ τῶν δημοσίων εἰσπράξεων μὲ καλεῖτε ἵνα παραλάβω τὸ ὀφειλόμενόν μοι ἐκ τούτων ποσὸν καὶ δώσω τὴν ἀπαιτουμένην ἐξόφλησιν.

Ἐπειδὴ ὁμως ἡ τοιαύτη παρακατάθεσις τυγχάνει ὑπὸ πᾶσαν ἔπο-

ψιν παράνομος καὶ οὐδὲν παράγει ἔννομον ἀποτέλεσμα ἀφοῦ τὰ κατα-
τεθέντα δὲν φθάνουσιν οὐδὲ εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀληθῶς ὀφειλομένου μοι
καὶ διὰ τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἐτησίως κοινοποιηθέντων λογαριασμῶν
ἀναγεγραμμένου χρέους ὑμῶν καὶ συνυποχρέων σας.

Ἐπειδὴ ῥητῶς συμφωνηθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 8924 συμβολαίῳ τοῦ
τόκου εἰς 12 % κατ' ἔτος αἱ περιοριστικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου
ΠΞΕ' τοῦ 1882, αἱ ἀφορῶσαι εἰς μόνον τὸν νόμιμον καὶ τὸν ἐξ ὑπερη-
μερίας οὐχὶ δὲ καὶ τὸν συμβατικὸν τόκον, ὅς ἐσφαλμένως ἐπικαλεῖσθε,
οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν.

Ἐπειδὴ ῥητῶς συμφωνηθέντος ἐν τῷ συμβολαίῳ, ὅτι εὐθὺς ἀπὸ
τῆς λήξεως ἐκάστης δόσεως ἤτοι ἀπὸ τῆς ἐκείσε σημειουμένης δήλης
ἡμέρας ὀφείλετε τόκους πρὸς 12 %, οὐδεμία ὄχλησις ἀπητεῖτο πρὸς
ἐπέλευσιν τοῦ ἀποτελέσματος τούτου, ἄλλως δὲ ἡ κατ' ἔτος γενομένη
ὑμῖν ὡς εἴρηται κοινοποίησις τοῦ λ/σμοῦ περιέχει πάντα τὰ στοιχεῖα
τῆς κατὰ νόμον ὀχλήσεως καὶ οὐδεμία ἄλλη τοιαύτη ἀπητεῖτο κατὰ
νόμον.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ περὶ τοῦ τόκου τῶν τόκων ἀντίρρησης ὑμῶν ἡ ἐπὶ
τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω νόμου ἐσφαλμένως ἐρειδομένη ἐστὶν ἀνυπό-
στατος, καθ' ὅσον σαφῶς ἐν ἄρθρῳ 3ῳ τοῦ εἰρημένου νόμου ὀρίζεται
ὅτι ὁ συμπεφωνημένος τόκος τῶν τόκων ὀφείλεται ἀνεξαρτήτως πά-
σης ἀγωγῆς, ἐὰν ἡ περὶ τούτου συμφωνία ἀφορᾷ εἰς καθυστερουμένους
τόκους ἐνὸς ἔτους καὶ καταρτίζεται μετὰ τὴν τοιαύτην καθυστέρησιν,
ἐπὶ τοῦ προκειμένου δέ, ἐκτὸς ὅτι ῥητῶς ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 8924 συμβο-
λαίῳ ὠρίσθη ὅτι ὁ τόκος ἐπὶ τῶν καθυστερουμένων δόσεων θέλει συγ-
κεφαλαιοῦσθαι κατὰ πᾶσαν καθυστέρησιν καὶ θέλει καθίστασθαι το-
κοφόρος, διὰ τῶν κατὰ τὴν λήξιν ἐκάστου ἔτους γενομένων κοινο-
ποιήσεων τῶν λ/σμῶν ἐν οἷς περιείχοντο καὶ οἱ καθυστερούμενοι τόκοι
καὶ διὰ τῆς ἀποδοχῆς αὐτῶν ὑφ' ὑμῶν κατηρτίζετο ἐκάστοτε ἡ κατὰ
τὸν νόμον ΠΞΕ' ἀπαιτουμένη συμφωνία, ἥτις εἶναι πλέον ὑποχρεω-
τικὴ δι' ὑμᾶς ὡς πρὸς ὁλόκληρον τὸ περιεχόμενον τοῦ κοινοποιηθέν-
τος καὶ ἄνευ ἀντιρρήσεώς τινος ἐγκριθέντος καὶ ἐκτελεσθέντος διὰ
τοῦ ἐφεξῆς ἀπέναντι ἀντὶ καταβολῶν λ/σμοῦ, ἀπαράδεκτος δὲ οὕτω
πλέον εἶναι πᾶσα ἐκ μέρους ὑμῶν ἀμφισβήτησις ὡς ἀντικειμένη εἰς τὸ
οὕτω καταρτισθὲν μεταξὺ ὑμῶν συνάλλαγμα ἐξ οὗ δὲν δύνασθε πλέον
νὰ ὑπαναχωρήσητε.

Ἐπειδὴ ἄλλως καὶ κατ' οὐσίαν ἀνυπόστατοι εἶναι αἱ ὡς πρὸς τὸ

ποσὸν τοῦ ὑμετέρου χρέους ἀντιρρήσεις· σας διότι κατὰ νόμον, ὀφει-
λομένων τόκων καὶ κεφαλαίου, τὰς ἀπέναντι τῆς ὀφειλῆς γινομένης
μερικᾶς καταβολᾶς δικαιούται ὁ δανειστής νὰ καταλογίσῃ πρῶτον ἐπὶ
τῶν καθυστερουμένων τόκων, μόνον δὲ ἂν καὶ ἐφ' ὅσον, μετὰ τὴν ὀλο-
σχερῇ τῶν τόκων ἐξόφλησιν, ὑπολείπεται περίσσευμα ὀφείλει νὰ κατα-
λογίσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὀφειλόμενον κεφάλαιον· ὅθεν, ἂν παρὰ πᾶσαν
προσδοκίαν δὲν θεωρηθῶσιν ὑποχρεωτικοὶ δι' ὑμᾶς οἱ κοινοποιηθέντες
ἐν καιρῷ λογαριασμοὶ καὶ ἰδίως ὁ κοινοποιηθεὶς τὴν 11 Ἰανουαρίου
1896 καθ' ὃν τὸ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1895 ποσὸν τῆς ὀφειλῆς
σας συνεποσοῦτο εἰς δρ. 225,587.90, πάλιν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ
ἁνωτέρω νομικοῦ κανόνος περὶ καταλογισμοῦ τῶν μερικῶν καταβολῶν
πρῶτον ἐπὶ τῶν τόκων καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, τότε, συμψη-
φισομένων ἔκτοτε τῶν καταβαλλομένων ἐκάστοτε ποσῶν καὶ μὴ ὑπο-
λογιζομένου συνεπῶς τόκου ἐπὶ τῶν καταβολῶν τούτων, ὡς ἐγένετο
ἐν τοῖς κοινοποιηθεῖσι λογαριασμοῖς, ἀποδεικνύεσθε οὕτω ὀφειλέται,
μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1896, ποσοῦ ἀντιπροσωπεύοντος ἅνω τῶν
τριῶν ληξιπροθέσμων δόσεων, καὶ ἂν ἤθελον ἔτι ἀφαιρεθῇ καθ' ὑμᾶς αἱ
κατατεθεῖσαι δρ. 105,000, χωρὶς νὰ περιέχωνται τὸ παράπαν τόκοι
ἐπὶ καθυστερουμένων τόκων μέχρι τῆς εἰρημένης ἐποχῆς, καλῶς ἐν-
νοουμένου ὅτι ἔκτοτε βαρύνεσθε καὶ μὲ τὸν συμπεφωνημένον τόκον
ἐπὶ τῶν καθυστερουμένων.

Ἐπειδὴ περιπλέον διὰ τοῦ ἄνω μνημονευθέντος συμβολαίου ὠρίσθη
ὅτι ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως ποσοῦ χρηματικοῦ ἴσου πρὸς τὸ πο-
σὸν μιᾶς δόσεως (δρ. 47,060) δικαιούμαι νὰ ἀναλάβω ἀμέριστον τὴν
κυριότητα καὶ κατοχὴν τῶν πωληθέντων κτημάτων κατὰ τὰ ἐκείσε
ὀριζόμενα. Ἄλλ' ἐν περιπτώσει ἐνασχήσεως τοῦ τοιοῦτου δικαιώματος,
ὡς πρὸς τὸ ὅποιον ῥητῶς διὰ τῆς παρούσης ἐπιφυλάσσομαι, ὑμεῖς
λαβόντες παρὰ τοῦ Δημοσίου δρ. 115,000 ὡς ἔγγιστα ἐξ ἀπαλλο-
τριώσεως λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης, καὶ μὴ δυνάμενοι συνεπῶς νὰ μοι
ἀποδόσῃτε τὰς ἀφαιρεθείσας λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης ἐκτάσεις τοῦ
Δημοσίου θέλετε εἶσθαι ὑπόχρεοι ὅπως μοι ἀποδόσῃτε τὴν δικαστικῶς
ἐπιδικασθεῖσαν καὶ ληφθεῖσαν ὑφ' ὑμῶν ἀποζημίωσιν ἐκ δρ. 115,000
ὡς ἔγγιστα, αἵτινες καὶ ἂν ἐχρησίμευσαν τυχὸν εἰς μερικὴν ἐξόφλησιν
τοῦ πρὸς ἐμὲ χρέους σας ἀντιπροσωπεύουσιν ὅμως τὴν ἀφαιρεθεῖσαν
ἐκτασιν τοῦ κτήματός μου ὅπερ ἀμείωτον ἔδει νὰ ἐπιστραφῇ εἰς ἐμὲ
ἐπερχομένου τοῦ ὅρου τῆς διαλύσεως, ἀφοῦ τὰ πληρωθέντα μοι ποσά

ἀπολλυνται ὑπὲρ ἐμοῦ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ συμβολαίου ὡς προερχόμενα ἐκ τῶν εἰσπραττομένων παρ' ὑμῶν εἰσοδημάτων τοῦ κτήματος.

Ἐπειδὴ ἀπαρადέκτως διὰ πρώτην ἤδη φορὰν προβάλλετε τὸν ἐν τῇ κοινοποιηθείσῃ συμβολαιογραφικῇ πράξει περιεχόμενον ἰσχυρισμόν, ὅτι τρίτοι κατέχουσιν ἐκτάσεις τοῦ πωληθέντος ὑμῖν κτήματος, χωρὶς οὐδὲ νὰ ὀρίζητε καὶ οὔτε τίνες οἱ τρίτοι οὗτοι, οὔτε πόση καὶ ποία ἡ κατεχομένη δῆθεν ἐκτασίς, οὔτε ἀπὸ τίνος ἐποχῆς κατέχεται αὕτη ὑπ' αὐτῶν, ὥστε ὁ ἰσχυρισμός σας οὗτος εἶναι ἀνκληθῆς ὅλως· ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τούτου, ἀφοῦ κατὰ τὸ συμβόλαιον ῥητῶς ἀπεξεδύθην πάσης ὡς πρὸς τὴν ἐκτασιν τοῦ κτήματος ἢ ὡς πρὸς τὰς ἀξιώσεις τρίτων εὐθύνης ἐκχωρήσας ὑμῖν ὑπ' εὐθύνην σας πᾶσαν περὶ τοιούτων ἀξιώσεων ἀγωγὴν, ὁ σχετικὸς ἰσχυρισμός σας καὶ ἀληθὴς ὑποτιθέμενος οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων μου ἐπιρροήν.

Ἐπειδὴ τέλος ψευδῶς ἰσχυρίζεσθε ὅτι καὶ ὑπ' ἐμοῦ κατέχεται μέρος τοῦ πωληθέντος ὑμῖν κτήματος καθ' ὅσον δὲν κατέχω εἰμὴ μίαν οἰκίαν ῥητῶς διὰ τοῦ συμβολαίου ἐξαιρεθεῖσαν τῆς πωλήσεως.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα διαμαρτυρούμενος κατὰ πάντων τῶν ἀνωτέρω στρεφοδικῶν ἰσχυρισμῶν σας καὶ ἐπιφυλασσόμενος ἵνα ἀσκήσω πᾶν ἐκ τῆς συμβάσεως καὶ ἐκ τοῦ νόμου δικαίωμά μου δηλῶ ὑμῖν ὅτι δὲν δύναμαι ν' ἀποδεχθῶ τὸν τεθέντα ὑφ' ὑμῶν ὅρον τῆς παραλαβῆς τῶν κατατεθέντων χρημάτων, ἥτοι νὰ δώσω ἐπὶ τῇ παραλαβῇ πλήρη ἐξόφλησιν τῆς μέχρι τοῦδε ὀφειλῆς σας, δύναμαι δὲ μόνον νὰ δεχθῶ τὸ κατατεθέν ποσόν ὡς καταβαλλόμενον ἀπέναντι καὶ διὰ λογαριασμόν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀφειλομένων μοι ἐπὶ τῇ ἐπιφυλάξει παντὸς δικαιώματός μου ὡς πρὸς τὰ ὑπόλοιπα καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀμέριστον ἀνάληψιν τῆς κυριότητος καὶ κατοχῆς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως τὴν παροῦσαν ἐνὶ ἐκάστῳ καθ' ὧν αὕτη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰανουαρίου 1897.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ Ἀνδρ. Συγγροῦ,

Γ. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ.

Λογαριασμός τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Κυρίου Ἀνδρ. Δ. Συγ-
γροῦ κατὰ τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Μπούγα καὶ
Σάλεσι συμφώνως πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 8924 συμβόλαιον
τῆς 3 Ἰουνίου 1884 τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν
Διογ. Β. Διογενίδου καὶ τοὺς κατ' ἔτος κοινοποιηθέν-
τας αὐτῇ λογαριασμοὺς καὶ τὰς κοινοποιηθείσας ἐπι-
ταγὰς.

Ἡ ἄνωτέρω Κοινότης ὀφείλει τῷ Κῷ Ανδρ. Δ. Συγγρῷ διὰ
τὴν πρώτην δόσιν λήγουσαν καὶ πληρωτέαν τὴν 31 Δεκεμβρίου
1885 Δρ. 47.060.—

Ἐκπίπτονται τὰ καταβληθέντα ὑπ' αὐτῆς
κατὰ τὸ ἔτος 1885 ἦτοι·

τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1885 .	Δρ. 7.000.—
19 » » .	» 1.200.—
22 Δεκεμβρίου » .	» 19.700.—
31 » » .	» 10.100.—

διὰ τόκον τῶν δρ. 7.000 ἕως

31 Δεκεμβρίου ἡμέρ. 103	
πρὸς 12 0/0 »	240.30
ὁμ. δρ. 1.200 ἡμ. 102 . . . »	41.20
ὁμ. δρ. 19.700 ἡμ. 9 . . . »	59.10
	» 38.340.60

Ὑπόλοιπον ὀφειλέτης τῇ 31 Δεκεμβρ. 1885 ἐν-
τόκως ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1886 » 8.719.40

Διὰ τὴν 2αν δόσιν λήγουσαν καὶ πληρωτέαν τὴν 31 Δεκεμβρίου 1886. »	47.060.—
	Δρ. 55.779.40

Ἐκπίπτονται ὅσα κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους
1886 ἦτοι·

τὴν 5 Ἰανουαρίου . . . Δρ. 1.000.—	
17 » . . . »	4.000.—
Εἰς μεταφορὰν . . Δρ. 5.000.—	Δρ. 55.779.40

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ.	5.000.—	Δρ.	55.779.40
τὴν 8 Φεβρουαρίου . . .	»	1.000.—		
15 » . . .	»	2.000.—		
10 Δεκεμβρίου . . .	»	28.198.10		

διὰ τόκων τῶν δρ.

1.000 ἀπὸ 5 Ἰαν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 355 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	118.67
4.000 ἀπὸ 17 Ἰδ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 343 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	458.67
1.000 ἀπὸ 8 Φεβρ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 322 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	107.33
2.000 ἀπὸ 15 Ἰδ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 315 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	210.—
28.198 ἀπὸ 10 Δεκ. ἕως 31 Δε-		
κεμγρ. ἡμ. 21 πρὸς 12 ⁰ / ₀ .	»	197.38
	Δρ.	37.290.15

ἀφαιρέσει τῶν τόκων ἐπὶ τῶν
καθυστερουμένων ἐκ τῆς πρώ-
της δόσεως δρ. 8.719.40 ἀπὸ
1 Ἰαν. ἕως 31 Δεκεμβρ. 1886

πρὸς 12 ⁰ / ₀ M/12 . . .	»	1.046.25	
μένει ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἄνω ὀφειλῆς των.	»	36.243.80	
Ὑπόλοιπον ὀφειλέτις τῇ 31 Δεκεμβρ. 1886 χρεου-			
μένη ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1887 ἐντόκως . .	Δρ.	19.535.60	
Διὰ τὴν τρίτην δόσιν λήγουσαν καὶ πληρωτέαν τὴν			
31 Δεκεμβρίου 1887.	»	47.060.—	
	Δρ.	66.595.60	

Ἐκπίπτονται ὅσα κατέβαλεν ἐκτὸς τοῦ ἔτους
1887 ὡς ἐξῆς, ἦτοι·

τὴν 7 Μαΐου	Δρ.	3.000.—	
30 Ἰουνίου	»	2.000.—	
26 Αὐγούστου	»	1.800.—	
10 Ὀκτωβρίου	»	10.000.—	
25 Δεκεμβρίου	»	21.000.—	
30 »	»	1.200.—	
Εἰς μεταφορὰν . .	Δρ.	39.000.—	Δρ. 66.595.60

Ἐκ μεταφορᾶς . . .	Δρ. 39.000.—	Δρ. 66.595.60
διὰ τόκον ἐπὶ τῶν δρ.		
3.000 ἀπὸ 7 Μαΐου ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 234 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	234.—
2.000 ἀπὸ 30 Ἰουν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 180 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	120.—
1.800 ἀπὸ 26 Αὐγ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 125 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	75.—
10.000 ἀπὸ 10 Ὀκτ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 81 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	270.—
21.000 ἀπὸ 25 Δεκ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 6 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	42.—
1.200 ἀπὸ 30 Δεκ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 1 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	80
	Δρ.	39.741.80
ἀφαιρέσει τῶν τόκων ἐπὶ τῶν δρ.		
19.535.60 M/12 τῶν καθυ-		
στερουμένων ἀπὸ 1 Ἰαν. ἕως		
31 Δεκεμβρ 1887 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	2.344.32
μένει ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφειλῆς τῆς	»	37.397.48
ὑπόλοιπον ὀφειλέτης τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887		
χρεουμένη ἐντόκως ἀπὸ 1 Ἰαν. 1888 . . .	Δρ.	29.198.12
διὰ τὴν 4ν δόσιν λήγουσαν καὶ πληρωτέαν τὴν 31		
Δεκεμβρίου 1888	»	47.060.—
	Δρ.	76.258.12

Ἐκπίπτονται ὅσα κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους		
1888 ὡς ἐξῆς, ἦτοι		
τὴν 30 Ἰουνίου	Δρ.	2.500.—
9 Ἰουλίου	»	5.000.—
διὰ τόκον τῶν δρ.		
2.500 ἀπὸ 30 Ἰουν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 180 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	150.—
5.000 ἀπὸ 9 Ἰουλ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 171 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	285.—
Εἰς μεταφορὰν . . .	Δρ.	7.935.—
	Δρ.	76.258.12

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ.	7.935	—	Δρ.	76.258.12
ἀφαιρέσει τῶν τόκων ἐπὶ τῶν δρ.					
29.198.12 τῶν καθυστερου-					
μένων M/12 ἀπὸ 1 Ἰαν. ἕως					
31 Δεκεμβρ. 1888 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	3.503.75			
μένει ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφειλῆς τῆς	»	4.431.25			
ὑπόλοιπον ὀφειλέτης τῇ 31 Δεκεμβρίου 1888					
χρεουμένης ἐντόκως ἀπὸ 1 Ἰαν. 1889	Δρ.	71.826.87			
διὰ τὴν 5 ^{ην} δόσιν λήγουσαν καὶ πληρωτέαν τὴν					
31 Δεκεμβρίου 1889	»	47.060.—			
	Δρ.	118.886.87			

Ἐκπίπτονται ὅσα κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους
1889 ὡς ἐξῆς· ἦτοι

τὴν 13 Ἰανουαρίου	Δρ.	3.000.—
21 »	»	500.—
15 Φεβρουαρίου	»	10.000.—
16 Μαρτίου	»	11.215.—
3 Ἀπριλίου	»	6.285.—
1 Ἰουνίου	»	5.000.—
19 »	»	1.300.—
24 »	»	500.—
4 Ἰουλίου	»	700.—
17 Ὀκτωβρίου	»	5.000.—
19 »	»	2.500.—
20 Νοεμβρίου	»	7.480.—
7 Δεκεμβρίου	»	3.000.—
30 »	»	600.—

διὰ τόκων τῶν δρ.

3.000 ἀπὸ 13 Ἰαν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 347 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	347.—
500 ἀπὸ 21 ἰδ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 339 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	56.35
10.000 ἀπὸ 25 Φεβ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 316 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	1.050.—
Εἰς μεταφορὰν.	Δρ.	58.533.35
	Δρ.	118.886.87

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 58.533 35	Δρ. 118.886.87
11.215 ἀπὸ 16 Μαρ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 285 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	1.065.45
6.285 ἀπὸ 3 Ἀπρ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 268 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	559.35
5.000 ἀπὸ 1 Ἰουν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 210 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	350.—
1.300 ἀπὸ 19 ἰδ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 191 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	85.75
500 ἀπὸ 24 ἰδ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 186 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	31.—
700 ἀπὸ 4 Ἰουλ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 175 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	41.85
5.000 ἀπὸ 17 Ὀκτ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 74 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	123.55
2.500 ἀπὸ 19 ἰδ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 72 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	60.—
7.480 ἀπὸ 20 Νοεμβ. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 41 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	99.70
3.000 ἀπὸ 7 Δεκ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 24 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	20.—
600 ἀπὸ 30 Δεκ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 1 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	40
	Δρ.	60.970.40

ἀφαιρέσει τῶν τόκων ἐπὶ τῶν κα-		
θυστερουμένων δρ. 71.826.87		
ἀπὸ 1 Ἰαν. ἕως 31 Δεκ. 1889		
M/12 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	8.619.25
μένει ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφει-		
λῆς τῆς.	»	52.351.15
Ὑπόλοιπον ὀφειλέτις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1889		
χρεουμένη ἐντόκως ἀπὸ 1 Ἰαν. 1890	Δρ.	66.535.72
διὰ τὴν 6ην δόσιν λήγουσαν καὶ πληρωτέαν τὴν		
31 Δεκεμβρίου 1890	»	47.060.—
Εἰς μεταφορὰν.	Δρ.	113.595.72

[Εκ μεταφορᾶς. . . . Δρ. 113.595.72

Ἐκπίπτονται ὅσα κατέβηκεν ἐντὸς τοῦ ἔτους

1890 ὡς ἐξῆς, ἦται

τὴν 8 Ἰανουαρίου	Δρ.	750.—
28 Μαΐου	»	2.800.—
2 Ἰουλίου	»	2.000.—
3 Σεπτεμβρίου	»	2.500.—
15 »	»	5.000.—
21 Νοεμβρίου	»	15.000.—
15 Δεκεμβρίου	»	900.—
28 »	»	2.000.—

διὰ τόκων τῶν δρ.

750 ἀπὸ 8 Ἰαν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 352 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	88.25
2.800 ἀπὸ 28 Μαΐου ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 213 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	198.80
2.000 ἀπὸ 2 Ἰουλ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 178 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	118.65
2.500 ἀπὸ 3 Σεπ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 118 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	98.35
5.000 ἀπὸ 15 ἰδ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 106 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	176.65
15.000 ἀπὸ 21 Νοεμβ. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 40 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	200.—
900 ἀπὸ 15 Δεκεμ. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 16 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	4.80
2.000 ἀπὸ 28 Δεκεμ. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 3 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	2.—
	Δρ.	31.837.50

ἀφαιρέσει τῶν ὀφειλομένων δε-
δουλευμένων τόκων ἐπὶ τῶν
δρ. 66.535.72 τῶν καθυστε-

Εἰς μεταφορὰν. Δρ. 31.837.50 Δρ. 113.595.72

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 31.837.50	Δρ. 113.595.72
ρουμένων ἀπὸ 1 Ἰαν. ἕως 31		
Δεκεμβρίου 1890 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 7.984.30	
μένει ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφει-		
λῆστος	» 23.853.20	
Υπόλοιπον ὀφειλέτις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1890		
χρεουμένη ἐντόκως ἀπὸ 1 Ἰαν. 1891 . . .	Δρ. 89.742.52	
διὰ τὴν 7ην δόσιν λήγουσαν καὶ πληρωτέαν τῇ		
31 Δεκεμβρίου 1891	» 47.060.—	
		Δρ. 136.802.52

Ἐκπίπτονται ὅσα κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους		
1891 ὡς ἐξῆς, ἦτοι		
τὴν 1 Ἀπριλίου	Δρ. 600.—	
14 Μαΐου	» 4.500.—	
17 Ἰουνίου	» 6.200.—	
διὰ τόκον τῶν δρ.		
600 ἀπὸ 1 Ἀπρ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 300 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 54.—	
4.500 ἀπὸ 14 Μαΐου ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 227 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 339.—	
6.200 ἀπὸ 17 Ἰουν. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 194 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 400.90	
		Δρ. 12.093.90
ἀφαιρέσει τῶν ὀφειλομένων καὶ		
δεδουλευμένων τόκων ἐπὶ καθ-		
υστερουμένων δρ. 89.742.52		
ἀπὸ 1 Ἰαν. ἕως 31 Δεκεμβρ.		
1891 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 10.769.15	
μένει ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφει-		
λῆστος	» 1.324.75	
Υπόλοιπον ὀφειλέτις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1891		
χρεουμένη ἐντόκως ἀπὸ 1 Ἰαν. 1892 . . .	Δρ. 135.477.77	
διὰ τὴν 8ην δόσιν λήγουσαν καὶ πληρωτέαν τὴν		
21 Δεκεμβρίου 1892	» 47.060.—	
Εἰς μεταφορὰν.		Δρ. 182.537.77

Ἐκ μεταφορᾶς. . . . Δρ. 182.537.77

Ἐκπίπτουνται ὅσα κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους

1892 ὡς ἐξῆς, ἦτοι

τὴν 29 Ἰανουαρίου . . .	Δρ. 1.300.—
5 Μαρτίου . . .	» 1.000.—
21 Ἀπριλίου . . .	» 1.000.—
7 Μαΐου . . .	» 1.550.—
22 Ἰουνίου . . .	» 2.500.—
22 Σεπτεμβρίου . . .	» 2.000.—
9 Ὀκτωβρίου . . .	» 2.500.—
14 » . . .	» 500.—
22 » . . .	» 650.—
4 Νοεμβρίου . . .	» 800.—

διὰ τόκων τῶν δρ.

1.300 ἀπὸ 29 Ἰαν. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 332 πρὸς 12 %	» 143.40
1.000 ἀπὸ 5 Μαρτ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 295 πρὸς 12 %	» 98.65
1.000 ἀπὸ 21 Ἀπρ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 250 πρὸς 12 %	» 83.35
1.550 ἀπὸ 7 Μαΐου ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 238 πρὸς 12 %	» 105.90
2.500 ἀπὸ 22 Ἰουν. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 189 πρὸς 12 %	» 157.50
2.000 ἀπὸ 21 Σεπτ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 100 πρὸς 12 %	» 66.65
2.500 ἀπὸ 9 Ὀκτ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 82 πρὸς 12 %	» 68.35
500 ἀπὸ 14 ἰδίου ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 77 πρὸς 12 %	» 12.85
650 ἀπὸ 22 ἰδίου ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 69 πρὸς 12 %	» 14.95
800 ἀπὸ 4 Νοεμβρ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 57 πρὸς 12 %	» 15.20

Δρ. 14.566.80

Εἰς μεταφορὰν. . . . Δρ. 182.537.77

Ἐκ μεταφορᾶς	Δρ. 182.537.77
Τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν δρ. 14,566.80 συμψηφίζε- ται ἀπέναντι τῶν ὀφειλομένων τόκων τῶν δρ. 135,477.77 ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1892 ἕως 31 Δεκεμβρίου ἰδίου ἔτους ἀνερχομένων πρὸς 12 % εἰς δρ. 16,257.35 καὶ οὕτως ἡ Κοινότης μένει ὀφειλέτις τόκων δρ. 1690.55 ἀτόκως χρεουμένη. »	<u>1.690.55</u>
Ὅφειλέτις ὑπόλοιπον τὴν 31 Δεκεμβρίου 1892 χρεουμένη ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1893 »	184.228.32
Διὰ τὴν 9ην δόσιν λήγουσαν καὶ πληρωτέαν τὴν 31 Δεκεμβρίου 1893. »	<u>47.060.—</u>
	Δρ. 231.288.32

Ἐκπίπτονται ὅσα κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους
1893 ὡς ἐξῆς ἦτοι

τὴν 8 Ἰανουαρίου Δρ.	500.—
20 » »	1.050.—
22 » »	675.—
3 Φεβρουαρίου »	1.275.—
5 » »	425.—
15 » »	500.—
7 Ἀπριλίου »	9.000.—
22 Μαΐου »	27.500.—
29 » »	3.500.—
14 Ἰουνίου »	10.000.—
21 » »	400.—
14 Ἰουλίου »	1.116.—
16 » »	2.000.—
1 Σεπτεμβρίου »	500.—
16 » »	554.—

διὰ τόκων τῶν δρ.

500 ἀπὸ 8 Ἰανουρ. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 352 πρὸς 12 % »	58.65
1050 ἀπὸ 20 Ἰαν. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 340 πρὸς 12 % »	119.—
675 ἀπὸ 22 Ἰαν. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 338 πρὸς 12 % »	<u>76.05</u>

Εἰς μεταφορὰν . . Δρ. 59.248.70 Δρ. 231.288.32

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 59.248.70	Δρ. 231.288.32
1275 ἀπὸ 3 Φεβρ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 327 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	139.30
425 ἀπὸ 5 Φεβρ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 325 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	46.15
500 ἀπὸ 15 Φεβρ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 315 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	52.65
9000 ἀπὸ 7 Ἀπρ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 264 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	802.—
27500 ἀπὸ 22 Μαΐου ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 219 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	2007.50
3500 ἀπὸ 29 Μαΐου ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 212 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	247.35
10000 ἀπὸ 14 Ἰουν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 197 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	656.65
400 ἀπὸ 21 Ἰουν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 190 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	25.35
1116 ἀπὸ 14 Ἰουλ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 167 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	62.10
2000 ἀπὸ 16 Ἰουλ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 165 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	110.—
500 ἀπὸ 1 Σεπτ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 120 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	20.—
504 ἀπὸ 16 Σεπτ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 104 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	19.20
	Δρ.	63.436.95

ἀφαιρέσει τῶν ὀφειλομένων δε-		
δουλευμένων τόκων ἐπὶ καθυ-		
στερουμένων δρ. 182.537.70		
ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31 Δε-		
κεμβρίου 1893 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	21.904.55
μένει ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφειλῆς τῆς	»	41.532.40
καὶ ὀφείλει 31 Δεκεμβρίου 1893	Δρ.	189.755.92
Διὰ τὴν 10ην λήγουσαν καὶ πληρωτέαν τὴν 31		
Δεκεμβρίου 1894	»	47.060.—
Εἰς μεταφορὰν.	Δρ.	236.815.92

Ἐκ μεταφορᾶς. . . . Δρ. 236.815.92

Ἐκπίπτονται ὅσα κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους

1894 ὡς ἐξῆς ἦτοι·

τὴν 10 Ἰανουαρίου . . .	Δρ. 10.000.—
17 » . . .	» 9.000.—
31 » . . .	» 5.000.—
1 Φεβρουαρίου . . .	» 2.000.—
12 Μαρτίου . . .	» 24.000.—
5 Μαΐου . . .	» 1.800.—
17 Ἰουνίου . . .	» 8.000.—
9 Σεπτεμβρίου . . .	» 1.730.—
14 Ὀκτωβρίου . . .	» 3.000.—
15 » . . .	» 2.500.—
19 » . . .	» 2.500.—
22 » . . .	» 1.760.—
29 » . . .	» 550.—

διὰ τόκον τῶν δρ.

10.000 ἀπὸ 10 Ἰαν. ἕως 31 Δε.	
κεμβρ. ἡμ. 350 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 1.156.65
9.000 ἀπὸ 17 Ἰδ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 344 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 1.029.—
5.000 ἀπὸ 31 Ἰδ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 350 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 550.—
2.000 ἀπὸ 1 Φεβρ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 329 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 219.35
24.000 ἀπὸ 12 Μαρ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 289 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 2.312.—
1.800 ἀπὸ 5 Μαΐου ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 236 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 141.60
8.000 ἀπὸ 17 Ἰουν. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 193 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 514.65
1.730 ἀπὸ 9 Σεπτ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 112 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 64.55
3.000 ἀπὸ 14 Ὀκτ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 77 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 77.—

Εἰς μεταφορὰν. . Δρ. 77.914.80 Δρ. 236.815.92

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 77.914.80	Δρ. 236.815.92
2.500 ἀπὸ 15 ἰδ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 76 πρὸς 12 ⁰ / ₀ .	»	63.35
2.500 ἀπὸ 19 ἰδ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 72 πρὸς 12 ⁰ / ₀ .	»	60.—
1.760 ἀπὸ 22 ἰδ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 69 πρὸς 12 ⁰ / ₀ .	»	40.50
550 ἀπὸ 29 ἰδ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 62 πρὸς 12 ⁰ / ₀ .	»	11.35
	Δρ.	<u>78.090.—</u>

ἀφαιρέσει τῶν ὀφειλομένων καὶ
δεδουλευμένων τόκων ἐπὶ καθ-
υστερουμένων Δρ. 188.065.37
ἀπὸ 1 Ἰαν. ἕως 31 Δεκεμβρ.

1894 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	22.567.80
μένει ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἄνω ὀφειλῆς τῆς.	»	<u>55.522.20</u>
Ὑπόλοιπον ὀφειλέτης τῇ 31 Δεκεμβρίου 1894		
χρεουμένη ἐντόκως ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1895	Δρ.	181.293.72
διὰ τὴν 11 ^{ην} δόσιν λήγουσαν καὶ πληρωτέαν τὴν		
31 Δεκεμβρίου 1895.	»	<u>47.060.—</u>
	Δρ.	<u>228.353.72</u>

Ἐπίπτονται ὅσα κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους
1895 ὡς ἐξῆς ἦτοι·

τὴν 2 Ἰανουαρίου	Δρ.	9.500.—
29 Ἀπριλίου	»	3.000.—
2 Μαΐου	»	500.—
19 »	»	404.—
2 Ἰουνίου Δρ. 820 καὶ		
746 ἐν ὄλφ.	»	1.566.—
14 Ἰουνίου	»	500.—
19 »	»	756.—
21 »	»	450.—
8 Ἰουλίου	»	1.000.—
19 Ὀκτωβρίου	»	500.—
8 Δεκεμβρίου	»	1.100.—
Εἰς μεταφορὰν.	Δρ.	<u>19.276.—</u>
	Δρ.	<u>228.353.72</u>

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 19.276.—	Δρ. 228.353.72
14 Δεκεμβρίου . . . »	800.—	
19 » . . . »	5.000.—	
30 » . . . »	1.000.—	

διὰ τόκων τῶν δρ.

9 500 ἀπὸ 2 Ἰαν. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 358 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	1.133.65
3.00 ἀπὸ 39 Ἀπρ. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 242 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	242.—
500 ἀπὸ 2 Μαΐου ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 239 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	39.65
404 ἀπὸ 19 ἰδ. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 222 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	29.90
1,566 ἀπὸ 2 Ἰουν. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 208 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	108.60
500 ἀπὸ 14 ἰδ. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 196 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	32.65
756 ἀπὸ 19 ἰδ. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 191 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	48.15
450 ἀπὸ 21 ἰδ. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 189 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	28.35
1.000 ἀπὸ 8 Ἰουλ. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 172 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	57.35
500 ἀπὸ 19 Ὀκτ. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 72 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	12.—
1.100 ἀπὸ 8 Δεκ. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 23 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	8.45
800 ἀπὸ 14 ἰδ. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 17 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	4.50
5.000 ἀπὸ 19 ἰδ. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 12 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	20.—
1.000 ἀπὸ 30 ἰδ. ἕως 31 Δε- κεμβρ. ἡμ. 2 πρὸς 12 ⁰ / ₀	»	65
	Δρ.	27.841.90

ἀφαιρέσει τῶν ὀφειλομένων δε-
δουλευμένων τόκων ἐπὶ καθυ-

Εἰς μεταφορὰν. . Δρ. 27.841.90 Δρ. 228.353.72

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 27.841.90	Δρ. 228.353.72
στερουμένων δρ. 181.293.72		
ἀπὸ 1 Ἰαν. ἕως 31 Δεκεμ-		
βρίου 1895 πρὸς 12 ⁰ / ₀ .	» 21.755.30	
μένει ποσὸν ἀφαιρέτέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφειλῆς τῆς	»	6.086.60
Ὑπόλοιπον ὀφειλέτης τῇ 31 Δεκεμβρίου 1895		
χρεουμένη ἐντόκως ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1896	Δρ. 222.267.12	
Διὰ τὴν 12 ^{ην} δόσιν λήγουσαν καὶ πληρωτέαν τῇ		
31 Δεκεμβρίου 1896.	» 47.060.—	
		Δρ. 269.327.12

Ἐπίπτονται ὅσα κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους
1896 ὡς ἐξῆς ἦτοι·

τὴν 17 Φεβρουαρίου.	Δρ. 5.000.—
21 Ἰουνίου	» 600.—
26 »	» 65.000.—
28 »	» 400.—
24 Σεπτεμβρίου.	» 400.—
15 Ὀκτωβρίου	» 575.—

διὰ τόκον τῶν δρ.

5.000 ἀπὸ 17 Φεβρ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 313 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 521.65
600 ἀπὸ 21 Ἰουν. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 189 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 37.80
65.000 ἀπὸ 26 ἰδ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 184 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 3.986.65
400 ἀπὸ 28 ἰδ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 182 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 24.25
400 ἀπὸ 14 Ἰουλ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 96 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 12.80
575 ἀπὸ 15 Ὀκτ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 76 πρὸς 12 ⁰ / ₀	» 14.55
	Δρ. 76.572.70

ἀφαιρέσει τῶν ὀφειλομένων δε-
δουλευμένων τόκων ἐπὶ καθυ-
στερουμένων δρ. 222.266.12
ἀπὸ 1 Ἰαν. ἕως 31 Δεκεμβρ.

Εἰς μεταρρῶν. » Δρ. 76.572.70 Δρ. 269.327.12

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 76.572.70	Δρ. 269.327.12
1896 M/12 πρὸς 12 ⁰ / ₀ .	» 26.672.05	
μένει ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφειλῆς τῆς	» 49.900.65	
	<u>Δρ. 219.426.47</u>	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ'

Δεύτερος λογαριασμός.

Ἐπικουρικὸς λογαριασμὸς τοῦ ἐκ δραχμῶν 362,000 τιμήματος τοῦ πωληθέντος εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ κτήματος Μπούγα καὶ Σάλεσι ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἀνδρ. Δ. Συγγροῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8924 ὑπὸ χρονολογίαν 3 Ἰουνίου 1884 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Διογ. Β. Διογενίδου, μὲ ὑπολογισμὸν τόκου 8⁰/₀ ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πωλήσεως (3 Ἰουνίου 1884) μέχρις ἐξοφλήσεως.

Ἡ Κοινότης

Δοῦναι

Εἰς Α. Δ. ΣΥΓΓΡΟΝ

Τὸ ἀρχικὸν τίμημα τῶν πωληθέντων χωρίων του Μπούγα καὶ Σάλεσι.	Δρ. 362.000.—
τόκον πρὸς 8 ⁰ / ₀ ἐτησίως μῆνας καὶ 18 καὶ ἡμέ- ρας 27 ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1894 ἕως 31 Δεκεμ- βρίου 1895.	» 45.612.— » 407.612.—

Κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1885 ἀπέναντι τῶν
ἐξῆς ποσά·

τὴν 18 Σεπτεμβρίου.	Δρ. 7.000.—
19 »	» 1.200.—
22 Δεκεμβρίου	» 19.700.—
31 »	» 10.100.— » 38.000.—

διὰ τόκον τῶν δρ.

7000 ἀπὸ 18 Σεπτ. ἕως 31 Δε-

κεμβρ. ἡμ. 103 πρὸς 8⁰/₀ » 160.22

Εἰς μεταφορὰν. Δρ. 38.160.22 Δρ. 407.612.—

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ.	38.160.22	Δρ.	407.612.—
1200 ἀπὸ 19 Σεπτ. ἕως 31 Δε-				
κεμβρ. ἡμ. 102 πρὸς 8 %	»	22.67		
19700 ἀπὸ 22 Δεκ. ἕως 31 Δε-				
κεμβρ. ἡμ. 9 πρὸς 8 %	»	39.40		
ποσὸν ἀφαίρετέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφειλῆς τῆς	Δρ.	38.222.29		
Ὁφειλέτις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1885.	»	369.389.71		
τῇ 1 Ἰανουαρίου 1886 ὀφειλέτις κεφαλαίου	»	362.000.—		
ὑπόλοιπον δεδουλευμένων τόκων.	»	7.389.71		
διὰ τόκων ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 362.000 ἀπὸ 1 Ἰα-				
νουαρίου ἕως 31 Δεκεμβρίου 1886 πρὸς 8 %	»	28.960.—		
	Δρ.	398.349.71		

Κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1886 τὰ ἐξῆς ποσά·

τὴν 5 Ἰανουαρίου	Δρ.	1.000.—
17 »	»	4.000.—
8 Φεβρουαρίου	»	1.000.—
15 »	»	2.000.—
10 Δεκεμβρίου	»	28.198.10

διὰ τόκων τῶν δρ.

1000 ἀπὸ 5 Ἰαν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 355 πρὸς 8 %	»	78.89
4000 ἀπὸ 17 Ἰαν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 343 πρὸς 8 %	»	304.89
1000 ἀπὸ 8 Φεβρ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 322 πρὸς 8 %	»	71.56
2000 ἀπὸ 15 Φεβρ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 315 πρὸς 8 %	»	140.—
28198.10 ἀπὸ 10 Δεκ. ἕως 31		
Δεκεμβρ. ἡμ. 21 πρὸς 8 %	»	112.80

Ποσὸν ἀφαίρετέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφειλῆς τῆς	Δρ.	36.906.24
Ὁφειλέτις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1886.	»	361.443.47
Τῇ 1 Ἰανουαρίου 1887 ὀφειλέτις κεφαλαίου, ὑπό-		
λοιπον τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886.	»	361.443.47

Εἰς μεταφορὰν. Δρ. 361.443.47

Ἐκ μεταφορᾶς. . . .	Δρ. 361.443.17	I. 443 . '17
Τόκος τῶν δρ. 361,443.47 μῆνας 12 ἕως 31		
Δεκεμβρίου 1887 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$ »	28.915.44	
	Δρ. 390.358.91	
Κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1887 τὰ ἐξῆς ποσά·		
τὴν 7 Μαΐου Δρ.	3.000.—	
30 Ἰουνίου »	2.000.—	
26 Αὐγούστου. . . . »	1.800.—	
10 Ὀκτωβρίου »	10.000.—	
25 Δεκεμβρίου. . . . »	21.000.—	
30 » »	1.200.—	
	Δρ. 39.000.—	
διὰ τόκον τῶν δρ.		
3.000 ἀπὸ 7 Μαΐου ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 234 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$ »	156.—	
2.000 ἀπὸ 30 Ἰουν. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 180 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$ »	80.—	
1.800 ἀπὸ 26 Αὐγ. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 125 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$ »	49.82	
10.000 ἀπὸ 10 Ὀκτ. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 81 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$ »	180.—	
21.000 ἀπὸ 25 Δεκεμ. ἕως 31		
Δεκεμβρ. ἡμ. 6 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$ »	28.—	
1.200 ἀπὸ 30 Δεκεμ. ἕως 31		
Δεκεμβρ. ἡμ. 2 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$ »	53	
ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἄνω ὀφειλῆς τῆς . . . Δρ.	39.494.35	
Ὀφειλέτις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1887. »	350.864.56	
τῇ 1 Ἰανουαρίου 1888 ὀφειλέτις κεφαλαίου ὑπό-		
λοιπον τῇ 31 Δεκεμβρίου 1887 »	350.864.56	
τόκος M/12 τῶν δρ. 350.864.56 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$ ἀπὸ		
1 Ἰανουαρίου ἕως 31 Δεκεμβρίου 1888 . . . »	28.069.12	
	Δρ. 378.933.68	
Κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1888 τὰ ἐξῆς ποσά·		
τὴν 30 Ἰουνίου Δρ.	2.500.—	
9 Ἰουλίου »	5.000.—	
Εἰς μεταφορὰν. . . Δρ.	7.500.—	Δρ. 378.933.68

Ἐκ μεταφορᾶς. . . Δρ.	7.500.—	Δρ.	378.933.68
διὰ τόκον τῶν δρ.			
2.500 ἀπὸ 30 Ἰουν. ἕως 31			
Δεκεμ. ἡμ. 180 πρὸς 8 ⁰ / ₀ »	100.—		
5.000 ἀπὸ 9 Ἰουλ. ἕως 31			
Δεκεμ. ἡμ. 172 πρὸς 8 ⁰ / ₀ »	191.10		
ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἄνω ὀφειλῆς τῆς . . . Δρ.	7 791.10		
Ὅφειλέτις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1888. . . . »	371.142.58		
Τῇ 1 Ἰανουαρίου 1889, ὀφειλέτις κεφαλαίου ὑπο-			
λοιπῶν τῇ 31 Δεκεμβρίου 1888 »	350.864.56		
δεδουλευμένων τόκων »	20.278.02		
		Δρ.	371.142.58
τόκος τοῦ κεφαλαίου δρ. 350.864.56 πρὸς 8 ⁰ / ₀			
M/12 ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31 Δεκεμ. 1889 »	28.069.12		
		Δρ.	399.211.70

Κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1889 τὰ ἐξῆς ποσά.	
τὴν 13 Ἰανουαρίου Δρ.	3.000.—
21 » »	500.—
15 Φεβρουαρίου »	10.000.—
16 Μαρτίου »	11.215.—
3 Ἀπριλίου »	6.285.—
1 Ἰουνίου »	5.000.—
19 » »	1.300.—
24 » »	500.—
4 Ἰουλίου »	700.—
17 Ὀκτωβρίου »	5.000.—
19 » »	2.500.—
20 Νοεμβρίου »	7.480.—
7 Δεκεμβρίου »	3.000.—
30 » »	600.—

διὰ τόκον τῶν δρ.	
3.000 ἀπὸ 13 Ἰαν. ἕως 31	
Δεκεμ. ἡμ. 347 πρὸς 8 ⁰ / ₀ »	231.33
500 ἀπὸ 21 Ἰαν. ἕως 31	
Δεκεμ. ἡμ. 339 πρὸς 8 ⁰ / ₀ »	37.67
Εἰς μεταφορὰν. . . Δρ.	57.349.—
	Δρ. 399.211.70

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 57.349.	—	Δρ. 399.211.70
10.000 ἀπὸ 15 Φεβρ. ἕως 31			
Δεκεμ. ἡμ. 316 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	702.22	
11.215 ἀπὸ 16 Μαρτ. ἕως 31			
Δεκεμ. ἡμ. 285 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	708.70	
6.285 ἀπὸ 3 Ἀπρ. ἕως 31			
Δεκεμ. ἡμ. 268 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	374.30	
5.000 ἀπὸ 1 Ἰουν. ἕως 31			
Δεκεμ. ἡμ. 210 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	233.33	
1.300 ἀπὸ 19 Ἰουν. ἕως 31			
Δεκεμ. ἡμ. 191 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	55.17	
500 ἀπὸ 24 Ἰουν. ἕως 31			
Δεκεμ. ἡμ. 186 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	20.67	
700 ἀπὸ 4 Ἰουλ. ἕως 31			
Δεκεμ. ἡμ. 176 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	27.38	
5.000 ἀπὸ 17 Ὀκτ. ἕως 31			
Δεκεμ. ἡμ. 74 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	82.22	
2.500 ἀπὸ 19 Ὀκτ. ἕως 31 Δε-			
κεμβρ. ἡμ. 72 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	40.—	
7.480 ἀπὸ 20 96ρ. ἕως 31 Δε-			
κεμβρ. ἡμ. 40 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	66.49	
3.000 ἀπὸ 7 Δεκ. ἕως 31 Δε-			
κεμβρ. ἡμ. 24 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	16.—	
600 ἀπὸ 30 ἰδ. ἕως 31 Δε-			
κεμβρ. ἡμ. 1 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	27	
ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφειλῆς τῆς .	»	59.675.75	
Ὅφειλέτις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1889	Δρ. 339.535.95		
Τῇ 1 Ἰανουαρίου 1890 ὀφειλέτις κεφαλαίου ἐξ			
ὑπολοίπου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1889	Δρ. 339.535.95		
τόκος M/12 τῶν δρ. 339.535.95 πρὸς 8 ⁰ / ₀ ἀπὸ			
1 Ἰανουαρίου ἕως 31 Δεκεμβρίου 1890	»	27.162.48	
	Δρ. 366.698.43		
Κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1890 τὰ ἐξῆς ποσά:			
τὴν 8 Ἰανουαρίου	Δρ. 750.—		
28 Μαΐου	»	2.800.—	
Εἰς μεταφοράν. . . .	Δρ. 3.550.—	Δρ. 366.698.43	

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ.	3.550.—	Δρ. 366.698.43
2 Ἰουλίου	»	2.000.—	
3 Σεπτεμβρίου	»	2.500.—	
15 »	»	5.000.—	
21 Νοεμβρίου	»	15.000.—	
15 Δεκεμβρίου	»	900.—	
28 »	»	2.000.—	
διὰ τόκον τῶν δρ.			
750 ἀπὸ 8 Ἰαν. ἕως 31 Δε-			
κεμβρ. ἡμ. 352 πρὸς 8 ⁰ / ₀ .	»	58.67	
2.800 ἀπὸ 28 Μαΐου ἕως 31 Δε-			
κεμβρ. ἡμ. 213 πρὸς 8 ⁰ / ₀ .	»	132.54	
2.000 ἀπὸ 2 Ἰουλ. ἕως 31 Δε-			
κεμβρ. ἡμ. 178 πρὸς 8 ⁰ / ₀ .	»	79.11	
2.500 ἀπὸ 3 Σεπτ. ἕως 31 Δε-			
κεμβρ. ἡμ. 118 πρὸς 8 ⁰ / ₀ .	»	65.55	
5.000 ἀπὸ 15 ἰδ. ἕως 31 Δε-			
κεμβρ. ἡμ. 106 πρὸς 8 ⁰ / ₀ .	»	117.78	
15.000 ἀπὸ 21 9βρ. ἕως 31 Δε-			
κεμβρ. ἡμ. 40 πρὸς 8 ⁰ / ₀ .	»	133.34	
900 ἀπὸ 15 Δεκ. ἕως 31 Δε-			
κεμβρ. ἡμ. 16 πρὸς 8 ⁰ / ₀ .	»	3.20	
2.000 ἀπὸ 28 Δεκ. ἕως 31 Δε-			
κεμβρ. ἡμ. 3 πρὸς 8 ⁰ / ₀ .	»	1.33	
ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφειλῆς τῆς . . .	»	31.541.52	
Ὅφειλέτις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1890	Δρ.	335.156.91	
Τῇ 1 Ἰανουαρίου 1891 ὀφειλέτις ἐξ ὑπολοίπου			
τῆς 31 Δεκεμβρίου 1890	Δρ.	335.156.91	
τόκος M 12 πρὸς 8 ⁰ / ₀ ἕως 31 Δεκεμβρίου 1891			
ἐπὶ κεφαλαίου δρ. 335.156.91	»	26.812.56	
			Δρ. 361.969.47
Κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1891 τὰ ἐξῆς ποσά·			
τὴν 1 Ἀπριλίου	Δρ.	600.—	
14 Μαΐου	»	4.500.—	
17 Ἰουνίου	»	6.200.—	
Εἰς μεταφορὰν	Δρ.	11.300.—	Δρ. 361.969.47

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 11.300.—	Δρ. 361.969.47
τόκος τῶν δρ.		
600 ἀπὸ 1 Ἀπρ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 300 πρὸς 8 ⁰ / ₀ .	»	40.—
4.500 ἀπὸ 14 Μαΐου ἕως 31 Δε-		
λεμβρ. ἡμ. 227 πρὸς 8 ⁰ / ₀ .	»	227.—
5.200 ἀπὸ 17 Ἰουν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 194 πρὸς 8 ⁰ / ₀ .	»	267.30
ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφειλῆς τῆς .	»	11.834.30
Ὀφειλέτις τῇ 1 Δεκεμβρίου 1891	Δρ.	350.135.17
Τῇ 1 Ἰανουαρίου 1892 ὀφειλέτις κεφαλαίου ἐξ		
ὑπολοίπου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1891	Δρ.	335.156.91
τόκους δεδουλευμένους	»	14.978.26
	Δρ.	350.135.17
τόκος M/12 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1891 ἐπὶ δρ.		
335.156.91 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	26.812.56
	Δρ.	376.947.73
Κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1892 τὰ ἐξῆς ποσά·		
τὴν 29 Ἰανουαρίου Δρ.	1.300.—	
5 Μαρτίου »	1.000.—	
21 Ἀπριλίου »	1.000.—	
7 Μαΐου »	1.550.—	
22 Ἰουνίου »	2.500.—	
21 Σεπτεμβρίου »	2.500.—	
1 Ὀκτωβρίου »	2.000.—	
14 » »	500.—	
22 » »	650.—	
4 Νοεμβρίου »	800.—	
διὰ τὸν τόκον τῶν δρ.		
1300 ἀπὸ 29 Ἰαν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 332 πρὸς 8 ⁰ / ₀ »	95.90	
1000 ἀπὸ 5 Μαρτ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 296 πρὸς 8 ⁰ / ₀ »	65.78	
1000 ἀπὸ 21 Ἀπρ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 250 πρὸς 8 ⁰ / ₀ »	55.56	
Εἰς μεταφορὰν. . Δρ.	14.017.24	Δρ. 376.947.73

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 14.017.24	Δρ. 376.947.73
1550 ἀπὸ 7 Μαΐου ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 234 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$	»	80.60
2500 ἀπὸ 22 Ἰουν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 189 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$	»	105.—
2000 ἀπὸ 21 Σεπτ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 100 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$	»	44.44
2500 ἀπὸ 1 Ὀκτ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 82 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$	»	45.55
500 ἀπὸ 14 Ὀκτ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 77 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$	»	8.56
650 ἀπὸ 22 Ὀκτ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 69 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$	»	9.97
800 ἀπὸ 4 Νοεμβ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 57 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$	»	10.14
Ποσὸν ἀφαιρέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφειλῆς τῆς	»	14.321.50
ὀφειλέτις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1892.	Δρ.	<u>362.626.23</u>
Τῇ 1 Ἰανουαρίου 1893 ὀφειλέτις κεφαλαίου ὑπο-		
λοίπου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1892.	Δρ.	335.156.91
τόκων δεδουλευμένων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1892	»	27.469.22
	Δρ.	<u>362.626.23</u>
τόκον 12 μηνῶν ἐπὶ δρ. 335,156.91 ἀπὸ 1 Ἰα-		
νουαρίου ἕως 31 Δεκεμβρίου 1893 πρὸς 8 $\frac{0}{10}$	»	26.812.56
Ὁφειλέτις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1893.	Δρ.	<u>389.438.79</u>
Κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1893 τὰ ἐξῆς ποσά:		
τὴν 8 Ἰανουαρίου	Δρ.	500.—
20 »	»	1.050.—
22 »	»	675.—
3 Φεβρουαρίου	»	1.275.—
5 »	»	425.—
15 »	»	500.—
7 Ἀπριλίου	»	9.000.—
22 Μαΐου	»	27.500.—
29 »	»	3.500.—
14 Ἰουνίου	»	10.000.—
Εἰς μεταφορὰν.	Δρ.	<u>54.425.—</u>
	Δρ.	<u>389.438.79</u>

Ἐκ μεταφορᾶς. . .		Δρ. 54.425.—	Δρ. 389.438.79
21	» . . .	» 400.—	
14	Ἰουλίου . . .	» 1.116.—	
16	» . . .	» 2.000.—	
1	Σεπτεμβρίου . . .	» 500.—	
16	» . . .	» 554.—	
		<u>Δρ. 58.995.—</u>	

διὰ τόκον τῶν δρ.

500	ἀπὸ 8 Ἰαν. ἕως 31 Δε-		
	κεμβρ. ἡμ. 352 πρὸς 8 %	»	39.11
1050	ἀπὸ 20 Ἰαν. ἕως 31 Δε-		
	κεμβρ. ἡμ. 340 πρὸς 8 %	»	79.34
675	ἀπὸ 22 Ἰαν. ἕως 31 Δε-		
	κεμβρ. ἡμ. 338 πρὸς 8 %	»	50.71
1275	ἀπὸ 3 Φεβρ. ἕως 31 Δε-		
	κεμβρ. ἡμ. 328 πρὸς 8 %	»	92.93
425	ἀπὸ 5 Φεβρ. ἕως 31 Δε-		
	κεμβρ. ἡμ. 326 πρὸς 8 %	»	30.79
500	ἀπὸ 15 Φεβρ. ἕως 31 Δε-		
	κεμβρ. ἡμ. 316 πρὸς 8 %	»	35.11
9000	ἀπὸ 7 Ἀπρ. ἕως 31 Δε-		
	κεμβρ. ἡμ. 264 πρὸς 8 %	»	528.—
27500	ἀπὸ 22 Μαΐου ἕως 31 Δε-		
	κεμβρ. ἡμ. 219 πρὸς 8 %	»	1.338.34
3.500	ἀπὸ 29 Μαΐου ἕως 31		
	Δεκεμ. ἡμ. 212 πρὸς 8 %	»	164.89
10.000	ἀπὸ 14 Ἰουν. ἕως 31		
	Δεκεμ. ἡμ. 197 πρὸς 8 %	»	437.78
400	ἀπὸ 21 Ἰουν. ἕως 31		
	Δεκεμ. ἡμ. 170 πρὸς 8 %	»	16.89
1.116	ἀπὸ 14 Ἰουλ. ἕως 31		
	Δεκεμ. ἡμ. 167 πρὸς 8 %	»	41.41
2.000	ἀπὸ 16 Ἰουλ. ἕως 31		
	Δεκεμ. ἡμ. 165 πρὸς 8 %	»	73.33
Εἰς μεταφορὰν. . .		Δρ. 61.923.63	Δρ. 389.438.79

Ἐκ μεταφοράς. . .	Δρ. 61923.63	Δρ. 389.438.79
500 ἀπὸ 1 Σεπτ. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 120 πρὸς 80/0 »	13.33	
554 ἀπὸ 16 Σεπτ. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 104 πρὸς 80/0 »	12.81	
ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἄνω ὀφειλῆς τῆς . . .	»	61.949.77
Ὁφειλέτις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1893.	Δρ.	<u>327.489.02</u>
Τῇ 31 Ἰανουαρίου 1894 ὑπόλοιπον ὀφείλει τῇ		
31 Δεκεμβρίου 1893.	Δρ.	327.489.02
τόκος M/12 πρὸς 80/0 ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31		
Δεκεμβρίου 1894	»	26.199.12
	Δρ.	353.688.14

Κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1894 τὰ ἑξῆς ποσά·

τὴν 10	Ἰανουαρίου . . .	Δρ. 10.000.—
17	» . . .	» 9.000.—
31	» . . .	» 5.000.—
1	Φεβρουαρίου . . .	» 2.000.—
12	Μαρτίου . . .	» 24.000.—
5	Μαΐου . . .	» 1.800.—
17	Ἰουνίου . . .	» 8.000.—
9	Σεπτεμβρίου . . .	» 1.730.—
14	Ὀκτωβρίου . . .	» 3.000.—
15	» . . .	» 2.500.—
19	» . . .	» 2.500.—
22	» . . .	» 1.760.—
29	» . . .	» 550.—

διὰ τόκον τῶν δρ.

10.000 ἀπὸ 10 Ἰαν. ἕως 31 Δεκεμ. ἡμ. 350 πρὸς 80/0	»	777.78
9.000 ἀπὸ 17 Ἰαν. ἕως 31 Δεκεμ. ἡμ. 343 πρὸς 80/0	»	686.—
5.000 ἀπὸ 31 Ἰαν. ἕως 31 Δεκεμ. ἡμ. 330 πρὸς 80/0	»	366.67
2.000 ἀπὸ 1 Φεβρ. ἕως 31 Δεκεμ. ἡμ. 329 πρὸς 80/0	»	146.22
Εἰς μεταφορὰν.	Δρ.	73.816,67 Δρ. 353.688,14

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 73.816.67.	Δρ. 353.688.14
24.000 ἀπὸ 12 Μαρτ. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 289 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	1.541.33
1.800 ἀπὸ 5 Μαΐου ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 236 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	94.40
8.000 ἀπὸ 17 Ἰουν. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 193 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	343.11
1.730 ἀπὸ 9 Σεπτ. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 112 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	43.06
3.000 ἀπὸ 14 Ὀκτ. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 77 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	51.33
2.500 ἀπὸ 15 Ὀκτ. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 76 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	42.22
2.500 ἀπὸ 19 Ὀκτ. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 72 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	40.—
1.760 ἀπὸ 22 Ὀκτ. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 69 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	26.98
550 ἀπὸ 29 Ὀκτ. ἕως 31		
Δεκεμ. ἡμ. 62 πρὸς 8 ⁰ / ₀	»	7 58
ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφειλῆς τῆς . . .	»	76.006.68
Ὅφειλέτις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1894.	Δρ.	277.681.46
Τῇ 31 Ἰανουαρίου 1895 ὑπόλοιπον ὀφειλέτις τῇ		
31 Δεκεμβρίου 1894.	Δρ.	277.681.46
τόκος Μ/12 πρὸς 8 ⁰ / ₀ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31		
Δεκεμβρίου 1895	»	22.214.48
	Δρ.	299.895.94
Κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1895 τὰ ἐξῆς ποσά:		
τὴν 2 Ἰανουαρίου	Δρ.	9.500.—
29 Ἀπριλίου.	»	3.000.—
2 Μαΐου	»	500.—
19 »	»	404.—
2 Ἰουνίου δρχ. 820 καὶ		
746 ἐν ὄλῳ	»	1.566.—
14 Ἰουνίου	»	500.—
17 »	»	756.—
Εἰς μεταφορὰν	Δρ. 16.226.—	Δρ. 299.895.94

Ἐκ μεταφορᾶς.	. Δρ. 16.226.—	Δρ. 299.895.94
21 » . . . »	450.—	
8 Ἰουλίου . . . »	1.000.—	
19 Ὀκτωβρίου . . . »	500.—	
8 Δεκεμβρίου . . . »	1.100.—	
14 » . . . »	800.—	
19 » . . . »	5.000.—	
30 » . . . »	1.000.—	
	Δρ. 26.076.—	

διὰ τόκον τῶν δρ.

9.500 ἀπὸ 2 Ἰαν. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 386 πρὸς 8 ⁰ / ₀ .	» 755.78
3000 ἀπὸ 29 Ἀπρ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 242 πρὸς 8 ⁰ / ₀	» 161.33
500 ἀπὸ 2 Μαΐου ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 239 πρὸς 8 ⁰ / ₀ .	» 26.56
404 ἀπὸ 19 Μαΐου ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 222 πρὸς 8 ⁰ / ₀	» 19.93
1566 ἀπὸ 2 Ἰουν. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 208 πρὸς 8 ⁰ / ₀	» 72.38
500 ἀπὸ 14 Ἰουν. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 196 πρὸς 8 ⁰ / ₀	» 21.78
756 ἀπὸ 19 Ἰουν. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 191 πρὸς 8 ⁰ / ₀	» 32.09
450 ἀπὸ 21 Ἰουν. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 189 πρὸς 8 ⁰ / ₀	» 18.90
1000 ἀπὸ 8 Ἰουλ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 172 πρὸς 8 ⁰ / ₀	» 38.22
500 ἀπὸ 19 Ὀκτ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 72 πρὸς 8 ⁰ / ₀	» 8.—
1100 ἀπὸ 8 Δεκ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 23 πρὸς 8 ⁰ / ₀	» 5.62
800 ἀπὸ 14 Δεκ. ἕως 31 Δε-	
κεμβρ. ἡμ. 17 πρὸς 8 ⁰ / ₀	» 3.02
5000 ἀπὸ 19 Δεκ. ἕως 31 Δε-	

Εἰς μεταφορὰν. . Δρ. 27.239.61 Δρ. 299.895.94

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 27.239.61	Δρ. 399.895.94
κεμβρ. ἡμ. 12 πρὸς 8 %	» 13.33	
1000 ἀπὸ 30 Δεκ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμέρ. 2 πρὸς 8 %	» 44	
ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφειλῆς της	» 27.253.38	
Ὅφειλέτις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1895.	Δρ. 272.642.56	
Τῇ 1 Ἰανουαρίου 1896 ὑπόλοιπον ὀφειλέτις τῇ		
31 Δεκεμβρίου 1895	Δρ. 272.642.56	
τόκος M/12 πρὸς 8 % ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31		
Δεκεμβρίου 1896	» 21.811.36	
	Δρ. 294.453.92	
Κατέβαλεν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1896 τὰ ἐξῆς ποσά:		
τὴν 17 Φεβρουαρίου	Δρ. 5.000.—	
21 Ἰουνίου	» 600.—	
26 »	» 65.000.—	
28 »	» 400.—	
24 Σεπτεμβρίου	» 400.—	
15 Ὀκτωβρίου	» 575.—	
διὰ τόκον τῶν δρ.		
5000 ἀπὸ 17 Φεβρ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 313 πρὸς 8 %	» 347.78	
600 ἀπὸ 21 Ἰουν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 189 πρὸς 8 %	» 25.20	
65000 ἀπὸ 26 Ἰουν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 184 πρὸς 8 %	» 2.657.66	
400 ἀπὸ 28 Ἰουν. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 182 πρὸς 8 %	» 16.18	
400 ἀπὸ 24 Σεπτ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 96 πρὸς 8 %	» 8.53	
575 ἀπὸ 15 Ὀκτ. ἕως 31 Δε-		
κεμβρ. ἡμ. 76 πρὸς 8 %	» 9.70	
Ποσὸν ἀφαιρετέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὀφειλῆς της	» 75.040.05	
Ὅφειλέτις ὑπόλοιπον τὴν 31 Δεκεμβρίου 1896	Δρ. 219.413.87	
Ἡ Κοινότης Σάλεσι καὶ Βούγα τῇ 1 Ἰανουαρίου		
1897: ὀφειλέτις ὑπολοίπου τῆς 31 Δεκεμ. 1896	» 219.413.87	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε΄

Ἀριθ. 95.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Ἰουλίου τοῦ 1842 ἔτους ἡμέραν Σάββατον, ὥραν 2 μ. μ. ἐνεφανίσθησαν αὐτοπροσώπως εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀθηνῶν τῆς Βορείου πλευρᾶς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ εἰρηνοδίκου Δημητρίου Καλόπαιδος παρόντος καὶ τοῦ παρ' ἐμοὶ γραμματέως Δημητρίου Φωκᾶ οἱ κύριοι Ἰωάννης Παπαρρηγόπουλος γενικὸς πρόξενος ἐν Ἑλλάδι κάτοικος καὶ κτηματίας Ἀθηνῶν καὶ ὁ Κ^{ος} Νικόλαος Στεφανίδης πληρεξούσιος τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μαρκοπούλου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1543 Συμβολαιογραφικοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου μηνολογουμένου τὴν 17 Δεκεμβρίου 1839 καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2611 πληρεξουσίου ἐγγράφου μηνολογουμένου τὴν 10 Ἀπριλίου 1840, γενομένου τοῦ μὲν πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Κ^ψ Κ. Φιλαλήθῃ ἐπισυνημμένων τῇ παρούσῃ ἐκθέσει, διὰ τῶν ὁποίων πληρεξουσίων ἐγγράφων διορίζεται ὁ Κ^{ος} Ν. Στεφανίδης γενικὸς καὶ εἰδικὸς πληρεξούσιος ἐπὶ τῆς μεταξὺ τῶν κατοίκων Μαρκοπούλου καὶ τοῦ Κ^{ου} Ἰωάννου Παπαρρηγοπούλου διενέξεώς των οἵτινες ἐξέθεσαν ἐνώπιόν μου νὰ συντάξω τὴν παροῦσαν ἐκθεσιν συμβιβασμοῦ διὰ νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ πᾶσα περὶ τούτου διένεξις καὶ κατάργησις πάσης δίκης, ἔχουσιν ὡς ἐφεξῆς. Ὅτι μολοντί ἀνεγνωρίσθη διὰ δικαστικῶν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ Διοικητικῶν ἀρχῶν ἰδιοκτῆτης ἀφιλονίκητος ὁ Κ^{ος} Ἰωάννης Παπαρρηγόπουλος ἐπὶ τοῦ τσιφλικίου Μαρκοπούλου δυνάμει τῶν εἰς χεῖρας του ἀποφάσεων καὶ παλαιῶν καὶ νέων ἐγγράφων Χοτζετίων καὶ ταπίων. Μόλα ταῦτα ὁ ῥηθεὶς Ἰωάννης Παπαρρηγόπουλος διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ βοηθήσῃ τοὺς εἰρημένους κατοίκους τοῦ Μαρκοπούλου καὶ καθὼς ἀνωτέρω ἐρρέθη διὰ νὰ παύσῃ πᾶσα ἀμφισβήτησις μεταξὺ

αὐτῶν παραχωρεῖ ἀπὸ σήμερον εἰς θέλησιν καὶ ἀδιαφιλονίκητον ἰδιοκτησίαν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μαρκοπούλου ἕν μέρος ἐξ αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ὁρίων μὲ τοὺς εὐρισκομένους ἀμπελῶνας, ἀμπελοτόπους καὶ γαίας αὐτῶν, ἐλαιόδενδρα ὅπως τὰ νέμονται ἀπαρβιάστως αὐτοὶ καὶ οἱ κληρονόμοι των, ἀποζημιούμενος ὁ Κ^{ος} Παπαρηγόπουλος αὐτός τε καὶ οἱ κληρονόμοι του.— Τὰ δὲ ὄρια ἄρχονται ὡς ἐφεξῆς. Ἀπὸ τοὺς ἀμπελῶνας τοῦ Μαρκοπούλου τοὺς συνορεύοντας μὲ τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ Μοναστηρίου τῆς Ἀγίας Πηγῆς κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀπὸ τὸν ἀμπελότοπον τοῦ Στάμου ἕως εἰς τὸ Βουλωμένον μὲ σταυρὸν Στουγγάρι, ἥτοι πέτραν, ἣτις εἶναι ἄνωθεν τοῦ Μοναστηριακοῦ περιβολίου πλησίον εἰς τὸ καμῆνι, καὶ ἐκεῖθεν κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀναβαίνοντα εἰς τὴν μέσσην τοῦ ταμπουρίου διερχόμενον ἀπὸ τὸν δρόμον, ἀναβαίνει δὲ ἀπὸ τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Στεφανίου λεγόμενον, ὅθεν κατ' εὐθείαν γραμμὴν δυτικῶς καταβαίνει εἰς τὸ ἀμπέλι τοῦ Παπα-Δημήτρη καὶ Γ. Κριεμάδη, καὶ ἐκεῖθεν γυρίζει εἰς τὸ πλησίον ρεῦμα, ὅπου εἶναι τὰ ἀμπέλια τοῦ Τσούση τοῦ Ἀργύρη καὶ Γ. Ἀμαριώτου καὶ ἐκεῖθεν καταβαίνει τὸ ρεῦμα ὅλα τὰ μένοντα πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ ρεύματος ἕως ἐκεῖ ὅπου σμίγῃ μὲ τὰ τρία ρεύματα καὶ ἐκεῖθεν ἐπιστρέφει τὸν ἀνήφορον ἀπὸ τὴν κοιλάδα ἣτις εἶναι ἀνάμεσα εἰς τὰ τρία ρεύματα καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος ὅπου ἀρχίζει τὸ Κούτουρον καταβαίνει κατ' εὐθείαν γραμμὴν εἰς τὸ ρεῦμα ὅπου εἶναι τὰ ἐλαιόδενδρα τοῦ Μπουργάλια καὶ περιβολάκι τοῦ Ἰωακείμ καὶ ἐκεῖθεν ἀναβαίνει τὸ ρεῦμα, ρεῦμα εἰς τὸ πηγάδι ἀπέναντι τοῦ πηγადίου τούτου ἕνα ἐλαιόδενδρον εἶναι πλησίον εἰς τὸ ρεῦμα νὰ μένουν τῶν κατοίκων ὡς καὶ πρότερον ἦτον, εἰς τὰς τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἀπὸ τὸ πηγάδι ἀπερνᾷ εἰς τὸ χωράφι καὶ ἐλαιόδενδρα, τὰ ὅποια εἶναι τῆς χήρας Ἀθράμενας καὶ ἐκεῖθεν ἀναβαίνει εἰς τὴν ῥάχην πρὸς τὴν μεσημβρίαν καταβαίνει κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ ἀνατολικομεσημβρινὸν μέρος, ὅπου συνορεύει μὲ τὰς γαίας τοῦ Μοναστηρίου τῆς Ἀγίας Πηγῆς καὶ ἐκεῖθεν γυρίζει τὸν ἀνήφορον καὶ ἀναβαίνει καὶ ἐνόνεται πάλιν μὲ τοῦ Μαρκοπούλου τὰ παλαιάμπελα καὶ καταντᾷ ὅπου ἤρχισε τὸ πρῶτον σύνορον τοῦ Τσουγκαρίου. Γίνεται δὴλον ὅτι οἱ ἐντὸς τοῦ χωρίου τόποι, ὅπου ἦσαν τὰ κονάκια καὶ τὰ ἕως αὐτῶν μαγαζεῖα μὲ δέκα ἐξ ἄλωνοτόπους καὶ κήπους αὐτὰ ὅλα μένουν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ἰδιοκτῆτον Κ^{ου} Ἰωάννου Παπαρηγοπούλου, ὅστις δύνα-

ται νὰ τὰ διαθέτῃ ὅπως βούλεται αὐτός τε καὶ οἱ κληρονόμοι του, καθὼς καὶ τὰς ἄλλας γαίας τοῦ αὐτοῦ τσιφλικίου καλλιεργησίμους καὶ μὴ, βοσκησίμους, χειμερινὰς καὶ θερινὰς καὶ ὅλα τὰ δάση τῶν ὁποίων κύριον καὶ καθολικὸν ἰδιοκτῆτην γνωρίζουν καὶ ὁμολογοῦν τὸν Κον' Ἰωάννην Παπαρρηγόπουλον ἐκτὸς τῶν παραχωρηθησῶν γαιῶν ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη. Προσέτι γίνεται δῆλον ὅτι ἐὰν ποτὲ ᾔθελεν εὐρεθῇ μεταλλεῖον ἢ ὅπ οἶον ἄλλο εἶδος ὀρυκτῶν ἐντὸς τῶν ὀρίων ἐπὶ τῶν ἀκαλλιεργήτων γαιῶν τῶν παραχωρηθησῶν εἰς τοὺς εἰρημένους κατοίκους Μαρκοπούλου θέλουν θέλουν εἶσθαι διὰ λογαριασμὸν καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ Κον' Ἰωάννου Παπαρρηγοπούλου καὶ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ, ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν νὰ τὰ διαχειρισθῇ ὅπως βούλεται· σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ οἱ ῥηθέντες κάτοικοι Μαρκοπούλου ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἄλωνίζουν καὶ νὰ ἐναποθέτουν τὰς θεμονιάς των ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἄλωνοτόπων ἐνὸςω συμφέρει εἰς αὐτὸν νὰ διατηρῇ ταῦτα εἰς κατὰστασιν ἄλωνίων. — Προσέτι ὅσοι ἐκ τῶν καταγομένων ἀπὸ τοῦ Μαρκόπουλον εὐρίσκονται εἰς ἄλλα μέρη μακρὰν τοῦ Μαρκοπούλου ἐὰν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ σήμερον δὲν ἔλθουν νὰ κατοικήσουν καὶ νὰ καλλιεργοῦν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ Κον' Παπαρρηγοπούλου τότε αἱ παραχωρηθεῖσαι εἰς τοὺς ἀπόντας γαῖαι ἂν τυχὸν ὑπάρχουν, θέλουν μείνει εἰς ὄφελος τῶν νῦν συμβαλλομένων κατοίκων καὶ τῶν κληρονόμων αὐτῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν παραλόγων κινημάτων τῶν κατοίκων Μαρκοπούλου ἠκολούθησαν σημαντικὰ ἔξοδα καὶ ζημίαι εἰς τὸν Κον' Παπαρρηγόπουλον ὅλαι αἱ κατὰ καιροὺς γεννηθεῖσαι κατασχέσεις μένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ Κον' Παπαρρηγοπούλου καὶ περιπλέον ὑποχρεοῦνται ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Μαρκοπούλου χάριν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν κ. Ἰωάννην Παπαρρηγόπουλον νὰ καλλιεργήσῃ ἕκαστος τῶν κατοίκων Μαρκοπούλου εἰς τὸ ἐρχόμενον ἔτος χίλια ὀκτακόσια τεσσαράκοντα τρία τρεῖς ἡμέρας ἀμισθεὶ εἰς ὅποιον μέρος τῶν κτημάτων του πέριξ κατὰ τὸ χωρίον Μαρκοπούλου καὶ Ὠρωποῦ. Οἱ εἰρημένοι κάτοικοι καὶ ὁ Κον' Παπαρρηγόπουλος θέλουν θεωρεῖ τὸ παρὸν συμβόλαιον ἰσχυρὸν καὶ ἀμετάτρεπτον ἀμφοτεροβαρὲς ἐπὶ ποιῆ κατὰ τοῦ παραβάτου χιλιάδων δραχμῶν πέντε ὡς ποινικὴ ῥήτρα. — Οὕτω συνετάχθη ἡ παροῦσα ἐπίσημος πράξις κατ' αἵτησίν των, ἥτις ἀνα-

γνωσθεῖσα εὐκρινῶς ἐνώπιον αὐτῶν ὑπεγράφη καὶ ἐμονογράφη παρ' αὐ-
τῶν καὶ παρ' ἡμῶν.

Τὰ μέρη
ΙΩΑΝΝ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΛΟΣ
Ν. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

Ὁ εἰρηνοδίκης
ΔΗΜ. ΚΑΛΟΠΑΙΣ
Ὁ γραμματεὺς
ΔΗΜ. ΦΩΚΑΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Φεβρουαρίου 1895.

Ὁ ὑπογραμματεὺς τοῦ Α' Εἰρηνοδικείου Βορείου πλευρᾶς Ἀθηνῶν.
(Τ. Σ.) Π. Π. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 5'.

Πληρεξούσιον

Ἀριθ. 740.

Ἐν Σκάλα Ὁρωποῦ καὶ ἐν οἰκίᾳ τοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ ἐν ἡ κα-
τοικεῖ ὁ Ἰωάννης Βαγιανέλης καὶ ἐνθα κληθεὶς μετέβην πρὸς σύνταξιν
τοῦ παρόντος σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου
τοῦ ἔτους 1898 χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ ὀγδόου ἡμέ-
ραν τρίτην μ.μ. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ ἐν Καπανδριτίῳ κατοικοεδρεύοντος
καὶ δι' ὑπηρεσίαν μεταβάντος ἐνταῦθα συμβολαιογραφοῦντος εἰρηνοδί-
κου Μαραθῶνος Ἀριστοτέλους Βιλαέτου, παρουσίᾳ τῶν μαρτύρων
Δημητρίου Κ. Καραντζᾶ ἐμπόρου κατοικοῦ Σκάλας Ὁρωποῦ καὶ
Ἀθανασίου Γκρίτζαλη τελωνοφύλακος κατοικοῦ Χαλκίδος καὶ διαμέ-
νοντος εἰς Σκάλαν Ὁρωποῦ, γνωστῶν μοι πολιτῶν Ἑλλήνων ἐνηλί-
κων καὶ μὴ ἐξαιρετέων, ἐμφανισθέντες οἱ ἐπίσης γνωστοί μοι ἄσχετοι
συγγενεῖς ἐμοὶ τε καὶ τοῖς μάρτυσι καὶ μὴ ἐξαιρετέοι 1) Δημήτριος
Παπασταματίου Εὐσταθίου, 2) Ἰωάννης Παπασταματίου Εὐσταθίου,
3) Γεώργιος Ἀθ. Ἰωάν. Κολιαμάτσος, 4) Δημήτριος Γεωρ. Ἀνυ-
φαντῆς, 5) Κωνσταντῖνος Γεωρ. Φαλλᾶς, 6) Χρῆστος Κ. Φαλλᾶς,
κάτοικοι Μαρκοπούλου τοῦ δήμου Ὁρωπίων, γεωργοὶ τὸ ἐπάγγελμα
καλλιεργηταὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ κτημάτων τοῦ Ἀνδρέου Δ.
Συγγροῦ, ἐζήτησαν τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος καὶ ἐξέθεσαν ἐπὶ λέ-
ξει καὶ μετ' ἐπιμονῆς τὰ ἐξῆς. Ὁ Ἀνδρέας Συγγρὸς ἀγοράσας παρὰ

τῶν κληρονόμων Παπαρρηγοπούλου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν δέκα ἐννέα χιλιάδες ἑκατὸν τριάκοντα τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐβδομηκοστοῦ πέμπτου συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γερασίου Ἀφεντάκη, τὸ ἐν τῷ δήμῳ Ὠρωπίων μέγα κτῆμα τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ὠρωπός, καὶ ἐπιληφθεὶς τῆς καλλιεργείας αὐτοῦ κατὰ τὸ εἰς ἅπαντα τὰ χωρία τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐπικρατοῦν σύστημα τῆς ἐπιμόρτου καλλιεργείας τῶν μεγάλων κτημάτων, οἰκειοθελῶς μετὰ τινὰ ἔτη ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς τοῦ κτήματος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ζήλου τῶν καλλιεργητῶν χωρικῶν τοῦ Μαρκοπούλου ὑπεσχέθη ὅτι ἤθελε δωρήσῃ αὐτοῖς τεμάχιον δάσους καὶ ὀλίγων ἐν τῷ αὐτῷ δάσει περιεχομένων καλλιεργησίμων γαιῶν ἵνα διὰ τῆς συλλογῆς ἰδίως τῆς ῥητίνης τοῦ τεμαχίου τούτου ἐπὶ ἰδίᾳ ὠφελείᾳ ἐνισχυθῶσιν ὕλικῶς καὶ προθυμότερον ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς καλλιεργείας τοῦ κτήματος. Συμβόλαιον δωρεᾶς οὐδέποτε ἐδέχθη νὰ συνομολογήσῃ οὐδὲ συνωμολόγησεν ἐπιφυλασσόμενος ὥς ἔλεγε νὰ πράξῃ τοῦτο ὅτε οἱ καλλιεργηταὶ ἀποδείξωσιν ἐμπράκτως τὴν εὐγνωμοσύνην των δι' εἰρηνικῆς συμπεριφορᾶς καὶ ἐπιμελοῦς ἐργασίας ἐν τοῖς ἀγροῖς τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐπὶ τακτικῇ ἀποδόσει τοῦ κατ' ἔτος καὶ κατὰ συμφωνίαν ὀφειλομένου γεωμόρου. Ἐπὶ ἔτη τινὰ μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς δωρεᾶς οὐδεμία τῶντι σπουδαία ἀφορμὴ δυσαρεσκείας ἐδόθη ὑπὸ τῶν καλλιεργητῶν, ἀσχοληθέντων οὐ μόνον ἐν τοῖς ἀγροῖς τῆς πεδιάδος Μαρκοπούλου τοῖς ἐντὸς τοῦ δάσους καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν παρακειμένων λόφων ἐκχερσομένοις οὖς ἐκαλλιέργησαν ἀποδίδοντες τῷ ἰδιοκτήτῃ τὰ συμπεφωνημένα δικαιώματα, ἀλλὰ καὶ νέους ἀγροὺς εἰς διαφόρους θέσεις ἐξεχέρωσαν καλλιεργοῦντες καὶ τούτους ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῇ σιωπηρᾷ ἀνοχῇ καὶ συγκατανεύοντος τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐν οἷς καὶ τινες κειμένους εἰς θέσιν γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοκκινιά» παρὰ τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Μαρκοπούλου καὶ περιλαμβανομένους εἰς τὰ ὅρια τοῦ ὅλου κτήματος τοῦ ἀγορασθέντος παρὰ τῶν κληρονόμων Παπαρρηγοπούλου, ἐν μέρει δὲ περιελθόντας τῷ ἰδιοκτήτῃ διὰ συμβιβασμοῦ μετὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, καταρτισθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν τριάκοντα πέντε χιλιάδες ἐννεακόσια ἐννενήκοντα ἓνα τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ὀγδόου συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἀντωνίου Γαϊτάνου καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν θέσιν τῆς Κοκκινιάς οὐδεμία ἐπίσης κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἀνεφύη φιλονεικία, καθόσον οἱ καλλιεργηταὶ ἐν

οἷς καὶ οἱ ἀνωτέρω ἐμφανισθέντες ἀπέδιδον τῷ ἰδιοκτῆτι τὰ συμπε-
φωνημένα δικαιώματα. Τὰς εἰρηνικὰς ὁμῶς ταύτας σχέσεις τῶν καλ-
λιεργητῶν καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου κακῇ τοῦ τελευταίου τούτου μοίρᾳ ἤλθε
νὰ διαταράξῃ ἡ παρέμβασις τοῦ Ἀντωνίου Ζυγομαλά, ὅστις ἐν ἀρχῇ
ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς διὰ πολιτικούς δῆθεν λόγους προστασίας αὐ-
τῶν, βραδύτερον δὲ ὡς ἐξήχθη ἐπὶ σκοπῷ ἰδίων αὐτοῦ ὠφελειῶν
παρενέβη ἐπιμένων νὰ πείσῃ αὐτοὺς ὅτι ἡ θέσις Κοκκινιᾶ δὲν ἀνήκει
εἰς τὸν ἰδιοκτήτην Συγγρὸν ὅτε μὲν παριστῶν αὐτοῖς ὅτι αὕτη περιέ-
χεται εἰς τὸ δωρηθὲν δῆθεν αὐτοῖς τεμάχιον, ὅτε δὲ ὅτι ἦτο κτῆμα
μοναστηριακόν. Οὕτω δὲ κατάρθωσε νὰ πείσῃ αὐτούς, ἐν οἷς καὶ τοὺς
ἄνω ἐμφανισθέντας, ἵνα ἀρνηθοῦν τῷ ἰδιοκτῆτι τὴν ἀπόδοσιν τῶν
ἀνηκόντων αὐτῷ δικαιωμάτων. Ἐνεκα τῆς τοιαύτης στάσεως τῶν
ἀπλοϊκῶν καλλιεργητῶν τοὺς ὁποίους ὁ αὐτόκλητος προστάτης αὐτῶν
Ἀντώνιος Ζυγομαλάς μετεχειρίσθη ὡς ὄργανα, ἠναγκάσθη ὁ ἰδιοκτή-
της νὰ ἐγείρῃ κατ' αὐτῶν καὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀποτελουμένης κοινό-
τητος Μαρκοπούλου διαφόρους ἀγωγὰς ἧτοι 1) τὴν ἀπὸ πρώτης
Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ πρώτου
πρόκλησιν εἰς ἀγωγὴν κατὰ τῆς κοινότητος τοῦ χωρίου Μαρκοπούλου,
ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε ἀναφερομένων πεντήκοντα ὀκτῶ χω-
ρικῶν, ἐφ' ἧς ἐξεδόθησαν αἱ ὑπ' ἀριθμὸν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τοῦ ἔτους
χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ ἑκτοῦ ἀποφάσεις τῶν ἐν Ἀθή-
ναις Πρωτοδικῶν καὶ τελευταία ἡ ὑπ' ἀριθμὸν τετρακόσια τριάκοντα
τέσσαρα ἀποφάσεις τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν· 2) τὰς ἀπὸ ἑκτῆς Ὀκτω-
βρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἐννάτου δέκα
ἀγωγὰς περὶ πληρωμῆς γεωμόρου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Μαρα-
θῶνος ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν αἱ ὑπ' ἀριθμὸν πεντακόσια ἐβδομήκοντα τέσ-
σαρα ἕως πεντακόσια ὀγδοήκοντα τρία τοῦ ἔτους 1889 ὀγδοηκοστοῦ
ἐννάτου ἀποφάσεις τοῦ ἐν λόγῳ Εἰρηνοδικείου καθ' ὧν ἐγένοντο ἐφέσεις
διατελοῦσαι ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν· 3) τὴν
ἀπὸ δεκάτης ἑκτῆς (16) Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιο-
στοῦ ἐννενηκοστοῦ (« Δ. Καραντυᾶς, Ἀθ. Α. Κράτζαλης, Κωνστ.
Φαλλᾶς, Ἀριστοτέλης Βιλαέτης ») πρώτου ἀγωγὴν κατὰ τῶν ἐκεῖσε
ἀναφερομένων τριάκοντα ἑπτὰ κατοίκων Μαρκοπούλου περὶ προσωρι-
νῶν μέτρων, ἐφ' ἧς ἐξεδόθησαν διάφοροι ἀποφάσεις καὶ τελευταία ἡ
ὑπ' ἀριθμὸν ἐννέα χιλιάδες ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑπτὰ τοῦ ἔτους
1891 ἐννενηκοστοῦ πρώτου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν καὶ 4) τὰς

ἀπὸ τρίτης Μαΐου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ πέμπτου δέκα ἕξ διεκδικητικὰς ἀγωγὰς καθ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἐν αὐταῖς ἀναφερομένων κατοίκων Μαρκοπούλου, ἐξ ὧν τινὲς μὲν κατηγορήθησαν ἀναγνωρισθέντων τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ ὑπὸ τῶν ἐναγομένων, ἄλλαι δὲ διατελοῦν ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικῶν. Αἱ δίκαι αὗται ἐφ' ὅσον δὲν κατηγορήθησαν ἐξακολουθοῦσιν ἔκτοτε, ὁ δὲ Ζυγομαλᾶς ὅτε μὲν παριστῶν εἰς τοὺς καλλιεργητὰς ὅτι αὗται εἶνε περὶ τὸ κερδιζεσθαι, ὅτε δὲ ὅτι θὰ συμβιβασθοῦν ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῶν κατορθώνει μέχρι τοῦδε νὰ παρελκύῃ αὐτοὺς διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβληθέντων τοῖς χωρικοῖς δικηγόρων τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ὑποβάλλων αὐτοὺς εἰς δαπάνας δυσαναλόγους καὶ πρὸς τὰ πενιχρὰ αὐτῶν μέσα καὶ πρὸς τὴν πραγματικὴν ἄξιαν τοῦ ἀντικειμένου τῶν ἐν λόγῳ δικῶν. Ἐξαντληθέντες οἱ πλεῖστοι τῶν καλλιεργητῶν τῶν ἐν Κοκκινιᾷ ἰδίᾳ ὡς καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ κτήματος εἰς ᾧ τὴν αὐτὴν ὁ Ζυγομαλᾶς μετῆλθε μέθοδον προσῆλθεν τῷ ἰδιοκτήτῃ καὶ ἀνεγνώρισαν δι' ἐπισήμων συμβολαίων τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα αὐτοῦ νομίζοντες ὅτι οὕτω ἀπηλλάγησαν τῆς καταστρεπτικῆς δι' αὐτοὺς κηδεμονίας τοῦ αὐτοκλήτου προστάτου των. Δυστυχῶς ὁμως νέον οὕτω ἠνοίχθη στάδιον ἐνεργείας εἰς τὴν δημιουργικὴν αὐτοῦ φαντασίαν, διότι βλέπων οὗτος διαλυόμενα τὰ ὄνειρά του ἐσκέφθη ἵνα ἀναζωπυρήσῃ τὸν ἐξατμισθέντα ζῆλον τῶν ἀποπλανημένων ὑπ' αὐτοῦ χωρικῶν διὰ τῆς προσδοκίας μεγάλων ὑλικῶν ὠφελειῶν, οὕτω δὲ συγκαλέσας ἕκ τε τοῦ χωρίου Μαρκοπούλου καὶ ἐξ ἄλλων χωρίων παντὸς ἐπαγγέλματος χωρικούς, καλλιεργητὰς καὶ μὴ, ἔπεισεν αὐτοὺς διὰ παντοίων ἐπαγγελιῶν καὶ φοβερισμῶν ὅτι ἔχουν δικαίωμα ἵνα προβῶσιν εἰς τὴν διανομὴν τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Συγγροῦ μέγала οὕτως ἀπολαμβάνοντες κέρδη, καὶ κατάρθωσιν οὕτως νὰ συνταχθῇ μεταξὺ αὐτῶν καὶ αὐτοῦ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν τετρακόσια ἐξήκοντα πέντε καὶ ἀπὸ δεκάτης ἐβδόμης Αὐγούστου ἐνεστῶτος ἔτους συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογραφοῦντος εἰρηνοδίκου Μαρθῶνος, δι' οὗ ἐπὶ τῇ βάσει ἀνυπάρχτων καὶ μηδὲν ἐν αὐτῷ ἐπεξηγουμένων δικαιωμάτων προβαίνουσιν εἰς τὴν κατὰ κλήρους διανομὴν ἐκτάσεως δυναμένης ὡς ἐκ τῆς σκοπίμως γενομένης ἀτελοῦς ὁροθεσίας τοῦ διανεμομένου νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐφ' ὅλοκλήρου τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ. Τὸ συμβόλαιον τοῦτο οὕτινος τὴν ὑπογραφὴν κατόρθωσεν ὁ Ζυγομαλᾶς διὰ τῆς ἀπειλῆς ἰδίως, ὅτι, ὅστις δὲν ὑπογράψῃ αὐτὸ χάνει τὰ δι-

καιώματά του ἐπὶ τοῦ δωρηθέντος δῆθεν ὑπὸ τοῦ Συγγροῦ τεμαχίου, εἶνε καθ' ὅλοκληρίαν ἄκυρον ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, καὶ ἰδίως διότι εἶνε προῖον πλάνης δολίας παραχθείσης εἰς τὴν διάνοιαν τῶν συμβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Ζυγομαλᾶ, διὰ τῆς διαβεβαιώσεως ὅτι ἡ διανεμητέα ἔκτασις ἀνήκει εἰς αὐτούς, ἐνῶ αὕτη κατ' ἀλήθειαν ἀνήκει εἰς μόνον τὸν ἰδιοκτήτην Ἀνδρέαν Συγγρόν, καὶ διὰ τῆς μετὰ πειθοῦς φορτικότητος καὶ ὑποσχέσεως ἀφθόνου κέρδους γενομένης ὑπ' αὐτοῦ διαβεβαιώσεως ὅτι θὰ καρπωθῇ ἕκαστος ἐξ αὐτῶν τὸ λαχὸν μέρος ἀνενοχλήτως, ἐνῶ τοῦτο ὡς ἀποδεικνύεται ἤδη δὲν εἶνε ἀληθές, καὶ ὁ μόνος ὀφεληθισόμενος ἐξ αὐτῶν εἶνε ὁ ἐπινοήσας τὴν διανομὴν Ζυγομαλᾶς, ὅστις ὡς προκύπτει ἐξ αὐτοῦ τοῦ συμβολαίου λαμβάνει ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα πέντε μεριδίων τῆς διανομῆς, τὰ ὀκτώ, ἐκτὸς δὲ τούτου τὰ ἐπὶ διετίαν ἀκόμη πέραν τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰσοδήματα τῆς διανεμηθείσης ἐκτάσεως καὶ περὶ πλέον δραχμὰς μὲν δέκα πέντε παρ' ἐκάστου τῶν λαβόντων ἀρτίαν μερίδα καὶ ἐργασθέντος πρὸς ἐκκαθάρισιν τοῦ διανεμηθέντος, δραχμὰς δὲ διακοσίας παρ' ἐκάστου τῶν λαβόντων τοιαύτην μερίδα καὶ μὴ ἐργασθέντος πρὸς ἐκκαθάρισιν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι αὐτὸς μόνος καὶ κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον αὐτοῦ κρίσιν θέλει ὀρίσει τοὺς εἰς ἐκάστην τῶν δύο τούτων κατηγοριῶν ὑπακτούς καὶ τὸ ὕψ' ἐκάστου εἰς αὐτὸν πληρωτέον ποσόν. Ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων οἱ ἄνω ἐμφανισθέντες δηλοῦσι διὰ τοῦ παρόντος ὅτι ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσουν πέρας εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Ζυγομαλᾶ δημιουργηθεῖσαν ἔκθεσμον ταύτην κατὰστασιν τὴν πολλαπλῶς ζημιώσασαν αὐτούς, διότι ἐκτὸς τῶν δαπανῶν εἰς ἃς ὑπεβλήθησαν μέχρι τοῦδε καὶ θέλουσιν ὑποβληθῇ εἰς τὸ μέλλον, κινδυνεύουσι νὰ ἀρνηθῇ αὐτοῖς ὁ Συγγρός καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς περὶ δωρεᾶς ὑποσχέσεώς του ἂν ἐμμείνωσιν εἰς τὴν πεπλανημένην ὁδὸν εἰς ἣν ἐνέβαλεν αὐτοὺς δι' ἄλλοπροσάλλου καὶ γονίμου αὐτοῦ ἐπινοίας ὁ Ἀντώνιος Ζυγομαλᾶς κινδυνεύουσι δὲ ἐπὶ πλέον νὰ μετᾶσχουν καὶ τῆς ποινικῆς εὐθύνης, ἣν αἱ ἔκθεσμοι αὗται πράξεις δύνανται νὰ συνεπαγάγουν κατὰ τῶν συμπραξάντων, διορίζουν καὶ ἀποκαθιστοῦν γενικὸν καὶ εἰδικὸν αὐτῶν πληρεξούσιον ἐπίτροπον καὶ ἀντίκλητόν των τὸν Βασίλειον Καταρᾶν δικηγόρον κάτοικον Ἀθηνῶν παρέχοντες αὐτῷ τὴν γενικὴν καὶ εἰδικὴν ἐντολὴν ἵνα παριστᾷ καὶ ἀντιπροσωπεύει αὐτοὺς ὡς ὁμοδίκους ἢ ἀπὸ κοινοῦ συμφέροντος συνδεομένους ἐνώπιον πάντων ἀνεξαίρετως τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων, εἰσηγητῶν, δικαστῶν

καὶ πάσης ἄλλης δικαστικῆς ἢ ἐτέρας ἀρχῆς καὶ ὑπαλλήλου, ὑφ' ὅλας ἐν γένει τὰς ιδιότητας τοῦ διαδίκου, περὶ πάσης ὑποθέσεως τὴν ὁποίαν ἔχουσιν ἢ ἠθελον ἔχει πάντες ὁμοῦ ὡς ἐνάγοντες ἢ ἐναγόμενοι, ἀνακόπτοντες ἢ καθ' ὧν ἡ ἀνακοπή, ἐφεσεῖοντες ἢ ἐφεσίβλητοι, ἀναιρεσεῖοντες ἢ ἀναιρεσίβλητοι, καὶ ἐνεργῇ καὶ πράττει (ἀπάσας τὰς κυρίας καὶ ἐν παρόδῳ πράξεις τὰς ἀναφερομένας διεγράφησαν αἱ πρόσθεν ἐννέα λέξεις « Δημ. Καραντζᾶς, Ἀθαν. Γκρήτσαλης, Κωνσταντῖνος Φαλλᾶς, Ἀριστ. Βιλαέτης ») ἀπάσας τὰς κυρίας καὶ ἐν παρόδῳ πράξεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ ἄρθρα ἐννε- νήκοντα πέντε καὶ ἐννεήκοντα ἕξ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Πρὸς τούτοις δίδωσιν αὐτῷ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν νὰ παραι- τεῖται παντὸς ἐνδίκου μέσου, μέρους ἢ καὶ ὅλης τῆς δίκης ὡς καὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ ὀρκοδοσίας μαρτύρων τε καὶ διαδίκων, νὰ κάμνῃ συμβιβασμούς, νὰ διορίζῃ διαιτητὰς καὶ πραγματογνώμονας, νὰ με- ταχειρίζεται τὸ ἕκτακτον τῆς ἀναιρέσεως καὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας μέσον, νὰ ζητῇ καὶ λαμβάνῃ συντηρητικὰ καὶ ἐξασφα- λιστικὰ μέτρα, ν' ἀνακόπῃ βουλευματα δικαστικῶν συμβουλίων καὶ ἀποφάσεις ποινικῶν δικαστηρίων, νὰ συντάσῃ καὶ ὑπογράψῃ ὑπο- μνήματα καὶ ἐγχειρίζῃ αὐτὰ ὅπου ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ. Ἰδιαιτέρως δὲ χορηγοῦσιν αὐτῷ τὴν ἐντολὴν καὶ τὸ δικαίωμα ἵνα ὑπὸ τὴν ἀνω- τέρω ιδιότητα τοῦ πληρεξουσίου αὐτῶν ἐπιδιώξῃ διὰ πάντων τῶν νομίμων μέσων τὴν ἀκύρωσιν καὶ ματαίωσιν τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν τετρα- κόσια ἐξήκοντα πέντε καὶ ἀπὸ δεκάτης ἐβδόμης Αὐγούστου ἐνεστῶτος ἔτους συμβολαίου τοῦ συμβολαιογραφοῦντος εἰρηνοδίκου Μαρθῶνος ὡς προϊόντος ἀπάτης καὶ πλάνης, ὡς ἐπιζημίου δὲ δι' ἐκείνους ἐξ αὐτῶν οἵτινες δὲν συνέπραξαν, καὶ ὡς ἀξιοποίνου περιπλέον δι' ἐκεί- νους οἵτινες συμπράξαντες εἰς αὐτὸ ἐπιμένουσι μὴ μεταμελούμενοι διὰ τὴν ἀξιοποίνον αὐτῶν πράξιν. Χορηγοῦσιν αὐτῷ ἐπίσης τὴν ἐν- τολὴν καὶ τὸ δικαίωμα ἵνα ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ιδιότητα τοῦ εἰδικοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ συντάξῃ καὶ ἐγχειρίσῃ τῇ ἀρμοδίῳ εἰσαγγελικῇ ἀρχῇ τὴν δέουσαν μὲνυσιν κατὰ τοῦ Ἀντωνίου Ζυγομαλᾶ καὶ κατὰ τῶν πρωταιτίων τῶν ἀνωτέρω πράξεων τῆς ἀπάτης καὶ τῆς νοσφί- σεως ξένης περιουσίας δίδων αὐτὸς τὸν προσήκοντα χαρακτηρισμὸν εἰς τὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν ἀνωτέρω περιστατικῶν ἀξιοποίνον πράξιν καὶ παριστάμενος ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ὡς πολιτικῶς ἐνάγων καὶ ιδιώ- της κατηγορὸς κατὰ τὰς διεχχθησομένας ἀνακρίσεις καὶ πᾶσαν ἄλ-

λην ποινικὴν διαδικασίαν. Χορηγοῦσιν αὐτῷ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν ἵνα συμβιβασθῇ ὑφ' οἰουσδήποτε ὅρους μετὰ τοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ καταργῶν ὡς πρὸς αὐτοὺς τὰς ὑφισταμένας δίκας περὶ ὧν εἴρηται, καὶ ἀναγνωρίζουν ὡς μόνον καὶ ἀπεριόριστον κύριον καὶ κáτοχον τῶν περὶ ὧν αἱ δίκαι ἐκείναι γαιῶν τὸν Ἀνδρέαν Συγγρόν, ἐγείρη δὲ κατὰ τοῦ Ἀντωνίου Ζυγομαλά ἐξ ὀνόματος αὐτῶν τὴν δέουσαν περὶ λογοδοσίας ἀγωγὴν διὰ τὰ ποσὰ ἅτινα εἰσέπραξεν οὗτος μέχρι τοῦδε καὶ ἅτινα θέλει εἰσπράξῃ ἐν τῷ μέλλοντι κατὰ τὰ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν τετρακῶσια ἐξήκοντά πέντε ὡς ἄνω σημειωθέντος συμβολαίου συνομολογηθέντα, ἅτινα ἐκτὸς τῶν εἰς χρῆματα καταβλητέων αὐτῷ ὑπὸ τῶν χωρικῶν συμποσοῦνται εἰς δραχμὰς ἐννέα χιλιάδες ἐξακοσίας (ἀριθ. 9.600) προερχόμενα ἐκ καρπώσεως δεκαῆξ ἐτῶν εἰσοδημάτων τοῦ δῆθεν δωρηθέντος τεμαχίου, νὰ λαμβάνη χρήματα καὶ ἐξοφλῇ ἀποφάσεις καὶ νὰ διορίζῃ καὶ ἄλλους πληρεξουσίου του δικηγόρους, ἢ μὴ μὲ τὰ αὐτὰ ἢ καὶ πλέον περιορισμένα δικαιώματα, ὑποσχόμενοι νὰ ἀναγνωρίσωσι τὰς πράξεις τοῦ ἤδη διοριζομένου ὑπ' αὐτῶν, ἢ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀποκατασταησομένων τοιούτων κατὰ τὴν χορηγουμένην αὐτῷ διὰ τοῦ παρόντος πρὸς ταῦτα ἐξουσίαν ὡς ἂν ἐγένοντο ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἐπιφυλασσομένων δὲ δι' ἐτέρας πράξεως νὰ ἀνακαλέσουν πᾶσαν πρὸς τὸν Ἀντωνίον Ζυγομαλᾶν ἢ καὶ πᾶντα ἄλλον δοθεῖσαν σχετικὴν ἢ καὶ ἐπὶ ἄλλῃ τέλει πληρεξουσιότητα.

Εἰς πίστῳσιν συνετάχθη τὸ παρὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπίκοον πάντων καὶ βεβαιωθὲν ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ, τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Φαλλᾶ τῶν λοιπῶν ἐντολοδοτῶν ὁμολογησάντων ἄγνοιαν γραμμάτων.

Ὁ εἰς ἐντολοδόχος
ΚΩΝΣΤ. ΦΑΛΛΑΣ

Οἱ μάρτυρες
ΔΗΜ. ΚΑΡΑΤΖΑΣ
ΑΘΑΝ. ΓΚΡΗΤΖΑΛΗΣ

Ὁ συμβολαιογρ. εἰρηνοδίκης
ΑΡ. ΒΙΛΑΕΤΗΣ

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν.

Καπανδρίτι τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1890.

Ὁ συμβολαιογρ. εἰρηνοδίκης
(Τ. Σ.) ΑΡ. ΒΙΛΑΕΤΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ζ'.

Ἐπιστολὴ πρὸς ἐπιστάτην χωρίου Σάλεσι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1898

Κύριε Ι. Καθεπούλῃ,

Εἰς χωρίον Σάλεσι.

Ἐμαθον ἐδῶ φθίσας, ὅτι ὑμεῖς ἐγράψατε ἐδῶ κατὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀπουσίαν μου, ὅτι αὐτόθι ἐκοινοποιήθη ὅτι ἐκέρδισαν οἱ χωρικοὶ τὴν δίκην τὴν ὁποίαν ἔχουν μαζύ μου. Ἄν μὲ εἰδοποιούσατε περὶ τούτου εἰς τὴν Σκάλαν Ὡρωποῦ ὅπου εὐρισκόμην, θ' ἀπεφάσιζα νὰ ἤρχόμην ἐγὼ ὁ ἴδιος εἰς Σάλεσι μόνον καὶ μόνον, διὰ νὰ προσπαθῇσω νὰ πείσω τοὺς χωρικοὺς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀξιόους λύπης εἰς ποίαν ἀπάτην εὐρίσκονται, καὶ τοῦτο ἐξ ἀπλῆς φιланθρωπίας, διότι δι' ἐμὲ τὸ ζήτημα τῶν χρημάτων τοῦ Σάλεσι, εἶνε ὅσον μιὰ σταλαγματιὰ νερὸ εἰς τὴν θάλασσαν. Τόσοι ἄνθρωποι εἰς τὸ χωριὸν αὐτό, ἂν ὅχι ὅλοι, τινές, δὲν ἐμποροῦν νὰ καταλάβουν; δὲν εὐρίσκεται κανεὶς φιλάνθρωπος νὰ τοὺς δώσῃ νὰ καταλάβουν ὅτι τρέχουν εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν, πιστεύοντες ὅτι ὁ Συγγρὸς ζητεῖ νὰ τοὺς ἀδικήσῃ, αὐτὸς ὅστις καυχᾶται ὅτι δὲν ἠδίκησε ποτὲ κανένα, ἀπεναντίας ἐπροσπάθησε ὅσον εἰμποροῦσε νὰ κάμῃ τὸ καλόν; νὰ ἀδικήσω ἐγὼ 200 χωρικὰς οἰκογενείας τὸ πλεῖστον πτωχάς, διὰ νὰ κερδίσω μερικὰς χιλιάδας δραχμὰς; Δὲν εἶνε ἀπλοῦστερον νὰ πιστεῦσουν ὅτι ἀπ' ἐναντίας ἐκεῖνοι οἵτινες ἔχουν καὶ ἠθικὸν καὶ ὑλικὸν συμφέρον νὰ τοὺς ἀπατῶσι, τοῖς δίδουν νὰ ἐννοοῦν διαφορετικὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου, διὰ νὰ τοὺς κρατοῦν ἐπὶ χρόνον ὅσον τὸ δυνατόν μακρότερον εἰς τὰ ἑνύχια τῶν;

Τοῖς ἀγγέλλει ὁ Κ^{ος} Ζυγομαλάς ὅτι ἐκέρδισαν τὴν δίκην. Ἐν πρώτοις, ἐξετάσας εἶμαι εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσω ὅτι, τῆς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον συζητηθείσης δίκης ἡ ἀπόφασις δὲν ἐδημοσιεύθη, καὶ τοῦτο ἀπο-

δεικνύει ὅτι καὶ πάλιν τοὺς ἀπατοῦν, τοῦλάχιστον ἕως σήμερον. Ἄλλ' ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον ἐκέρδισαν εἴτε ἐκεῖνοι, εἴτε ἐγώ, μήπως καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίπτωσιν ὁ εἰς τῶν διαδίκων δὲν θὰ κάμῃ ἀμέσως ἔφεςιν, καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετερίου, δὲν θὰ γενῇ πάλιν ἀπὸ ἓν τῶν μερῶν, ἀναίρεσις εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον; καὶ ποῖος ζημιώνεται ἀπὸ τὴν διαιώνισιν αὐτῆς τῆς δίκης; βεβαίως οἱ χωρικοί. Αὐτοὶ θὰ ἐξοκολογηθῶν νὰ καταβάλλουν εἰς τὸν Κον Ζυγομαλᾶν, τοὺς καρποὺς τῶν ἰδρώτων των, τὸ ψωμί τῶν παιδιῶν των, χωρὶς νὰ εἰξεύρουν ποτέ, τί πληρώνουν καὶ τί χρεωστοῦν, ἐξαντλούμενοι καθ' ἡμέραν, ὡς ἐξηγλήθησαν ἕως τώρα ἀπὸ 14 ἐτῶν, καὶ πλέον, ἐλπίζοντες ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ γενοῦν ἰδιοκτηται. ἐνῶ πραγματικῶς μετὰ, Κύριος γνωρίζει, πόσα χρόνια, ὁπότε ἴσως οὗτ' ἐγὼ οὔτε πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς δὲν θὰ ζοῦν, θὰ ἐξυπνήσουν τὰ παιδιὰ των, καὶ θὰ ἰδοῦν ὅτι πολὺ μακρὰν τοῦ νὰ εἶναι ἰδιοκτηται, θὰ εἶναι σκλάβοι τῶν ἐπιτηδείων σημερινῶν δῆθεν προστατῶν των.

Θέλουν ν' ἀποφύγουν ὅλα αὐτὰ τὰ δεινὰ; θέλουν νὰ σωθοῦν; Ἀντὶ νὰ περιμένουν ἀπὸ τὰς δίκας καὶ τοὺς ἐπιτηδείους τὴν σωτηρίαν των, ἄς ἔλθουν πρὸς ἐμέ, ὅπως ἤλθον ὅτε μοὶ ἐζήτησαν νὰ τοῖς πωλήσω τὸ χωριό, καὶ ἐντὸς μιᾶς ὥρας ἐτελειώσαμεν τότε, καὶ με εὐχαρίστησαν, καὶ γραπτῶς μοὶ ἐζήτησαν συγχώρησιν, διότι καὶ τότε πρὶν ἢ ἔλθουν εἰς ἐμέ με εἶχον παρεννοήσει, ἀκούοντες κακὰς συμβουλὰς, καὶ με εἶχον πικράνει. Ἄς μοὶ ζητήσουν ἐξηγήσεις, τὰς ὁποίας προθύμως θέλω τοῖς δώσει, ἄς μοὶ ζητήσουν τοὺς λογαριασμούς, καὶ ἂν αὐτοὶ δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ τοὺς ἐννοήσουν, ἄς ὀνομάσουν οἵουσδήποτε θέλουν λογιστὰς μετὰ τῶν Τραπεζιτῶν ἢ Ἐμπόρων τῶν Ἀθηναίων, νὰ ἐρευνήσουν τοὺς λογαριασμούς· καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀκόμη εἶμαι πρόθυμος νὰ τοῖς κάμω συγκατάβασιν, ἀλλὰ καὶ τὰς δωρεὰς καὶ τὰς συγκαταβάσεις θέλω νὰ κάμω, αὐθορμήτως ὅχι ἐκβιαζόμενος, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον θέλω νὰ χαρίζω διὰ νὰ ὠφελοῦνται ὅχι οἱ χωρικοί, ἀλλὰ ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ἔχουν οὐδὲν δικαίωμα νὰ ὠφελοῦνται ἀπὸ τὰ δῶρά μου. Τέλος πάντων τί ἔχουν νὰ χάσουν οἱ χωρικοί, ἂν ἀκολουθήσουν τὰς συμβουλὰς μου; Μίαν δοκιμὴν θὰ κάμουν. Ἄς ἐκλέξουν καὶ ἄς διορίσουν μίαν Ἐπιτροπὴν, συνισταμένην ἀκόμη καὶ ἀπὸ μέρους τῶν φίλων τοῦ Κον Ζυγομαλᾶ, ἄς ἔλθουν πρὸς ἐμέ μ' ἐντολὴν νὰ ἐξηγηθῶν μετ' ἐμοῦ καὶ ζητήσουν τὴν συγκατάβασίν μου καὶ τὸν τρόπον

διὰ τοῦ ὁποίου νομίζω ὅτι ἐμποροῦν σχετικῶς γρήγορα νὰ ἐξοφλήσουν καὶ ἐγκατασταθοῦν πραγματικῶς ὡς ἰδιοκτῆται, καὶ ἂν ὅχι ἄλλο, ἐλπίζω νὰ πεισθοῦν περὶ τῶν καλῶν διαθέσεων μου. Τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης κάμετε νὰ γίνῃ γνωστόν, εἰ δυνατόν, εἰς ὅλους τοὺς χωρικοὺς μὲ οἰονδήποτε τρόπον ἐγκρίνετε. Ἐγὼ ἔκαμα ὅ,τι ἡ συνείδησίς μου μοὶ ὑπαγορεύει.

Σὰς εὐχομαι ὑγείαν

(ὑπογρ.) Α. Δ. ΣΥΓΓΡΟΣ

